De van den hemel afgebeeden, in alle verdrukking, nog bloeiënden Oranjeboom

bron
De van den hemel afgebeeden, in alle verdrukking, nog bloeiënden Oranjeboom. Z.p., 1785

Zie voor verantwoording: https://www.dbnl.org/tekst/_ora003oran01_01/colofon.php

Let op: boeken en tijdschriftjaargangen die korter dan 140 jaar geleden verschenen zijn, kunnen auteursrechtelijk beschermd zijn. Welke vormen van gebruik zijn toegestaan voor dit werk of delen ervan, lees je in de gebruiksvoorwaarden.

dbnl digitale bibliotheek voor de Nederlandse letteren

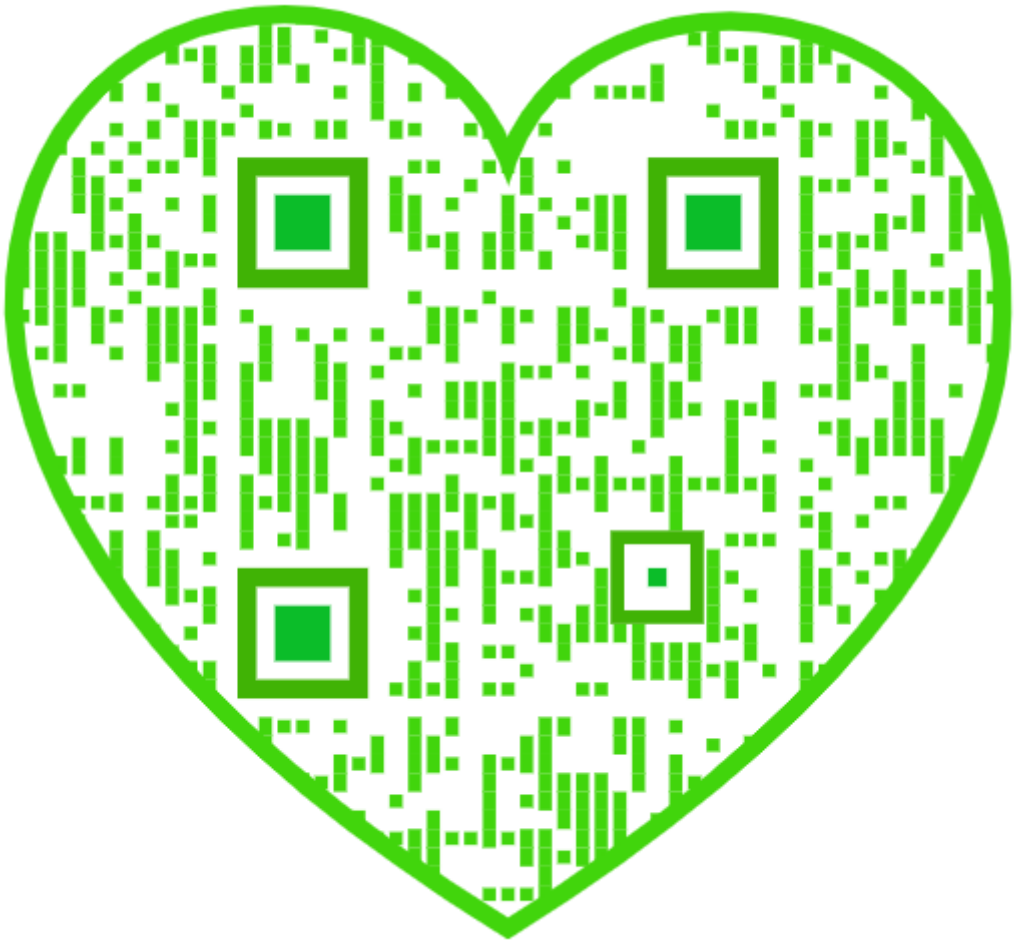

[Woord vooraf]

Aan alle de geene, die met my onzen teeder Geliefden Erfstadhouder Prins Willem de Vyfde, haare Koninglyke Hoogheid en de Doorlugtige Spruiten, opregtelyk en bestendiglik blyven beminnen, en dien waardigen dog belasterden Vorst als het Eminent Hooft dezer Republiek blyven erkennen, en Hoogst denzelven als zoodaanig, nevens onze wettige Souverynen, eerbiedigen!

't Is aan u, myne waarde Vrienden! dat ik deeze Verzaameling, dit klyne bundeltje Liederen, opdrage: Laat myn tyd en zwakke constitutie zulks toe, zal mogelyk een tweede Stukje volgen: verscheide maalen heb ik met het uyterste genoegen eenige uwer deeze Liederen hooren zingen, dan van tyd tot tyd zinstoorende fouten daar in bespeurende, ben ik geresolveerd, om dezelve in druk uittegeeven: dit alleen heeft my daar toe bewoogen nimmer ben ik een laffe vleyer geweest van iemand, veel min van den Vorst, van wien ik nimmer eenig voordeel heb genooten, alleen de wreede mishandelingen, de Godtergende Laster, de betere kennisse van Hoogst deszelfs Caracter, en denkenswyze, hebben my te meermaalen de pen ter zyner defensie doen opvatten; myn eigen geweeten noodzaakt my hier toe, en waarom zoude ik ontaarden van myne waarde Ouders en Grootouders, in wier harte de afstammelingen van het Doorl Huys van Orange als begraaven lagen; waarom zoude ik lochenen of te kort doen aan myn aangebooien stam wapen, de Posthoorn, zynde teffens het wapen van Orange, waar van de Egte bewysstukken, benevens een Geneálogie van byna 10 Eeuwen onder my berustende zyn.

Niemand onzer, dan alleen myne ondankbaare eenige Broeder, die schoon Evangelie Dienaar my als de Pest haat, is van deeze denkwyse ontaard. Even min nu heb ik hier mede eenige inzigten, dan ter dier geleegenheid had, wanneer haare Kon. Hoogheid voor de eerste maale stond in het kraambedde te bevallen, wanneer ik hadde doen vervaardigen een Chassinet, of doorschynend schildery verbeeldende de Hollandse Tuyn; in het midden derzelve een Orangeboom, aan de Linkerzyde eene sta-

tige Vrouwe, het Gemeenebest verbeeldende, by haar hebbende den Leeuw, met de zeeven pylen, door den Orangeband gebonden, aan de linkerzyde Hercules, verbeeldende de Koning van Pruissen, met den Aarend by zig: koomende op eene wolk uyt den Hemel nederdaalen; Lucina, de Godin des Huwelyks, in haare handen hebbende een kind, 't welk zy toereykt aan 't Gemeanebest, van wien het zelve ontfangen wierd met open armen; dan haare Kon. Hoogheid van eenen dooden Prins verlossende, liet ik 't kind subtiel uytneemen, eenige veranderingen maaken in oogen en handen; gebruykte het zelve met fraaye illuminatien by de Herstellinge der Vorstinne, op den zondag avond toen Hoogst dezelve haare Kerkgang had gedaan, en plaatste toen daar onder dit volgende Vaarsje.

Lucina vleide zich aen Vrou Gemeenebest,
Op wien held Hercules verlangende Oogen vest,
Een Frisse Oranje Telg tot heil van 't Land te bieden:
Dan, ach! de Hemel blaast in 's Volks vooruitgezigt,
Des Prinsen Gemaalin baard ons een zeilloos wigt,
Niets baat geween, de wil der Almacht moet geschieden.
Triumf! dit styft de hoop, en schaft gewenschten troost:
Haar hoogheid is hersteld, men wacht meer Vorstelyk Kroost.

Niets noopt my ook meer tot defensie van den Vorst, en ook niets doed my meer de spoedige Ondergang zyner Vyanden verwagten, dan dat, zoo niet alle, ten minste verre het grootste gedeelte die geene zyn, die door hem op de Stoelen der Eere geplaatst, en met ongemeen groote Weldaden overladen zyn, daar en tegen zyne vrienden bestaan, uit belangeloose Persoonen, die nevens geringe Burgeren en arme dog eerlyke Lieden, alleen uit overtuiging van hun eigen geweeten, denzelven blyven aankleeven en lieff hebben, zonder met deeze Snoodaarts te staan na verandering. O welk eene Snoode ondankbaarheid! mag men niet te regt vragen?

Wat monster is het snoodst' dat in heelâl bestaat,
Dat thands ons Vaderland maar al te veel ontluisterd;
Dat Wet, en Recht, en plicht, en roem, en deugd verduisterd

Dat voor het zelfs belang zyn oirsprong zelfs verraad:
Een onheilteelend kreng, een alverdervend kwaadt,
Dat met zyn zwadder gift het alles wil besmetten,
Aan opkomst groei en bloei, des volks, kan palen zetten.
Een pest voor 't algemeen, een kanker van den staat:
Dat met sireen gezang onze ooren weet te streelen,
Waarom 't zich ook van elk met gunsten doed bedeelen,
En dus door toovertaal het al stuurd naar zyn wensch.
Wat monster is het doch, waar voor men zich moet wachten,
Dat ieder die het kend moet schuwen, en verachten?
't Is een geweetenloos, een vuil ondankbaar Mensch.

Is 'er ook wel immer door de Staaten eenig wangedrag ontdekt in 't gansche bestier van Zyn D. Hoogheid? Is 'er nog wel iets beweezen, van alle 't geene door die eerlooze Cabaal hem is te lasten gelegt? Moeten wy dan niet met die braave Rotterdamse Burgeresse zingen?

Hoe werd thans Zion's Muur bevogten,
Door duisenden van wangedrogten!
Hoe walgd haar thans die Hemelkleur,
Der Seraphynen Kleed en Geur!
Hoe koesterd Haman zig in 't Moorden,
Zyn loon stond vast door Strop en Koorden!
Hoe lasterd 't vloek hooft Goliat,
De God des Hemels en zyn Schat!
Hoe smeet hem Davids Steen ter aarde,
Waar door hy 't heilloos Rot vervaarde!
Hoe vloekte Baalak en Hollefeer,
Dog sloeg een Vrouwen hand hem neer!
Een Vrouwen hand bestaat te Schryven,
Door 't letten op de Wanbedryven.
Braakt Duivel, Vlees en Wereld, Nyd;
Wy wagten haast een ander tyd.
D'Oranje kleur blyft ons behaagen;
Door 't Staatsbevel wy die niet draagen!
Nu is ons hart, ons Kabinet,
Ons Snuifdoos en Pronk - Kast bezet,
Met 't waardig Beeld van onzen Vorst,
Dat streelt ons oog, vermaakt ons borst.
Ons hart daar in de Zielgeest woelt,
't Vervolg vuur werd hier door verkoelt,
Dat Edel, teer, liefdragend Beeld,
Dat steeds in ons verdrukking deeld.
Wy deelen dan ook in zyn Glory,
Van Jaar tot Jaar een Heil Victory.

Het is drie Tienen en Zeven Jaar,
Dat gy, ô God! Zyn Goël waar.
Alwetend' Opper Majesteit!
Maak door Uw Raad het pad bereit:
Doed 't Moordrot, die nog vriendelyk veinsen,
Als Cain's Offer neder deinsen.
Jehova spreekt tot 't egte zaat
Ik ben, die ik zal zyn, myn raat
Zal u doen over muuren springen,
Schoon Legioenen onëgtelingen,
Met myn' en uwe goedheid spodt,
'k blyf uw' en uw's Vaders Godt.

Deeze onze en onze Vaderen God, myne Vrienden! is alleen in staat, en zal ons uitkomst geeven, zoo wy ons in den Gebede tot hem voegen, dit is het eenige zwaard dat wy tans aan onze zyden konnen gorden, voor als nog.

Het Zingen eenige dezer Liederen, in onze Huyzen, particuliere Gezelschappen of Byeenkomsten en diergelyke gepermitteerde Vrolykheeden, kan niemand my of u Lieden betwisten, maar neem teffens deeze myne welmeenende raad in agt: *Zyt omzigtig*. Die Landverdervers gaan om ons als briesschende Leeuwen, ons tragtende te verslinden; op hoe veele Plaatsen word 'er niet met aanzien van Persoonen gevonnist, daar 't beeld der Gerechtigheid reeds lange ontlast is van haaren blinddoek voor de Ogen; wy ondervinden 't immers dagelyks. Is 'er wel iemand onder ons Prinsgezinden, die immer aan zoo een gruwelstuk gedagt heeft, veel min 't zelve uitgevoerd, om namelyk een Glas te drinken, op de verdoemenis van hunne, schoon anders denkende, Evenmenschen, de nieuwerwetse Patriotten; ik laat staan (ik yze haast om het te noemen) die van de Staaten, hun Wettige Overheeden? en moeten wy niet hooren en zien, dat de verdoemenis van den Prins en zoortgelyke conditien, zelf in publique Huyzen, gedronken word? word hier over wel eenige Straf geoeffend? en in tegendeel worden de Prinsgezinden om een gering en niets beduidend, en door onkunde begaan Misdryff, niet ten strengsten gestraft. Wy hebben immers weer een Voorbeeld aan 't Geval in 't Zwynshoofd te Lyden. Hoe zyn daar eenige van u Lieden als door Leeuwen en Tygers, meer dan 30 tegens een, onverwagts overvallen? Wat is 'er nog van gekoomen? en welken ophef is 'er nu weer gemaakt, dat eenige braave Leidse Burgers hunnen Vriend en Vorst op een alleszinds gepermitteerde wyze naar de Spanjaards Brug uytgelei gedaan en goede reis gewenscht hebben, egter van de zaak

van 't Zwynshooft hoope ik nog dat vervolg zal koomen; want ik kan immers niet denken, dat men die mishandelde Lieden zou hebben gehoord, en een eed doen afleggen, om te zien of hunne getuigenissen wel unaniem, en niet tegenstrydig waaren, en men daar door de schuld op hun konde leggen, en de Vry - Burgers vry spreeken; of om te tenteeren, of men geen schuld in beide kon ontdekken; of namentlyk de Prins - Luiden geen aanleiding tot het geval gegeeven, of zig gedefendeerd hebben, en men dus hun weer zou tragten de hand boven 't hoofd te houden, en de Prins - Luiden te onderdrukken. De tyd zal alles leeren. Laat ons intussen maar stille zyn, en biddende hopen, dat de Regter van Hemel en Aarde ons een spoedige uitkomst geeve! Laaten wy volgen de voetstappen van onzen Voorganger Willem de Geduldige, en met hem alle versmadingen geduldig verdraagen! wy zyn dog een stofje aan de weegschaal om hem te helpen en onze welmeenende pogingen kunnen niet dan kwaad doen aan de goede zaak, en ons in 't verdriet helpen. Geloof my, waarde Vrienden! dat ik u ten besten raade, en zoo waarlyk ben Uwen Opregten, en Heilzoekenden Vriend Voor Oprechte, Oranje en Vryheid.

No. 1.
Schoppen Troeff.

Op de Wys van: *Hoe zoet is 't daar de Vriendschap woond:* off, *myn Hert is voor altyd verzeid.*

1.

Wy armen Schoppen zyn in druk,
Wy worden steeds gekweld,
Die Antipothers met haar kruk,
Verschynen tans in 't veld;
Die Draaken slaan een groote front,
De Duivel schoptse voor haar kont.
Hoezée, Hoezée, Hoezée!

2.

Men schendt en vloekt den Admiraal,
Die nooyt iets heeft misdaan,
Elk hunner is vervloekt brutaal,
Waar komt dit dog van daan?
't Is meest al Eigenbaat en trots,
Maar wy staan pal gelyk een rots.
Hoezée, Hoezée, Hoezée!

3.

De Vryheid die men 't meest bemind,
In onze Magestraat,

Oranje, Neêrlands beste vrind,
Het Hooft van onzen Staat,
Daar leeven wy mee wel gemoed,

Geen Teering die ons kwynen doed.
Hoezée, Hoezée, Hoezée!

4.

De Vryheid is reeds lang verkragt,
Door dat Moordzugtig rot,
Dat rukeloos eed en pligt veragt,
Wat heilig is bespot;
Maar wy, wy zyn de zelfde nog,
In weerwil van hun snood bedrog.
Hoezée, Hoezée, Hoezée!

5.

De Pylen, die d'Oranje band,
Sints lang gebonden houd,
Zyn hun, die Pesten van ons Land,
Waaragtig niet betroud;
Zoo lang de Hemel ons behoed,
Zingen wy met vereende moed.
Hoezée, Hoezée, Hoezée!

6.

De Constitutie van ons Land,
Is door den Prins vereerd,
Men vind in Kruijer, Post en Krant,
Boosaardig dit verkeerd,
Men wil den Prins in boeijen slaan,
Dat krygt men immers nooyt gedaan?
Hoezée, Hoezée, Hoezée!

7.

Vrybuyters, die u steeds beroemt,
Als waart gy Patriot,
De Prinsgezinden Schoppen noemt,
Denkt aan u droevig Lot,
Wy Schoppen u nog eens tot stront,
En roepen dan uit eenen Mont:
Hoezée, Hoezée, Hoezée!

8.

Des Hemels gunste daal' op Hem,
Voor wien ons herte blaakt!
Wy Zingen met vereende stem,
Die tot de Wolken raakt:
Leeff lang, ô Prins! in rust en vree!
Kom, Draaken! Zingt met Schoppen mee:
Hoezée, Hoezée, Hoezée!

9.

Wy heeten by dat Vee een Schop,
Maar zy zyn Barnevels:
Wy Schoppen hangen ons niet op,
Als die van de Capp...s.
Zy zullen altemaal vergaan;
Wy Schoppen zullen blyven staan.
Hoezée, Hoezée, Hoezée!

10.

Nu Schoppen troef, en dat is goed,
Oranje zy verhoog!
Gebeeden van een vroom Gemoed,
Klimmen tot 's Hemels boog,
Wy Zingen ongestoord en bly:
Ach, dat het weer Oranje zy!
Hoezée, Hoezée, Hoezée!

No. 2.
Een ander Schoppen Lied.

Op de Wys van: *Zoutmans Glorie.*

1.

Voor de Vryheid, voor de Staaten,
Voor Oranje, voor 's Lands heyl,
Voor verdrukten, voor verlaaten,
Hebben wy ons Leeven veil,
Vuyle Laster moog ons haaten, *bis.*
Moordzugt schiet' op ons haar peil.
2. Laat de bloetdorst op ons knaagen,
d'Afgrond spuwd zyn zwadder uyt,
Mogt Vervolg zugt ons verjaagen,
Heldenmoed word nooyt gestuyt,
Voor Oranje alles te waagen, *bis.*
Is het Vaderlands besluyt.
3. Nimmer willen wy gedoogen,
Dat het lieve Vaderland,
Onze Vryheid ons vermoogen,
Door een Moordrot word bemand,
Liever sneuvelen voor hun oogen, *bis.*
Met het Krygstuig in de hand.
4. Vlied ter Waap'nen waare Belgen,
Slaat de vuysten aan het staal,
Stryd voor Willem! Hoed uw Telgen!
Steld verderf dog eens een Paal.
Laat u niet uit vrees verdelgen, *bis.*
Sterft maar Sterft in Zegepraal.

No. 3.
Gezang op de 34ste Verjaardag der *Koninglyke Gemaalinne* van onzen Dierbaaren *Erf Stadhouder.*

Op de Wys van. *Den 6de Psalm;* off, *Wanneer men heeft geschreeven*

1 Vers.

Heb dank, ô HEER DER HEEREN!
Die Vorsten doet regeeren,
Door uwe groote kragt.
Gy, die Neêrlands VORSTINNE,
Waardig om te beminne,
Beschermt hebt door uw Magt.

Vers 2.

ô God wil als voor deezen,

HAAR dog genaadig weezen,
Ons Landt is in 't gevaar.
Schoon de Boosdoenders woeden,
ô HEER zyt haar ten Goeden,
Zyt HAAR een ligt zeer klaar.

Vers 3.

't Is XXXIV. Jaaren,
GOËL; wat Blyde Maaren,
Dat gy Haar heb bewaart.
Tot Blydschap van Haar OOMME,
Die draagt die PRUYSSE KROONE,
En die zyn Gramschap spaard.

Vers 4.

Maar hier zal ik van scheyën,
Ik mogt te veel uitbreyën,
De tyd is vol gevaar,
Maar 'k wil nog een zugt opzenden;
Tot u myn Beede wenden,
Ay, blyft dog voor en naar

Vers 5.

By de VORST en VORSTINNE,
En al die hun BEMINNE,
Zyn SPRUITE ook, tot slot.
Ay geeft dat wy haast sluiten
Van Binnen en van Buiten
De Vreede, GROOTE GODT.

No. 4.
Een Nieuw Lied op een partye Zotten, Vry Corpers, zig noemende Patriotten.

Op de Wys: *Van de Savojaardse Meisjes.*

1.

Men zal nu gaan Marcheeren;
Ey kyk eens wat een pret,
En ziet eens na die Heeren,
Wat zyn zy wonder net!
't Gepluimte blinkt in d'Oogen,
Haar Gespens mee niet mis,
Wat zal nog van haar moogen?
Vernietiging, dat's gewis.

2.

Wat een verward geslagten
Is dat Canaille Pak!
Wat is 'er van te wachten?
Niets dan de Bedelzak.
Men hoort de trommels raazen,
En dan weer het Gefluit,
Walthoorens zy ook blaazen,
't Maakt allerley geluyt.

3.

Wel arme Patriotten
Verslyt gy zoo uw tyt?
Laat gy U zoo bedotten?
ô Gekken! daar gy zyt.
Soldaatje te gaan speelen,
Kunt gy daar van bestaan?
De Oude moet 't verveelen,
Dat spel gaat Jongens aan.

4.

Gy gaat zyn Hoogheid lasteren,
De Staaten scheld gy mee;
Hun Wetten te verbasteren.
Is het werk van dat Vee.
Maar het zal U berouwen,
ô Fielten! gelooft het vry,
Gy raakt haast in benouwen,
Dat weetenz' buiten my.

5.

Uw tyd die loopt ten enden,
Beroerders van ons Land!
Waar zult gy U tog wenden,
Als weer Oranje's Plant,
Oranje weer zal groeyen,
En gy als Sneeuw vergaan?
Die Stam zal God doen bloeyen,
Tot steun van d'onderdaan.

6.

Weg, weg, met Uw Marcheeren,
Gy Patriotten al!
Ook met Uw Exerceeren,
Men heeft U in den val.
Die dit Lied heeft geschreeven,
Partye zotten! gelooft 't vry
Hy zingt het al zyn leeven,
Al stond gy zelfs 'er by.

No. 5.
Lied van waare Beminnaars van onzen Teder-geliefden Erfstadhouder, Prins Willem de Vyfde en het Doorlugtig Huis van Orange.

1.

Wat ziet men thans als voor Nieuwigheeden
Door dat Patriots Geslacht?
Ik zie door dat zoort in alle Steeden
Hoe dat Orange word veracht.
Ik laat my door Prins Willem Geleiden.
Ik stry niet dan voor Oranjes Moet.
Oranje zal my altoos bevryden,
Oranje is in myn Hert en Bloet. *bis.*

2.

Zy zoeken door Geweer en Wapen
Oranje te doen ondergaan,
Maar zo lang als wy nog niet en slaapen,
Schoppen wy hun nog naar de Maan.
Ik laat my door Prins Willem Geleiden,
Ik stry niet dan voor Oranjes Moet,
Oranje zal my altoos bevryden,
Oranje is in myn Hert en Bloet. *bis.*

3.

Men hoort haar van de Vryheid Schreeuwen,
Maar die stem die past haar wel,
Die stem die zal haar nog doen beven,
By den Duivel in de Hel.
Ik laat my door Prins Willem Geleiden,
Ik stry niet dan voor Oranjes Moet,
Oranje zal my altoos bevryden,
Oranje is myn Hert en Bloet. *bis.*

4.

Wel, wel, wat blinken nu die Heeren,
Maar haar tyd die is reeds zoo,
Men ziet haar met gescheurde Kleeren,
En die reeds slapen op het Stroo.
Ik laat my door Prins Willem Gelyden,

Ik stry niet dan voor Oranjes Moet,
Oranje zal my altoos bevryden,
Oranje is myn Hart en Bloet. *bis.*

5.

Wilt U dan nog wat meerder styven,
Maakt dat 'er niets meer aan en schort,
Dan zult Gy Capelles Nakroost blyven,
Tot dat de Duivel uw Drilmeester word,
Ik laat my door Prins Willem Geleiden,
Ik stry niet dan voor Oranjes Moet,
Oranje zal my altoos bevryden,
Oranje is myn Hart en Bloet, *bis*,

No. 6.
Op zeeker Geval.

1.

Daar zouwen vier Heertjes uit Jagen gaan, ha, ha,
Zy hadden Matroozen kleertjes aan, ha, ha!
De eerste was de Capiteyn,
De grootste Muiter Chasteleyn, ha ha! ha ha! ha ha!

2.

De tweede was Dominé van der Kemp, ha ha!
De Kruyff al met zyn looze Schemp, ha ha!
En Doctor Snoeshaan was 'er by,
Hy hiet van Schelle, gelooff me vry, ha ha! ha ha! ha ha!

3.

Van Engelen kwam ook agter aan, ha ha!
Met zyn Monfrere, Zusters Man, ha ha!
En Pieter Vreede, wel bekent,
Die droeg de Beurs van 't Regiment, ha ha! ha ha! ha ha!

4.

Daar was nog meenig stil Spioen, ha ha!
Om aan de Weevers kwaad te doen, ha ha!
Ze waaren op de Prins zoo boos,
Ze liepen al agter-om de Loos, ha ha! ha ha! ha ha!

5.

Ze kwamen al voor een Spinders Deur, ha ha!
Daar klopten zy aan al zonder getreur, ha ha!
Dat Spindertje brande Kaarsjes voor 't Glas,
Om dat Zyn Hoogheid jaarig was, ha ha! ha ha! ha ha!

6.

Toen kwam van Schelle, die loose Schavuit, ha ha!
Doed aanstonds alle jou Kaarsjes uit, ha ha,
Want over een Uur dan komen wy weer,
En zullen je slaan met ons Geweer. poe! pa! poe, pa! poe pa!

7.

Toen kwam hy ook met zyn Scheef Been, ha ha!
De vuile Pekker, toen was 'er nog een; ha ha,

En sprak al met een fiere moet:
'k Ordonneerje,datje je kaarsen uit doet. Toe, toe! Toe, toe! Toe, toe!

8.

Toen sprak dat Spindertje ook al weer, 't za, 't za!
En al Uw drygen deed my geen zeer, 't za, 't za!
Kom jy dan maar met al je Fier,
Dan beuk ik je met myn Spinnewiel, 't za, 'tza, 't za, 't za! 't za, 't za!

9.

Toen sprak Piet Vreede, myn goeije Man, ha, ha!
Ik weet als dat je wat Spinnen kan, ha ha!
Daar zyne Sesthalfjes wel geteld,
Mits dat je niet Illumineeren zeld. ha ha! ha ha! ha ha!

10.

Toen sprak 'er 't Spindertje ook al weer, ha ha!
En ik ken je ook heel wel, myn Heer, ha ha!
Je ben van al dat vuile Gebroet,
Dat aan de Prinslui zoo veel kwaad doet, ha ha! ha ha!

11.

Adieu dan Heertjes alletemaal, ha ha!
En dat jou vry de Duivel haal, ha ha!
Wy zingen: Wilhelmus van Nassou,
Met al ons lust ten spytvan jou. Vivâ! Viva! Vivâ!.

No 7.
De klagende Vrouw van een Granadier, onder 't Vry-Corps: voor Vryheid en Vaderland, te Leiden.

Stem: *O! Zon aan 's Hemels Trans*.

1.

Ach! Ach! ik Arme Vrouw.
Zit nu in druk en rouw,
En 't is niet zonder reeden,
Dat ik myn Hooft steeds klouw;
Want zederd dat myn Man
In 't Vry Corps is getreeden,
Zoo steemt hy nu en dan.....
Ja neemt al wat hy kan.....,
Uit Kast en Laaden meeden,
En brengt het na Oom Jan.

2.

En 't geen hy daar ontfangd,
Aan my met af en langd,
Maar gaat 'er mee Spanceeren,
Tot dat de Nood hem prangd
Om weer na Huys te gaan,
En eerst wat uit te slaapen;
Dan komt Sinjeur daar aan.....
Kan naauwlyks regt meer staan.....,
Doet anders niet als gaapen:
Wat Vrou kan dit weerstaan!

3.

Gaat hy dan stil naar kooy,
Dan schikt het nog heel mooy;
Maar als hy komt t' ontwaaken,
Kryg ik veeltyds de fooy.
Dan is het best hier, zwygt,
Gy laat my schier versmagten.
Zoo gy nog langer tuyt.....,
En niet en houd uw snuyt.....,
Zal ik met al myn kragten,
Uw beuken op uw huyt,

4.

Het werken hy vergeet,
En 't doed hem ook geen leet:
Hoe dat de kinders schreyen,
Hy daar niet van en weet,
Schreeuwen zy van gebrek,
Hy wil na hun niet hooren
Hy keerd na hun de nek....,
Of slaat haar op de bek.....,
Met klappen om haar ooren.
Wat dukje van zoo'n gek?

5.

Nu is hy Granadier,
En maakt een groot getier,
Hy wil ook nieuwe kleeren,
Al na de Nieuwste zwier:
Zyn Capiteyn zal hem
Het laaken wel bezorgen;
Wit goed met streepjes, fyn....,
Dat moet 'er onder zyn...,
En dan moet 't wyf bezorgen,
Dat is schoon en ryn.

6.

Nu weer een muts met bont,
Die moet 'er zyn terstont:
Een muts van veertien gulden,
Een Kooker met een Lont.
Hy maakt een Knevelbaard,

Daar ieder van zou schrikken:
Zyn kinders zyn vervaard.....,
Om dat hy zoo ontaard.....,
Hun alle oogenblikken
Met zyn lont entje klaard.

7.

Al is hy somtyds t' Huys,
Heb ik nog grooter kruys,
Dan koomen zyn Confraters,
Maaken een groot gedruys.
Zy roepen allemaal:
Waar zyn de houte klooten?
Die smyten zy gezwind.....
Dikwils door glas of blind.....,
Of waar zy tegen stooten:
Ik altyd schaade vind.

8.

Als het spel is gedaan;
Zy hun niet lang beraan,

Om na Dirk Hoogenstraaten,
Of Degenhart te gaan.
Daar zyn zy in haar bouw,
Den een wil d' ander leeren,
Zweeren malkander trouw.....,
Daar ik nu arme vrouw.....
Zy gaan uyt huys als Heeren;
Steeds blyf in druk en rouw.

No. 8.
Een Ander.

Stem: *Keesje myn Vryer!*

1.

Komt, braave Vrouwen!
En wild uw Waarde Mans
Dog niet weerhouwen,
Te dezer tyde tans.
Dat muitzugt voor hem zwicht,
Komt het voor zyn gezicht,
Hy grypt geweer en wapen,
Toond voor dit monsterdier te zyn geschaapen.

2.

O Leidse Wyven!
Gy zyt ons lief en waard,
Die Mans bekyven,
Zoo hy eens raakt ontaard,
En met een straf bedil,
Dan evenwel nog wil
Gaan onder eene benden
Die tegens Eed en pligt hun Ov'rheid schende.

3.

En gy O mannen!
Ik bid u, zyt zo wys,
Word geen Tyrannen
Al van uw eigen vlys,
En maakt dog geen Accoord,
Maar werkt vlytig voort,
Want anders ligt, bekommerd,
Uw bed en beddegoet raakt in de Lommerd.

4.

Wat zal 't dan weezen,
Als gy in bittere kouw
Daar legt in vreezen,
Gevoeld het naberouw?
Uw wyf, niet wel te vreen,
Gebruikt dan deeze reen:
Wild u van hier maar ruimen,
Kruipt in uw beste hoed met mooye pluimen.

5.

Of is zy kwader,
Zy zal zeer Obstinaat,
Roepen: Verrader!
Ik schop u strak op straat,
Met al u leelyk tuyg:
Uw muts, al is hy ruig,
Zal ik ook by u smyten, ig,
En zal al voor u oog 'er in gaan sch....n,

6.

Voor 't laast, O Mannen!
Ei, leeft dog maar getrouw,
Wilt twist verbannen,
Dan zal uw Waarde Vrouw
U weezen Onderdaan,
't Zal u altyd wel gaan.
En moet gy eens ten stryden
Stryd dan met helden moet, maar binnen Leyden.

No. 9.
Op de Dood van Prins Willem de I., *Glor. Gedachtenis*.

1.

Juich! Juich! O Braave Rey!
De wreede Moorpharpey
Deed wel Uw' hart vriend sneeven,
Maar dog uw Tuin bleef vrey.
De Spaansche Hovenier,
Hoe fel en wreed van handen,
Verloor zyn Agting hier.....,
En moest, hoe trots en fier.....,
In 't einde voort met schanden, *bis.*
Zoo ging dat Monsterdier. *bis.*

2.

De Tuinmaagt zingd verblyd,
En roemt te dezer tyd
Haar schutsheer ryk in gaaven,
Wien zy haar harte wyd.
De Vryheid volgdt haar na.
O Willem! roem der Vaderen!
Dat nooyt uw naam vergaa.....!
Maar zelfs zo lang bestaa....,
Tot 's Werelds eind komt naderen.
Maar, ach! die tyd komt spaa!

3.

O! Zalig Leeuwendaal!
Blyf ook zoo lang de praal
Van Neerlands Vrye streeken:
Dat nimmer vuur nog staal
Uw Vesten maakt tot puin!
O! Vryheid! heft naar boven

Uw Glorieryke kruin.....!
Dat wy langs beek en duin.....,
't Bedryf der helden looven,
In Neerland's vrye Tuyn.
NB. Voor ruim 5 Jaaren wierd dit stukje, ter gelegenheid, dat de leden der Liefhebbery op de Haarlemstraat te Leyden vertoonden *de Dood van Prins Willem de Eerste*; door Jan Leedeboer vervaardigt, na het zelve gezongen, en onder zyn goede Vrienden uitgedeeld. Wat een verschil van de jegenswoordige denkwyze van dien man! zou hy hier van ook reeden weeten te geeven? Ja: eigenbelang.

No. 10.
Lied

Stem: *Myn eer zegt my ik zal strafwaardig weezen.*

1.

Ondankbaar Volk welk Nederland bewoonen,
En die steeds zyt aan Nassouw duur verplicht,
Durft nu die Vorst zelv' in zyn aanzicht hoonen,
Dan zyne moed niet voor uw woede zwigt;
Gaat ga maar voort met hem dus te braveren,
Maar zyt bewust dat nog die zelve GOD,
Die onze Vorst zo lang wist te regeeren,
Uw snooden dreigt met een rampsalig lot.

2.

Zy zyn die geen die uw uit slaafsche banden,
En uit de magt eens Vyands heeft gered,
Zelf met hun bloed en met hun besten pande,
Gy zyt door hun tot een vry Volk geset.
Is dit het loon voor al hun heldendaaden?
Is dit den Eed die gy hebt afgeleid?
En nu wilt gy dien grooten Vorst verraaden,
Wat is de reên van die vervloekte nyd.

3.

'k Geloof het verstand dat heeft u reeds verlaaten,
Gy stelt uw zelv' en huisgezin ten toon,
Gy zyt nog vry en maakt uw thans Soldaaten,
Dog onder naam van eene Vryheids Zoon,
Wat roept gy Vryheid! Vryheid! ô ontzinden,
Gy roept het geen gy zelf niet en kend,
Gy denkt dat gy de waare rust zult vinden,
Maar stort u zelv' in rampen en elend.

4.

Dog uw verraad zal nimmer uw gelukken,
Wy bouwen steeds op Neêrlands goeden GOD,
Die zal die Vorst uit uwe klaauwen rukken,
En schenken hem het grootste heilgenot,
Dan zal die geen die nu verdrukt zyn zingen
En roepen uit welk een gelukkig lot!
Ja men behoeft zyn vrugt dan niet te dwinge

Als men veragt den nieuwe Patriot.

M.J.V.H.

No. 10.
De welmeenende Klaagstem.

Stem: *Charmente fleur....*

1.

Ondankbaar Vaderland, waar is uw roem gebleeven?
Waar is uw helden moed, waar is uw grooten naam?

Waar is uw oude spraek, die meenige deed beeven?
't Is uit met uw, men hoort u ontrouw door de faam.

2.

Het regt dat schuwt uw muur, de deugd is weg gevlooden,
De nyd, de twist, de vloek neemt tans hun wooning in;
Men ziet uw glans bedekt, door monsters en door snooden,
Die niets en zoeken, als hun eigen groot gewin.

3.

Rampsaalig Land, uw val is byna niet te stuiten,
De woede stygt in top, wort het verraat ontdekt,
Het Volk te veel misleid, slaat straks geheel aan 't muiten,
Waar van 't vooruitzicht niet, dan schrik en angst verwekt.

4.

Hun die men eertyds zwoer, van nooit te zullen haaten,
Maar altoos yverig, met hun hulp haar by te staan,
Die ziet men thans, omringt door woedende Soldaaten,
Gebiedende een Prinses, om uit een Plaats te gaan.

5.

Waarin zy van het Volk te regt is aangebeeden,
Waar toe haar deugd haar reeds in dit benaauwde uur,
Om door haar Konst de raad te luistere doen na reeden,
En dus de vreede eens weer te brengen in dees muur.

6.

Dan ach die is geheel uit Nederland gevloogen,
De onschuld klaagt vergeefs om dees gevloekten daad,
Dog eene Vorst ziet met geen onverschillige oogen,
Hoe dat Oranje thans vervolgt word en versmaad.

7.

Beeft voor een Koning gy gewaande Vryheids Zoonen,
Schrik voor een Vorst die 't regt zyns Zuster staaven zal;
Hij die de Deugd bemind zal uw geensints verschoonen.
Maar zig verblyden in 't aanschouwen van uw val.

En GOD zal voor die Vorsten voor zyn Vrienden stryden,
Zy zal Oranje ook bewaare door zyn kracht,
Dan zullen wy ons t' zaam met onze Vorst verblyden,
En roemen neevens hem GODS Grooten Oppermagt.
Eendracht maakt Macht.
M.J.V.H,

No. 11.
Het Vorstlyk 's Gravenhaage, Haar lot beklaagende.

Op de Wys: *Adieu schoon Roselinde*.

1.

Wat baat hier langer zwygen,
Nu 's Gravenhaage treurd,
Ziet u d'onheilen dreigen,
De Eendragt word gescheurd,
Door Patriotse benden,
De Vryheid word verkracht,
Oranje ziet met schenden,
Met zyn Aloud Geslacht.

2.

Gy helsche stokebranden,
Van 't vloekbaar Loevestein,
Gy doet de Nederlanden
Nu sterven door 't fenyn,
Van uwe vloekgespannen,
Ziet hoe dees Hofplaats treurd,
U voorvaars zyn gebannen,
Gy hebt uw kop verbeurd.

3.

Gy strooit de tweedragt meede
Hier by den Soeverein,
Het zuivre ligt der reede,
Zwigt voor uw hels fenyn,
De Burgers worden slaven,
Is dit nu 's Gravenhaag,
Nu treuren zo veel braven,
O twist! o Burgerplaag.

4.

De Welwaard gaat te gronden,
De bloey die is van kant,
De rust hier aan verbonden,
Is weg uit Nederland;
Prins Willem van Oranje,
Die was hier onze roem,
Geen lint, geen strik nog franje,
Verdraagt men zelfs geen bloem.

5.

Zult g'ons nog langer plaagen,
Gy Patriots gebroed,
Wy zullen ons leeven waagen,
Voor Nassouws edel bloed
Al lang genoeg gekluistert,

Al lang genoeg getreurd,
Vorst Willem nu verduistert,
Zal worden opgebeurd.

6.

Wy zweeren by het geenen,
Dat men ook heilig acht,
Dat eer zal zyn verdwenen,
De heldre Maan by nagt,
De Zon het ligt der dagen,
De Sterren zullen eer
Den Oceaan omschraagen,
Dan dat wy onzen Heer. -

7.

Ooit zullen ondermynen,
Neen Patriots gespuis,
't Heeläl zal eer verdwynen,
Eer wy 't Oranje Huis,
Ja Nassauws Stam verlaaten,
U boeijen zyn te wreed,
Hoe zouw men u niet haaten,
Die voor ons kluysters smeed.

8.

't Was Nassauw die hier Spanjen
Verbanden van den Throon,
't Was Willem van Oranje,
Die Alba gaf zyn loon,
't Was Willem hoog gepreezen,
Die Frankryk met zyn magt,
Het Land uit heeft geweezen,
Dit deed zyn oud geslagt.

9.

Prins Maurits heeft dees Landen,
Van Barneveld bevryd,
Die hier den Wierook brandden,
Door Onregtvaardigheid,

Hoe zou men kunnen haaten,
Hun Naneef, neen gebroed,
Oranje, Eendragt, Staaten,
Voegd by den vryen hoed.

10.

Geen moed zal ons begeeven,
Die schoone Oranje band,
Die is de steun van 't leven,
't Is in ons hart geplant,
Weg Prinsenhaters, Slaven
Van een jaloerschen guit,
Gy moogt u bloedlust laaven,
U Uurglas is haast uit.

11.

Kom Gelderland kom Zeeuwen,
Kom Vrieze staat ons by,
Kom vegt nu alle als Leeuwen,
En maak ons frank en vry,
Komt Amersfoortse Staaten,
Kom Willem grypt het staal,
Verdelg hun die u haaten,
Geneest dog Hollands kwaal.

12.

Welaan kunt gy nog zwygen,

Daar eene Vloekcabaal,
Den twist ten top doet stygen,
Door 't moordgeweer en staal,
Men zal zo lang niet kwynen,
't Is lang genoeg gezugt,
Haast ziet m' Oranje schynen,
In eener ruimer lugt.
BATAVUS.

No. 12.
Lied. *Van de Tooverlantaaren mooy curieus.*

Op de Haagsche Patriotten.

1.

Die nu wat wil zien die moet nu koomen kyken,
Voor een kleine som laat ik myn kasje stryken,
Kyk vrienden kyk, in myne rare kiek,
Wat mooije dingen die ik daar in verkoos,
Tooverlantaaren mooij fraaij curieus

2.

Voor eerst zo zal je zien komt Hartman aan getreeden,
Ja bleek gelyk de dood zoo beeven hem zyn leeden,
Parvee staat hem op zy, de Wit die komt 'er by,
't Zyn nieuwe hoofden en beroerders van 't Land,
Tooverlantaaren mooij fraaij charmand.

3.

Wat verder kunt gy zien Apteeker Boude wynse,
Met Harteveld, ei ziet die aapen nu eens grynse,
Flip Haage staat daar ook, dat 's mee zoo'n duivels spook,
De grootste wyvebeul van ons Land,
Tooverlantaaren mooij fraaij charmand.

4.

Nu zal ik u nog iets gaan vertoonen,
Ses van die zoogenaamde Vryheids Zoonen,
Elk met een kneevel baard, zy zyn geen oortje waart,
Een bonte mus op haar kop, wat schand!

Tooverlantaaren mooij fraaij charmand.

5.

Kyk nu maar toe daar gaanze aan 't marcheeren,
Wel Heer wat zynze trots op haare mooije kleeren,
Een Saabel op haar zy, een Snaphaan nog daar by,
Zy zien als Schaapen zo vreet en boos,
Tooverlantaaren mooij fraaij curieus,

6.

Nu zal ik u nog iets laaten kyken,
Het Donatrice Corp gy hoeft haar niet te ontryken,
Zy vreese geen geweld, al was het nog zoo'n Held,
Want de meeste zyn Hoeren zoo bedriegelyk en loos,
Tooverlantaaren mooij fraaij curieus.

7.

Nu zal ik u de laatste klugt vertoonen,
De duivel uit de hel haalt al die Vryheid Zoonen,
Ei kyk dat spul eens aan, ach Joosje laat haar gaan,
Want zy jagen u gewis uit de hel; wat schand!
Tooverlantaaren mooij fraaij charmant.

8.

Nu zal ik weêr myn Kasje toe gaan sluyten,
Het overig gespuis dat blyft 'er zoo lang buiten,
Tot op een ander keer dan kom ik nog eens weer,
Dan moeten die andere schurken 'er aan,
Tooverlantaaren het kyken is gedaan.

No. 13.
Nieuw Lied. *Op het verderf van het exerceeren van de Patriotten.*

1.

Wel wat wonderbaare dingen,
Die men thans beleeven moet,
Gy zou van spyt uw vel uitspringen,
Ja al was gy nog zoo goed, -
Om dat al die Vryheids Zoonen,
Thans zo wurmen met elkaêr,
Heer wat zyn zy duivels raar *bis*.

2.

Sy laên haar Vrouw en Kinders swerven,
En beminnen de Snaphaan,
Ja zy doene niet als werven,
Waarom werd het dog gedaan,
Maar Vrienden als gy het wild weeten,

't Is zoo als het spreekwoord zyt,
Geld versoet den arbeid, *bis.*

3.

Roept maar Vryheid Vryheids Zoonen,
Wy zyn doof voor u geluid,
Als Oranje weer zal koomen,
Dan is al uw snoeven uit,
Het beste dat ik u kan raaden,
Houd uw stil want 't is uw schand,
Hang u Snaphaam aan de want, *bis.*

4.

Laat de Bloeddorst op ons klagen,
d' Afgrond spuuwt zyn swadder uit,
Laat vervolgzugt ons verjaagen,
Heldenmoed word nooit gestuit,
Voor Oranje alles te wagen,
Is ons Vaderlandsch besluit,
En onze Burger buit, *bis.*

5.

Nimmer zullen wy gedoogen,
Dat ons lieve Vaderland,
Onse Vryheid ons vermoogen,
Door een Moordrot word bemand,
Stryd voor WILLEM behoed zyn Telgen,
Steld verderf nu eens een paal,
Sterf maar sterf in zeegenpraal, *bis.*

No 14.
Een Ander.

1.

Wat hoort men nu al nieuwigheden,
In het Patriot Geslacht,
Sy zoeken ook in alle Steeden,
Hoe dat Oranje word veragt,
Ik laat my door Prins Willem geleiden,
Ik stry niet als voor Oranjes Bloed,
Oranje zal my altoos bevryden,
Oranje is myn hert en bloed.

2.

Zy zoeken door Geweer en Waapen,
Oranje te doen ondergaan,
Maar terwyl wy nog niet slaapen,
Schoppen wy haar na de maan,
Ik laat my door Prins Willem geleiden,
Ik stry niet als voor Oranjes bloed,
Oranje zal my altoos bevryden,
Oranje is myn hert en bloed.

3.

Wat hoort men van de Vryheid schreeuwen,
Maar die stem die past haar wel,
Die Stem die zal haar nog eens doen beeven,
By de Duivel in de Hel,
Ik laat my door Prins Willem geleiden,
Ik stry niet als voor Oranjes bloed,
Oranje zal myn altoos bevryden,
Oranje is myn hert en bloed.

4.

Wel wat blinken nu die Heeren,
Maar die tyd is haast voorby,
Zy loopen met gescheurde kleeren,
En slaapen reeds nu op het stroo,
Ik laat my door Prins Willem geleiden,
Ik stry niet als voor Oranjes bloed,
Oranje zal my altoos bevryden,
Oranje is myn hert en bloed.

No. 15.
Drinklied.

Stem: *Damon is myn vreugd en leeven*.

1.

Zingen wy tot vreugd der Belgen,
Zingen wy tot *Nassauws* eer! -
Zingen wy ten spyt der haat'ren,
Zingen wy de vreede weêr:
't Kalm vooruitzicht is aan 't daagen,
Ja die blyde Auroor verschynt,
Dat de *Vryheid* zal herleeven:
En geweld en list verdwynt -

2.

All' de Glaasjens uit gedronken,
Dat de stem der Vryheid leeft;
't Is voor *Vryheid* en *Nassauw*,
Dat men zich ten besten geeft. -
Laat den Bastaard 't zwaart doen blinken,
En thans gantsch onzinnig woên;
De oude *Vryheid* en *Oranje*!
Zullen wy altyd hulde doen. -

3.

Ha: - die dronk kan 't hart verkwikken,
Dat van *Vorsten* liefde gloeid;
En aan zucht tot eigen grootheid,
Nimmer slaaflyk was geboeid.
Alle die het Erfrecht schenden,
Door verachte euvelmoed;
Al die haaters van Oranje! -
Houden wy voor Bastaard bloed.

No 16.
Drinklied.

Stem. *Schoon dat ik onder 't groen*.

1.

Schoon tweedracht wyd en zyd,

Haar twistvuur doet ontbranden,
In *Batoos* vrye Landen!
   En aan de bleeke nyd,
   De onschuldigste offers wyd:
Wy Broedren by elkandren,
Den een denkt als den andren,
   Geen vuige Bastaarding,
   Gryp plaats in onzen kring;
ô Neen: - die laffe snooden,
Zyn by ons niet van nooden,
   Wy roepen uit de borst,
   Lang leef de *Oranje Vorst!* -

2.

   Haast breekt den Morgen aan,
Dat all' die deugd verachters,
Die Wett' en Recht verkrachters,
   Als Sneeuw op 't Veld vergaan:
Dan zullen niet 's Lands addren,

Deez' *vrye* grond bezwaddren,
En 't nest dat onrust broeid;
Word ganslyk uitgeroeid. -
De *Oranje Zon* zal schynen;
Den nevel zal verdwynen.
Dan roepen we uit de borst,
Lang leef die *groote Vorst*†

3.

't Za Vrienden in het rond,
De glaasjes vol geschonken;
En daar op eens gedronken;
Men roepe uit eene mond,
ô Driewerf zaal'ge stond! -
Dat *Willem* van Oranje,
Wiens *Huis* ten schrik van Spanje,
Voor *Vryheid* immer pal,
Eens weêr herkrygen zal,
Het recht hem aangebooren;
Door snoode dwang verlooren,
Door Heerschzucht arm geschorst,
Lang leef - lang leef dien *Vorst*!

No 17.
Aria, *Voor Zang, Viöol en Bas op de Heeren Nieuwbakken Patriotten*.

Stem: *Malbroek gaat na den Oorlog*.

1.

Bis. Men zal nu gaan marcheeren, *Mir.*
Bis. Ey kyk eens na die pret:
Bis. Ey ziet eens na die Heeren, *Mir.*
Bis. Wat zyn zy wonder net.
Bis. 't Gepluimte blinkt in orden; *Mir.*
Bis. Haar' Gespen meê niet mis,
Bis. Wat zal nog van haar worden, *Mir.*
Vernietigd, dat's gewis.

2.

Doorgrond men haar geslagten,
't Is al 't gemeenste pak;
Wat is van hun te wachten,
Niets dan den Beedelzak.
Men hoord hunn' Trommel raazen,
Dan hoort men weêr 't gefluit,

ô My, wat zyn zy Baazen,
't Komt op een loopen uit*

3.

Wel arme *Patriotten,*
Verslyt ge dus uw' tijd?
Laat gij uw zoo bedotten,
ô Gekken daar gij zijt!
Soldaatje te gaan speelen,
Kunt gij daar van bestaan?
Ge moest uw zelf verveelen,
Dat spel gaat Jongens aan.

4.

Ge durft *Vorst Willem* last'ren,

* Gelyk men gezien heeft te Hattum en Elburg.

Gij schend de *Staaten* meê;
's Lands Wetten te verbast'ren,
Is 't werk van all' uw Vee.
Maar 't zal uw noch berouwen,
ô Fielten, looft het vrij;
Gij raakt haast in 't benouwen,
Want ik weet meer als gij.

5.

Uw' tijd die loopt ten enden,
Opruijers van het Volk!
Waar heenen zult ge uw wenden?
Naar Plutoos Sulfer Kolk.
Oranje zal weer groejen,
Maar gij als Sneeuw vergaan;
Die *Stam* zal GOD doen bloejen,
Tot heil van de Onderdaân!

6

Weg, - weg met uw Marcheeren,
Gij *Patriotten* all',
Weg met uw Exerceeren,
Men heeft uw in den val.
Dit Lied heb ik geschreeven,
Gelooft het mij maar vrij,
Ik zing het al mijn leven,
AI stond ge 'er zelvers bij,

No. 18.
Vivat oranje.

1.

VIVAT ORANJE! was d'ouderen toon!
Toen braaf heid en trouw elks handel versierrde,
Toen alles in 't land was effen en schoon;
De Prinse vlag van het Staten hof zwierde.
Toen leefde men vry
En vrolyk en bly;
De moedwil van Spanje,
't Uitheemsche gebied
Van Gal of Brittanje,
De Trots van Germanje,
Die vreesde men niet.

2.

VIVAT ORANJE! knerst nu in het oor
Van 't volkje verdeeld, misleid en verbastert.
De domheid en loosheid leent het gehoor,
Als valsch en boosheid Oranje belastert.
Nu kent men geen deugd,
Geen welvaart, geen vreugd,
De moedwil der Groten,
Door Burgers gestyfd,
Heeft Willem verstooten,
Zyn tranen vergoten,
De Vryheid ontlyfd.

3.

VIVAT ORANJE! (myn God kan het zyn?)
Dat heet nu aanslag op 't regt van de Staten,
Straft met boeyen, schavotten en pyn,
Men trapt de Burgers, men hoont de Sol daten.
Het land is verdeeld,
De welvaart verspeeld,
Nog mag men niet spreeken,
Of dolheid verwoed
Vermeet zig te wreeken,
Met stroomende beeken
Van burgerenbloed.

4.

VIVAT ORANGE! zal eeuwig myn taal,
In spyt van 't woeden der Eigenbaat, blyven!
Of schyndeugd my hoont, of domheid my smaal'
'k Vloek haar belonen, en lagch om haar krygen,
De kerker en 't slot
De beul en 't schavot
Mag alles ontroven,
En kweek' slaverny,
Myn gloed zal niet doven.
Oranje zy boven!!
En Nederland vry!!

No. 19.

Op de Wys; *van Figaro*.

1.

Kesjes laat je moet opwekken,
Neemt een Vaderlands besluit,
Pruissen gaat te velde trekken,
Nu is met je Vryheid uit.
Toon dan braave Vryheids Zoonen,
Dat wie Vryheid voed in 't hart,
Alle slaafs geweld uittart. (*bis.*)

2.

Pruisschen heeft slechts huurlingen,
En gy vegt alleen om d'Eer;
Zo hy wil uw Kamp bespringen,
Plaft hem in 't Zand ter neer,

Wilt de goede zaak herstellen,
En des Volks Majesteit,
Tot Oranjes grootste spyt. (*bis.*)

3.

Maar hoe nu raakt je aan 't wyken,
In 't gevaar ben je beschroomt,
Laat je nu de moet beswyken,
Wijl de Fransman niet en komt,
Laat hem op je beurt dan loopen,
Keert je Vrijheids Rokje om,
En hiet Oranje wellekom. (*bis.*)

4.

Dan kunt gij in vreede leeven,

En gerust naar huys toe gaan,
WILLEM zal 't u al vergeeven,
Wat gy aan hem hebt mitsdaan;
Wapens kunt gij dog niet voeren,
Daar toe zijt gij veels te laff,
Snijt je barsse Knevels aff. (*bis.*)

5.

Zoo gij uw niet laat gezeggen,
Dan verwagt een honde lot,
Op de blijken zal je leggen,
In een mooi Oranje kot.
Dat 's de straf van zulke Keezen,
Maar vergeet het blaffen niet,
Ieder Prinsman die je ziet. (*bis.*)

No. 20.
Tweede zang.

Stem: *Zingen wy Prins Willems glory.*

1.

Wie van Neêrlands braave Belgen?
Heft met my geen klagten aan,
Daar de Vorst, Vorstin en Telgen
Word met smaadheid overlaan.
Word vertrapt vergruist geschonden;
Door 't ondankbaar Nageslagt,
Krygt door Schriften wond op wonden,
Ja word schandelyk veragt.

2.

Dit geschied door Vryheids zoonen,
Wel in naam en niet in daad,
Die niet waard zyn saam te woonen
met een Volk nog recht gepaard.
Recht gepaard door trouw verbonden
Aan haar Eed en Plicht gehecht,
Die nog Vorst nog Staaten schonden,
Maar in alles blyft oprecht.

3.

Eerloos lasteren, schandelyk liegen,
Word gedult en toegestaan,
Vloekers Suipers die bedriegen,
Voeren thans de Vryheids Vaan,
Dit geschied in onze dagen,
Dit hiet Vryheid in ons Land,
Dit word ongestraft gedragen,
Dit is Eer, in plaats van schand.

4.

Godveragters laage geesten
Noemen zig een Patriot,
Die nog slimmer zyn als Beesten,
En met God, en Godsdienst spot
Landberoerders snoode Pesten
Zyn 't, die alles wenden aan,
Om haar zelfs belang te vesten
Onder schyn van Vryheids-naam.

5.

Weg met zulke snoo Tirannen,

Schuim van Volk ondankbaar Vee;
Waardig dat zy zyn verbannen
Uit dit Vaderland en Stee.
Daar de Vryheid wierd verkregen
Door *Oranjes* Bloed en Moed,
Saam gehecht door de Almagt Zegen,
Dit was Vryheid, dit was goed.

6.

Billyk is het dan te klagen
Dat *Oranje* word veragt,
Dat in deeze latre dagen
Dit niet dankbaar word betragt.
Dog ik zal myn dankbaar toonen,
Wagt uitkomst van Neêrlands God,
Die den raad der Vryheids-zoonen,
Maakt tot scæand en die bespot.

No. 21.
De Verligten vryheids-zoon, Klaagende over het verlies van zyn *Staartparuyk te* Soesdyk, Den 23. July 1787.

Stem: *By het vermaak der Herders speelen*.

1.

Wilt nu myn klagten eens aanhooren,
Gy haaters van d'*Oranje-Boom*,
'k Kan nu myn druk niet meer versmooren,
'k Staa thans voor ieder een ten toon,
Ik Wilden mee voor Vryheid stryden,
'k Wou toonen 'k was een dapper man,
'k Wilden ons van een Juck bevryden,
Daar men geen naam aan geeven kan, *bis*.

2.

Mijn Kroost dat heeft gebrek geleeden,
Van 't geen tot voedsel dienen moet,
Om mij in 't Uniform te kleeden,
Ik kogt een Staart-Pruik en een Hoed,
Waar op ik ras een V zetten,
De dubbel W moet aan kant,
Wie mag een Vrijheids-Zoon beletten,
't Geen hij thans doet in Nederland, *bis*.

3.

Wij gingen t'zaam als Vrijheids Helden,
's Nagts na *Soesdijk*, om daar de kragt
Van onze Vrijheid te doen gelden,
Maar ach! wij vielen in hun magt,
En wierden dapper weg geslaagen,
En ach! wat hoon voor mij, wat spijt!
't Is voor geen Vrijheids-Zoon te draagen,
Ik ben mijn arme Staart-Pruik kwijt, *bis.*

4.

Maar wat sta ik hier lang te klaagen,
't Is maar mijn Pruik en niet mijn Lijf,
Wij hebben ons tog BRAAF gedraagen,
Schoon elk zogt een goed verblijf,
Ik zie de kans die is vervloogen,
En onze val naakt meer en meer,

De Deugd die heeft te veel vermoogen,
En het Mirakel neemt een keer, *bis.*

5.

Ik zie nu dat ik ben bedroogen,
Ik ben te snood te wreed misleid,
'k Zie nu door al die fijne loogen,
Die men voor ons dus heeft bereid,
Ach! hoort na mij mijn Landgenooten,
Vlugt voor uw vleijers en hun goud,
En wilt uw ramp dus niet vergrooten,
Wijl het dan uw te laat beroud, *bis.*

6.

'k Wil mij niet meer bij uw begeeven,
ô Pesten van het Vaderland!
Maar ik wil thans voor *Willem* leeven,
'k Heb hem mijn Trouw en Ziel verpand,
ô Grooten GOD! verhoort mijn Beeden,
Geeft ons, door uw Almoogendheid
Eens weêr die dierb're rust en vreeden,
Die onze *Vorst* en ons verbleid, *bis*
M.J.V.H,

N 21.
Een Nieuw Christelyk Liedt, *gemaakt ter eere den Doorluchtigsten Heere* Wilhelm, prince van Orangien,

Waar van de eerste Capitael Lettere van elck vers zyn Vorstelyke Genade Name met brengen.
Zijnde dit het Origineele Lied, zoo als het selve omtrent den Jaaren 1572. aan Prins Willem de eerste H.L.M. wierd toegezongen.

Na de Wyse van Charies.

Wilhelmus van Nassouwen,
Ben ik van Duitschen Bloed,
Het Vaderland getrouwe,
Blijf ik tot in den dood,
Een Prince van Oranjen,
Ben ik vrij onverveert,
Den Koning van Hispanjen,

Heb ik altijd geëert.

2.

In Godes vrees te leeven,
Heb ik altijd betracht,
Daarom ben ik verdreeven,
Om land' en luid gebragt,
Maar God zal mij regeeren,
Als een goed Instrument,
Dat ik mag weederkeeren,
In mijnen Regiment.

3.

Lijdt u mijn ondersaten,
Die oprecht zijn van aart,
God zal u niet verlaten,
Al zijt gij nu beswaart,
Die vroom begeert te leeven;
Bid God nacht ende dag,

Dat Hij mij kracht wil geven,
Dat ik u helpen mag.

4.

Lyf end' goed al te samen,
Heb ik ook niet verschoont,
Myn Broeders hoog van namen,
Hebben 't U oock vertoont:
Graaf Adolf is gebleeven,
In Vriesland in den slag,
Zyn Ziel in 't eeuwig leven,
Verwacht den jongsten dag,

5.

Edel en hoog geboren,
Van Keyzerlyke Stam,
Een Vorst des ryks verkoren,
Als een vroom Christen man,
Voor Godes woord gepreesen,
Heb ik vry onvertsaegt,
Als een Held sonder vreezen,
Myn Edel bloed gewaagt.

6.

Myn schilt en de betrouwen,
Zyt gy, ô God myn Heer!
Op u soo wil ik bouwen,
Verlaat my nimmermeer,
Dat ik doch vroom mag blyven,
U dienaar t'aller stond,
De Tieranny verdwynen,
Die myn herte ontvonkt,

7.

Van al die myn beswaren,
End' myn vervolgers zyn,
ô God wilt dog bewaaren,
Den trouwen Dienaar dyn,
Dat sy my niet verrasschen,

In haren bosen moet,
Haar handen niet en wasschen,
In myn onschuldig bloed.

8.

Als David moeste vluchten,
Voor Saul den Tyran,
Soo heb ik moeten zuchten,
Met meenig Edelman,
Maar God heeft hem verheeven,
Verlost uit aller nood,
Een Koninkryk gegeeven,
In Israel soo groot.

9.

Na 't suir sal ik ontfangen,
Van God myn Heer dat soet j
Daar na zoo verlangen,
Myn Vorstelyk gemoed,
't Welk is dat ik mag sterven,
Met eeren in het veld,
Een eeuwigryk verwerven,
Als een getrouwen Held.

10.

Niet doet my meer erbarmen,

In mijnen wederspoet,
Dan dat men siet verarmen
Des Koninks Landen goed,
Dat u de Spanjaarts krenken,
ô Edel Neêrland soet,
Als ik dat ga bedenken,
Mijn Edel hert dat bloet.

11.

Als een Prins opgeseeten;
Met mijnes Heirs kragt,
Van den Tieran vermeten;
Heb ik den slag verwagt,
Die bij Maestricht begraven,
Bevreesden mijn geweld,
Mijn Riters sag men draven,
Seer moedig door het veld.

12.

Soo het die wil des Heeren
Op die tijd had geweest,
Had ik wel willen keeren,
Van u dit zwaar tempeest,
Maar den Heer van hier boven,
Die alle ding regeert,
Die men altijd moet looven,
En heeft het niet begeert.

13.

Seer Christ'lijck was gedreeven,
Mijn Prinselijk gemoet,
Standvastig is gebleeven,
Mijn hert in tegenspoed,
Den Heer heb ik gebeden,
Van mijnes herten grond,
Dat hij mijn zaak wil reden,
Mijn onschuld doen oorkont.

14.

Oorlof mijn arme schapen,
Die zijt in grooten nood,
U Herder sal niet slapen,
Al zijt gij nu verstrooit,
Tot God wilt u begeeven,
Zijn heilzaam woord neem aan,
Als vroome Christen leven,
't Zal hier haast zijn gedaan.

15.

Voor God wil ik belijden,
En zijnen grooter macht,
Dat ik tot geenen tijden,
Den Konink heb veracht,
Dan dat ik God den Heere,
Den hoogster Majesteit,
Heb moeten obedieren
In der geregtigheid.

Einde van het eerste Stukje.

Tweede stukje.
No 22.
Een Allernieuwst christelyk lied, Oprecht Vaderlandsch,

Om voor, op, en na de 8ste Maart door al wat goed en braaf is in Nederland, aan Prins Willem de Vyfde *te worden toegezongen*

1.

Wilhelmus van Nassouwen,
Juicht nog ons eerlyk hart,
Al moet Euroop aanschouwen,
Hoe men zyn Naneef tart;
Dien Prince van Oranje,
Door zyne deugd bekend,
Nooit heeft hy om Brittanje,
Zyn Eed en Plicht geschend.

2

In *God* is zyn vertrouwen,
Zyn hart voor 't Vaderland:
Laat vry die *Vorst* dan bouwen,
Op 's Hemels onderstand;
'Er zyn in onze dagen
Nog Mannen, kloek en fier,
Die alles zullen waagen,
Voor 't vrye Staatsbestier.

3.

Laat vry den helhond bassen,
Wy schroomen geen geschreeuw,
Geen hond is opgewassen,
Te stryden met een Leeuw.
w'Erkennen Landverraders,
In een geschoor dat woedt;
Maar Neêrlands echte Vaders,
In Prinsen van dat bloed.

4.

Laat nu de duivel bloozen,
Die 't zaat van oproer zaait,
Hier worden schoone roozen
In Hollands Tuin gemaait:

Nu wy een Vaderlander,
De Vorstelyke jeugd,
By onzen Eendragts stander,
Zien leiden na de deugd.

5.

Een Edle Hooggebooren,
Een LYNDE vroom en trouw,
Een Vriend der Tempelchooren,
Een Zuil van 't Staatsgebouw,
Zal voor de Zoonen waaken,
Geteeld uit Nassouws Bloed,
En *Willems* lof volmaaken,
Dat dit geen Vreemdling doet.

6.

Myn Vrienden! laat ons zingen,
Ofschoon de Laster blaft,
Ofschoon de Prins moet drin en,
Dat men hem recht verschaft,

Ofschoon men 's Prinsen Vrinden
Veracht tot in de Hel,
Geen vrees moet lippen binden,
Die 't echter meenen wel.

7.

Vaart voort, schoon men geschriften,
Vervult van dankbaarheid,
Vergalt, door booze driften,
En 't kwaad word uitgeleid,
Wen men den Prins wil danken,
Die meer doet dan zyn plicht:
Ve vangt het door uw klanken,
En zingt dit vrolyk dicht.

8.

Aan Steedsche Magistraaten,
Staat u wel danken vry;
Zoud gy Oranje haaten
Daar hy uw Redder zy?
Neen, trouwe Burgerye!
Voldoe uw dankbaar hart,
Wil Hem uw Zangen wye,
Vervloekt al wie hem smart.

9.

Niets, niets moet uw vertzaagen,
Dank WILLEM voor zyn trouw,
Herdenk aan d'oude dagen,
En 't wag'lend Staatsgebouw.
Wy moeten hem verjaaren,
Al is 't maar met een Lied,
Een Vaderlief ziet gaaren
Al wat het Kind hem bied.

10.

O God! wil ons ontdekken
Wie dat de Monsters zyn,
Die hem zyn leed verwekken,

Hem, Neêrlands oogenlyn.
En ach, verschoon dees' galmen,
Niet ik, zy zyn in schuld,
'Er zyn ook nog Vloek psalmen,
In uwe Kerk geduld.

11.

Roey uit, roey uit de boozen,
De haters van zyn Huis,
Straf, straf de Goddeloozen,
Verdelg dat Vloekgespuis.
Dat, eer Hy weer Verjaare,
En ik weer Zangen biê,
Hy wel zyn Vyand spaare,
Maar hem vernedert zie.

12.

Aan u, ô Nederlanders!
Aan u, o vry Geslacht!
Zweer ik by d'Eendragts-standers,
Dit hoore d'Oppermacht;
Geen Prins is ooit gebooren,
Die meer u heeft bemind,
Laat dan uw blydschap hooren,
Weest Prinsch, niet Fransch gezind.

13.

Neem Hem voor echten Vader,
En Grootvaers echten Zoon,
Wie, Vrienden! is ons nader?
Wie helpt de Deugd ten troon?
De Vryheid gaat verlooren,
Waakt Hy niet voor dat Pand,
Waar WILLEM 't snoer wit schooren,
Daar bloeit het vaderland.

14.

Ja! Godsdienst gaat te gronden,
Door veel toegeeflijkheid,
Het hart, verlokt tot zonden,
Dient in een band geleid,
Alleen in WILLEMS handen,
Is 't kleinnood wel bewaard:
Laat ons voor WILLEM branden,
Ja! al bevriest al de aard.

15.

Eeuwig'! aij hoor deez' beede!
Bescherm ons Vaderland!
In Oorlog en in Vreede,
Lei WILLEM by der hand,
Ja Hemel, elk roept Amen,
Elk wuif den vryen hoed,
Godsdienst, Prins, Vryheid zaamen,
Zyn Een by 't echte bloed,

In navolging van 't voorgaande oud bekend Lied, dat aan MARNIX Heer van ST ALLEGONDE werd toegeschreeven, en dat met de voorste Letteren WILLEM van NASSOUW uitmaakte, zo heeft ook dit WILLEM VAN ORANJE. Dat oude Lied, aan den Vader des Vaderlands WILLEM DEN EERSTEN toegezongen, is nagevolgt, en dus goedgekeurt door DO VAN SPAAN, Predikant in 's Gravenhage, in sier lyk Rym ter eere van onzen WILLEM DEN VYFDEN: wy doen dus niets op zijn spoor, dien te recht welbeminden, dit, uit de volheid van ons hart, toetezingen.
ÆEUWIG BLOEYE HET HUIS VAN ORANGE. *Zoo roept de stem van 't Volk die door Moordgeschreeuw te verdoven, is der Neo-Patriotten doeleinde.*

No. 23.
Lied ter Eere van Willem de Vyfde.

Stem: *Weest niet bedrukt Maat Dries.*

Juicht vrije Nederland,
Bij 's Prinsen blij Verjaaren;
Hy brak geen Eendrachtsband;

Hy wil geen Britten spaaren
Maar veld hun, geeft de Staat hem magt,
Laat Dogger bank getuigen,
  Dien Zeeheld deed hem buigen;
Hy is te snood veracht. *bis.*
Dien lang gesarden Vorst,
Tans vyf en dertig jaaren,
Die ons tot vreugde torst,
Laat Speeltuig laat de snaaren,
Nu klinken tot zyn Eer en Lof,
Op dat zyn Haaters zwygen,
GOD doe haar loon haast krygen,
Zy zinken in het stof. *bis.*
  Maar wy staan voor zyn eer,
GOD wil hem steeds bekroonen;
Zyn Hartlief spaard den HEER,
Zyn Dochter en zyn Zoonen,
Zyn Planten in de vrye Tuin,
GOD wil haar niet verlaaten,
Tot heil der Zeven Staaten,
Zo klinkt 's Lands Lof Bazuin. *bis.*
    Nooit word Oranjes roem bevlekt.

No. 24.
Een Ander.

Stem: *Kom nu Parnas.*

Deeze Agtste Maart, geeft door het God lyk albestuur,
  Voor Neêrlands Vorst, het hylrykst uur,
  Die Vader van ons Land,
  Wiens lust en iever brand,
  Voor Vryheid, Kerk en Staat,
  Die tans te gronden gaat.
's Lands beste Vriend, en Vyand van den snooden Brit,
  Is dezen Vorst, die moed bezit,
  Om al het wreed geweld
  Van Laster die hem kweld,
  Te draagen, daar 's Lands Magt
  Door Loosheid is verkragt.
Kom zingen wy tot eer van dien Doorluchte Held.
  Zyn Jaartal vyfmaal zeven teld:
  Hy is die d'Eendrachtsband,
  Zal snoeren in ons Land.
  Hy is ons Lof-Lied waard,
  Op elken Achtste Maart
    Oranje 't Land tot roem verstrekt.

No. 25.
Oranjes feestzang. Ter Verjaring van Zyne Doorl. Hoogheid den Heere PRINCE VAN ORANJE EN NASSAUW, Erfstadhouder,

Kapitein en Admiraal Generaal der Zeven Vereenigde Nederlandsche Provintien. &c &c. &c. den 8ste Maart 1783.

Op de Wyze van: ***Viva, Hoezée.***

1.

Wy zullen zingen,
Uw Jaardag Groote Vorst:
De Snaaren springen,
Uit volle borst;
Ik zing nu bly te moê,
Breng u myn danktoon toe.
Viva, Hoezée!
Viva de Prins Oranje, Hoezée!

2.

Weg vuige Baazen,
Uw laster is geknot:
Weg met u raazen,
Vol hoon en spot;
Myn Prins die triumpheert,
Daar hy den nek u keert.
Viva, Hoezée!
Viva de Prins Oranje, Hoezée!

3.

Weg Lasteraaren,
Die 't Volk hebt opgeruit,
Thans aan 't bedaaren,
In 't woên gestuit:
Gy zogt mijn Prins zijn dood,
Thans is hij buiten nood,
Viva, Hoezée!
Viva de Prins Oranje, Hoezée!

4.

ô Landbedervers!
Die Neêrlands magt vergruisd,
Met Fransche Zwervers,
Hier tegen druist:
Dit was uw toeleg tog,
Uw doen is volks bedrog.
Viva, Hoezée!
Viva de Prins Oranje, Hoezée!

5.

Gy zogt den luister,
Van onze Oranje-Vorst,
Geheel in 't duister,
Te dooven.... dorst
Gy niet vol snood bestaan,
Den Braaven Prins verraên?
Viva, Hoezée!
Viva de Prins Oranje, Hoezée!

6.

Lees de Memorie,
Van WILLEM Willems Zoon:
Lees 's Lands Historie,
Vlecht hem een Kroon:
Zy zyn 't die voor ons Land,
Hun goed en bloed verpand!
Viva, Hoezée!
Viva de Prins Oranje, Hoezée!

7.

Zy, Vryheid-Bouwers,
Zy redden ons altoos,
Als onheil Brouwers,

Ons Goddeloos,
Vergruisden door hun magt,
Door 't Fransche Goud verkracht,
Viva, Hoezée!
Viva de Prins Oranje, Hoezée!

8.

O Nederlander!
O Prins! O Batavier!
d'Oranje Stander,
Draagt nu Laurier,
Het Loevesteins gebroed,
Verliest nu al zijn moed.
Viva, Hoezée!
Viva de Prins Oranje, Hoezée!

9.

Zij schrikken, beven,
Voor Grooten Fredriks stem:
Die ons zal geeven,
Dat gij met klem,
Der Burg'ren regten schraagt,
Als Palinuur U draagt.
Viva, Hoezée!
Viva de Prins Oranje, Hoezée!

10.

Zoo blijft Oranje,
Altoos ons toeverlaat,
Dat groot Brittanje,
Met onzen Staat,
Weer spoedig Vrienden zij,
Dan zijn wij vrank en vrij.
Viva, Hoezée!
Viva de Prins Oranje, Hoezée!

11.

GOD kroon uw wegen,
O braave Vorst, Hij geev'

Uw Huis zijn Zegen,
Dat gij lang leev',
Ja leev den Staat ten nut,
Der Burgren Recht ten stut.
Viva, Hoezée!
Viva de Prins Oranje, Hoezée!

12.

Zie uw Vyanden,
Versmelten voor uw oog,
Bedekt met schanden,
Van 's Hemels boog,
Triomf, o Vorst Uw Huis,
Maak vrolyk Feestgedruis.
Viva, Hoezée!
Viva de Prins Oranje, Hoezée!

13.

GOD zal u schragen,
o Vorst! in al uw doen:
Doe zyn behaagen,
En keer het woên,
Van al 't Socyns gespuis;
Bouw Gy des Heeren Huis.

Viva, Hoezée!
Viva de Prins Oranje, Hoezée!

14.

Geen list of vleijen,
Verandert uw gemoed,
GOD zal u leijen,
Die u behoed.
Hy was uw Vad'ren GOD,
Gy deelt in 't zelve Lot.
Viva, Hoezée!
Viva de Prins Oranje, Hoezée!

15.

Uw Gemalinne,
Dat Cieraad van ons Land,
Die Land Vorstinne,
Dat dierbaar Pand,
Blyv' met uw Vorstelyk Zaat,
De vreugd van onzen Staat.
Viva, Hoezée!
Viva de Prins Oranje, Hoezée!
B A T A V U S .

No. 26.
Vreugde-lied. Op de blyde terugkomst van hunne *Doorluchtige en Koninglyke* hoogheeden, en vorstelyke spruiten In 's Gravenhaage, *Op den* 24. *September* 1787.

Op de Wys: *Al is ons Prinsje nog zo klein.*

1.

Wat Vreugd is 'er door 't gantsche Land,
Wy danssen, springen, hand aan hand,
Wat Vreugd is 'er door 't gantsche Land,
De Keesen zyn van kant,
Een ieder vlugtte zo gaauw hy kon,
Op 't schynen van d'Oranje Zon,
Een ieder vlugtte zo gaauw hy kon,
Op 't schynen van die Zon,
Wat vreugd, enz.

2.

Al was ons Prinsie nog zo rein,
En zuiver, als een Mensch kon zyn:
Al was ons Prinsje nog zo rein,
Zy spoogen hun venyn
Op hem, als Captein Generaal,
Die moest maar weg dat was heur taal,
Op hem, als Captein Generaal,
Die moest weg, was heur taal,
Al was, enz.

3.

Voort Kees, voort Kees, de Hal weêr uit,
Wat doe je hier met je schurfde huid,
Voort Kees, voort Kees, de Hal weêr uit,
Je hoogmoed is gestuit;
De schrik voor Pruissisch Veldbanier,
Die jaagd je vuile Ziel van hier,

De schrik voor Pruissisch Veldbanier,
Die jaagd je alleen van hier,
Voort Kees, enz.

4.

Wat waart ge, Vryheidskraaijers schouw
De duivel removeerd je ook nou,
Wat waard ge Vryheidskraaijers, schouw
Voor Nassouws Deugd en Trouw,
Gy lag eer Vryheid aan den band,
In dit ons vrye Nederland,
Gy lag eer vryheid aan den band,
In dit ons vrye Land,
Wat waart, enz.

5.

Zyt welkom Vorst met uw Vorstin,
Wy haalen u met vreugd weer in,
Zyt welkom Vorst met uw Vorstin,
Nu hebben wy 't naar ons zin:
Vivat, leef met uw dierbaar Kroost,
Tot Neêrlands lust en Haagjes troost,
Vivat, leef met uw dierbaar Kroost,
Tot vreugd' en onze troost,
Zyt welkom, enz.
Uit Liefde.

No. 27.
De Oranje kousseband, in de Schoppe Druif.

Op de Wys: *Hier van daan na Moeder Malet.*

1.

Hier van daan na Schopjes DRUIF.
Mietje doet open. Mietje doet open,
Is hier niet een Schoppe kluif,
Of een mooije Oranje Duif!
Zouwe hier geen kluifjes zyn?
Mooije Duifjes hups en fyn?
Hoor ze koeren hoorze 't roeren;
By een teug Oranje Wyn!

2.

Wel myn Schoppe kluifje lief,
Lekkre sopje, hier is een Schopje,
Voor jou zoete hartedief,
Tot galant na jou belief.
Wel myn fluksche Schop galant,
Heb jy niet wat tot een pand,
Van Oranje, van Oranje?
Kyk daar is myn Kousseband.

3.

Wel, daar is een zulvre Schop,
Met een Anker, met een Anker,
Maak daar van een Kettingdop,
Op jou blanke Maagdekrop!
Wel ik dankje lieve snuit,
Laat ik binden aan je kuit,
't Koussebandje, 't Koussebandje,
Als jou lieve Schoppe Bruid:

4.

Sa nu, saam voor de Viool;
Een Wilhelmus, een Wilhelmus,
Met een fluksche Cabriool,
Uit het echte Schoppe school,
Allon aanstonds op de baan,
Speelman laat je veeltje gaan;
Kiddige beentjes, kiddige beentjes,
Moet het Hakkebordje slaan.

5.

Jonge lui, dat gaatje voor,
Schoppe maatje, Schoppe maatje,
Loop het boeltje ook eens door,
Of een kluisje jou bekoor,
Kom allon, pak aan de meid,
't Schoppe goedje staat bereid,
't Conterdansje, 't Conterdansje,
Maakt de Schoppejeugd verbleid.

6.

Nog een deuntje tot besluit,
Weg Weegluizen, weg Weegluizen,
Jy mot hier de Danszaal uit,
Weg jou boze muitersguit,
Mooije meisjes van de pret,
Door geen Weegluis zyn besmet,
Maar een Schopje, voor het Popje,
Eerst de Bruid en dan na Bed.

7.

Maar eer wy na Bed toe gaan,
Lieve Duifje, lieve Duifje,
Mot 'er nog een fles op staan,
Schopjes kom, dat moet 'er aan,
Ja wy Schoppen, al te zaam,
Klinken dat Oranjes Naam
Triumpheere, Triumpheere,
Op de wieken van de faam!

8.

Schoppe lief ik breng het jou,
't Is ter eere, 't is-ter eere,
't Is ter eere van Nassouw,
Uit 's harts en grond breng ik het jou;
Nog een glaasje met hoezée!
Schoppe meisje ben je ree?
Zoetjes zoenen, zachjes zoenen,
Viva de nobele Schop, hoezée!

No. 28.
Een Nieuw Schoppe en Spinsterslied.

Op de Wys: *Waarom zoude wy niet drinken?*

1.

Waarom zoude wy niet zingen,
Als wy by malkander zyn?
Schoon vergifte Aaterlingen,
Op ons spuwen haar fenyn:
Lieve Schoppen acht het niet!
Als de Weegluis u bespiet,

Want wy schoppen de Weegluis,
Uit ons zindelyk Schoppen huis.

2.

Schoppen zyn van groote waarden,
En van 't allergrootste nut,
Want zy spitten vuil uit d'aarde,
Op een mesthoop of een put,
Schoppen trekt u dog niets aan,
Zonder Schop kan niets bestaan,
Schoppen zyn 't behoud van 't Land:
Waar men zaait en ploegt en plant.

3.

Vader *Adam* was geschaapen,
Om te werken met zyn Schop,
Zou hy vrugt van 't aardryk raapen,
Of genieten 't druiven sop,
Zoo was dan voor zyn behoud,
Aan zyn vlyt den Schop betrouwt.
Want zyn Schop, zyn Spae en Ploeg,
Gaf hem brood en drank genoeg.

4.

Moeder *Eva* zat te spinnen,
Aan het Spinwiel vroeg en laat.
Hier moest zy de kost mee winnen,
In haar Schop en Spinsters staat,
Daarom Spinstertje en Schop,
Vreest niet voor een slange kop,
Want door Schop en Spinsters wet,
Word de Slang wel haast verplet.

5.

Want van Schoppen moeten leeven,
Heer en Boer en Werkman,
En de Spinster daar beneeven,
Brengen ons het deksel an,
Daar men Schoppen dan verjaagt,
Werd het Vaderland geplaagt,
Waar men Spinsters ooit veracht,

Word Stads welvaart niet betracht.

6.

Laat ons Schoppen dan niet vreezen,
Dat wy Schoppen zyn gedoopt,
Want een Schop word dog gepreezen,
Daar het Land op Schoppen hoopt.
Komt dan Schoppen met malkaar,
Houd uw Schop en Spinrok klaar,
Als is de Weegluis maar begint,
Stryd dan voor de Schoppen Vrind.

7.

Komt dan Schoppen laat ons drinken,
't Welzyn van de Schoppen Heer!
Schoppen Vrouw moet mede klinken,
Schoppen Aas die triumfeer,
Schoppen Boer ons toe gedaan,
Nel en tien zal meede slaan,
Zulk een zesde in de hand,
Moet de Weegluis uit het Land.

8.

Komt dan Schoppen nog een glaasje,

Uit ons Edele Schoppen fles,
Ieder Schop zy nu een Baasje,
Met zyn Spinstertjes Matres,
Vader *Adam* en zyn Vrouw
Bleeven aan den Schop getrouw,
Zoo leef de Schop bevryd van kwaad,
Voor de Prins en vrye Staat.

No. 29.
Leydsch oranje burgers tafellied.

1.

Myn hart voorzeid is voor altyd
Aan een zoo schoone Maagd
't Is Eendragt die myn ziel verblyd
Als zy Oranje draagt:
Zy is het die aan deezen Disch
Aan Burgervreugd verbonden is
Oprecht, Oprecht, Oprecht.

2.

Zoo iemand in den Schotel doopt
Of klinke de Pocaal,
En niet op Vorst Oranje hoopt
Die spreekt geen harte taal.
Ons beete Broods, ons teugje Wyn
Moete Eendragt en Oranje zyn.
Met Heil, met Heil, met Heil.

3.

Maar als men u een glaasje bied
Voor Eendragt en den Staat,
Vergeet dan 't zugtend Leyden niet
Daar 't ons aan 't harte gaat;
Zoo weer de trouw uit haare Vest
Der Snoode Tweedragts vuige Pest,
Om Rust, om Rust, om Rust.

4.

Een schuimpje tintelt nog in 't glas,
Het noodigt tot een dronk

De gulle Vreugd geeft op dit pas,
Aan ons een lieven lonk;
De Land en Kerkstaat aan haar zy
Eischt tot het heil der Burgery,
Een Klank, een Klank, een Klank.

5.

Een goede zaak bestaat in drien,
Nog eens dan in het rond,
Dat wy Oranjes luister zien,
Aan Neerlands Heilverbond;
Dat Waarheid eenmaal Zegenpraal,
's Lands Welvaard van den Hemel daal,
't Beklyf, 't Beklyf, 't Beklyf.

6.

Daar Vrienden is myn Rechterhand,
Ontfang de Burgertrouw!
Schenk my de uwe weer tot pand!
't Zy jonge Maagd, of Vrouw.
Een Eerbre Kusch is Tafelwet,

De Vriendschap op dit Zegel let,
Gekuscht, Gekuscht, Gekuscht.

7.

Zie zoo die Teug, dat Zoentje smaakt,
Daar 't kuitsche vreugde voed,
De Deugd heeft nooit geen Kusch gelaakt
Waar Vriendschap haar ontmoet:
Wel aan nog eens dan tot besluit,
En een Hoezeetje moet 'er uit;
Hoezee, Hoezee, Hoezee.

8.

Is nu aan Vriendschaps Wet voldaan,
Aan deezen Disch en Haard,
Ei laat 'er nog een Teug op staan,
Op 't Welzyn van de Waard.
Uw aller Heil en Vreedzaam Lot,
Waar Heil en Vrede woond, woond God.
Amen, Amen, Amen.

V. en V

No. 30.
Kinderlied

Op de Wys: *Nanette vyftien Jaar ontrent.*

1.

Kom jonge spruiten zingt met my
Ter eere van de Burgery,
En juichen wy met bly gemoed,
Oranje bloeje, zyn Stamboom groeje;
In Heil en spoed

2.

Onnoosle Liefde en Kindervreugd,
Leer ons in onze teere jeugd,
Oranje zy ons toeverlaat;
Beschaafde Vryheid, en waare Blyheid,

Voor deezen Staat.

3.

Gehoorzaam aan zyn Overheid
Dat Vader en dat Moeder zeit
Tot 's Kinders nut, tot hunne Vreugd
Steeds op te merken, in onze werken
Op 't pad der Deugd.

4.

Het kwaad gezelschap te ontvliên,
Aan stille vreugd ons hartje biên;
By Meester of by Naaimatres,
Ons diverteeren, en naarstig leeren,
Aan onze Les.

5.

En dan Speelnootjes zoet gespeeld,
Een Prinseliedje bly gekweelt,
Dat wy Oranjes jeugdig Kroost;
In ouderdagen, ons Lied opdragen,
Als onze troost.

6.

Oorlof dan Leydsche Kinderschaar,
Komt dat u Lied met onze paar,
E zingt tot heil van Kerk en Land,
Met hart en handen, d'Oranje Panden,
En d'Eendragts Band.

No. 31.
Feest-zang Ter Verjaring van Hare Koninglyke hoogheid, *Mevrouwe* Frederica Sophia Wilhelmina van Oranje en Nassauw, *den* 7. *van Oogstmaand* 1783.

Stem:*Zingen wy Prins Willems glory.*

1.

Zouden wy niet vrolyk zingen
Nu Haar Hoogheld is verjaard;
Of de waare vreugd bedwingen
Die men aan 't genoegen paert.
Neen myn dierbre Landgenooten!
'k Zie, hoe 't hart, met my getuygt!
Hoe 't zyn luister kan vergrooten,
Als het voor Oranje juigt.

2.

Laat een aantal Tygers, Leeuwen,
Pesten onzer Maatschappy!
Hun vervloekten naam vereeuwen;
Frederica's deugd blyft vry.
't Baat hun luttel of zy hoonen,
Lasteren op de Oranje Zon;
Willem zal tog eenmaal toonen,
Hoe hy zwygend overwon.

3.

Spaar dan, Hemel, Hem in 't leven!
Spaar zyn Gad' en teder Kroost!
Dit kan hemelblydschap geeven,
In de tegenspoed zelfs troost;
Hun vereende, braave harten;
Zuilen van myn Vaderland;
Zullen dan de Monsters tarten
In wier hart steeds twistvuur brand.

4.

Spaar Vorst Willem, wyze Koning!
Gy, die 't gantsch Heeläl gebied,
En van uw geduchte Wooning,
Zyn oprechte daden ziet;

Ziet hoe Hy, tot roem, tot blyheid,
Alles naar vermoogen doet!
Zoo, zoo draagt, by ons, de Vryheid,
Weer, met roem, heur Speer en Hoed.

No. 32.
Christelyk zege- lof- en dank lied, Geschikt om *Prins* Willem den Vyfde op Zyne Hoogheids Verjaardag den 8 Maart 1784. van alle oprechte Vaderlanders te worden toegezongen.

Stem: *Myn Hert verzeid is voor altyd.*

O Vreugd! de Vyfde *Willem* leeft,
Uit het Oranje Bloed,

Wien *Nassauws* trouw door d'adren zweevt,
Die Land en Kerk behoed;
Hy leevt voor 't vrye Vaderland,
Hoe zeer de boosheid zaamenspant.
Hy leevt, Hy leevt, Hy leevt.

2.

God schenkt ons zyn Verjaardag weêr,
Op deezen Achtsten Maart,
Die ons, tot 's Hoogstens lov en eer,
Weer stof tot juichen baart,
Hoe zeer het Loevesteinsch gebroed,
Hem Haat, en Smaad, en valsch begroet,
Hy leevt, Hy leevt, Hy leevt.

3.

Hoe zeer dat woedend Moorders-rot,
Te Waapen, Waapen snelt,
En zwaarden scherpt voor 's Vorsten strot(*)
't Word van GOD perk gesteld,
Dies geeft hem eer en zingt hem lof,
Uw toon klinkt boven 't Starren Hof,
De dierbre *Willem* leeft!

4.

Gedenkt de daaden, die zyn Huis
Aan Neêrland heeft gedaan,
Hoe 't U heeft van het Spaansch gespuis,
En van Duc d'Alb' ontslaên,
En hoe een wreede Moorders hand,
Den eersten *Willem* aan 't Vaderland,
Ontroof, ontroof, on roof.

5.

(*) Men zie het werkjen ten Tytel voerende, *de Advocaat voor de Vrye Staatsbestiering der Vereénigde Nederlanden* nader verklaard, en deszelfs waare Bedoeling aangetoond, *door een Beminnaar van Recht en Waarbeid,* onder de Zinspreuk: *Suum Cuique,* te Amsterdam by H. Arends en Bom pag. 20. in de (18) aanteekening alwaar aangetoond word, dat het thans aan geene Schryvers ontbreekt, die van zulke gevoelens als Balthazar Gerards, de Moordenaar van Prins *Willem* den I. zwanger gaan, en welke men zelfs in de Bedestonden onder de zoogenaamde weerlooze Christenen heeft uitgesprooken.

't Is nu twee Eeuwen juist geleên,
Dat Vader *Willem* viel,
Wie denkt daar aan niet met geween?
Wien gruwelt niet de Ziel?
Als hy de snoode boosheid ziet(†),
Die zoortgelyken schendaad riet,
Door laster aangehitst.

6.

Gedenkt wat Maurits heeft gewrocht,
En hoe hy, tot Gods eer,

(†) Men zie het Libel *aan 't Volk van Nederland*, het welk met zoo veel drift op veele plaatzen gestrooid is, en voege daar by den zogenaamden *gevondenen Brief tusschen Amersfoort en Utrecht;* het yselyk *Gedicht van Harmodius Friso*, en het gebeurde aan 's Prinsen Vrienden *te Utrecht.*

Te *Dordrecht* heeft by een gebrocht,
Handhaavers van de Leer;
Die Leer, die Gods genade roemt,
En vryen wil en krachten doemt,
Hersteld, hersteld, hersteld.

7.

Gedenkt hoe *Fredrik Hendrik* streed,
Ee hoe hy 't Staatsgebouw
Met een vast dak heeft overkleed,
Ten einde 't nimmer zou
Zyn blood gesteld aan ramp of druk,
Maar, onder God, voor ongeluk
Beveiligd, blyven staan.

8.

Gedenkt hoe tweede *Willem*, 't Land
De Vree met Spanjen schonk,
En 't vryde van den Oorlogs brand,
Die tachtig jaaren blonk,
En maakte dat 't Staatendom,
Tot allerhoogsten luister klom
In aanzien, macht en eer.

9.

Gedenkt wat derde *Willem* deed,
En hoe hy voor u vogt,
Toen 't heevig Vyfspan(*) u bestreed,
En haast ten onder brogt:
Hoe hy uit ramp druk en geweld,
U wederom in Vryheid steld'
Met eer met eer, met eer.

10.

Ja Willem Friso schaft ook stof,

(*) Dit ziet op den Oorlog ons aangedaan in het jaar 1672. door Vrankryk, Engeland, den Keurvorst van Keulen en de Bisschoppen van Munster en Straatsburg. Zie J. Blomhert Geschiedenissen van Nederland IV. Boek, V. hoofddeel bladz. 277-280.

Tot zyn gedachtenis,
Die, daar hy streedt met eer en lef,
Helaas! verdronken is,
En liet een zwanger' Ega na,
Die ons nochtans, door Gods genaê,
Weêr baard' een jongen Prins.

11.

Gedenkt aan Vierde *Willems* daên,
Die u wan Vrankryks Macht,
Welk u gewislyk kon verslaan,
Tot ruimt' en Vreede bracht,
Waarom de Staat den Luistertrap,
Van 't erffelyk Stadhouderschap,
Voor eeuwig aan hem schonk.

12.

Hoe had het Engeland vergaan,
Was Vyfde *Willems* Macht,
Door kiels gebrek en 't wederstaan
Zyns raads, niet als verkracht?

Tuig, Doggersbank! tuig vijfde dag
Van Oogstmaand: van dien dapp'ren slag,
Die toen geleeverd is.

13.

Nochtans heeft deeze *Vorst* ons Land,
Door zijn zeer wijs beleid
Voor inval, en voor Scheepen brand(*)
Des Engelsman bevreid:
Geen ramp heeft onze Kust gedeert,
Neen: *Willem* heeft die afgeweert,
Door Gods Goedgunstigheid.

14.

Dus ziet g'ô Volk! hoe op den duur
Oranje voor *U* streed,
En hoe het Vorstelijk Heldenvuur
Zijn gloed, voor u besteed
Heeft, en zijn Bloed voor U gestort,
't Welk thans helaas vergeeten wordt,
Van een ondankbren hoop.

15.

Keert ô misleiden! keert tog weer,
En toont een dankbaar hert,
Eer uw gedrag van God den Heer
Door wraak beteugelt wert:
Geeft aan *Oranjen* hert en hand,
En stijft alzo den Eendrachtsband,
Die U heeft groot gemaakt.

16.

Laat U tot voorbeeld zijn *den Briel,*
Die *'s Prinsen* deugd erkent,

(*) Dit ziet op den Oorlog met de Engelschen, die in het Jaar 1666, hoe *Actif* of *Werkzaam* men toen ook was, twee Oorlogscheepen van onzen Staat, en Hondert en vyftig Koopvaardyscheepen in 't Vlie verbrandenden, en het Eyland ter Schelling plunderden en verbranden Zie J. Blomhert IV Boek, III Hoofd. bladz. 268.

Die Stad, die d'Alba 't eerst ontviel,
En nu ook 't steven wendt,
Om recht te Zeilen zo als 't hoort,
Ai maakt met haar een zoet accoord
Tot heil van 't Vaderland.

17.

Zoo moet die Stad, die d'Eerkroon draagt
Des heils van 't Vaderland,
Geroemd zyn, dat zy d'eendracht schraagt
Door deugd en door verstand!
God schenk' haar Zegen zonder maat,
Als de verlosser van den Staat,
Van twist en van geweld!

18.

Zoo praal' *Oranj'* in glans en gloor
En moet vol luister staan
Aan Neerlands Hoofd, all' eeuwen door,
Ja zo lang Zon en Maan,
Verspreiden Dag en Nacht heur licht,
Tot dat de tyd voor 't eeuwig zwicht,
En laster wordt gedoemt.

19.

Wie heeft een Ziel, die 't recht bemint,
Die deugd na waarde schat,
Die hier in geen genoegen vindt?
Die niet betreedt dit pad?
Wel aan dan, waarde Burgerschaer*!*
Voor welk' ik tokkelde de snaar,
Volgt gy met Amen na.

No. 33.
Lierzang

Stem: *Schoon dat ik onder 't Groen.*

1.

Viva, Oranje leeft!
Men roer' de zilvre snaaren,
By Willems bly Verjaaren,
Men zingt, dat alles beeft,
Viva Oranje leeft,
Ten spyt der Democraaten,
En die Oranje haaten,
Zyn wy op d'achtste Maart,
Met vreugde, zaam vergaard,
Geen duivel, is gebooren,
Die onze vreugd kan stooren,
Al was 't Plato zelf,
Uit 't onderaards gewelf.

2.

Viva, Oranje leeft,
Ik zie zyn Haaters trillen,
Terwyl zy staan te drillen,
Ja, Oproermaakers beeft!
Want Vyfde Willem leeft.
Hy zal ten allen tyden,
Uw helsche doel bestryden,
Hy waakt voor Land en Kerk,
En zet uw muitzugt perk:
Zyn wysheid en vermoogen,
Fnuikt al uw listig poogen,
't Verwerde Babel daal',
Voor Willems Zeegenpraal.

3.

Viva Oranje leeft!
Dien Vorst, van zoo veel smarten,
Hy leeft in onze harten,
o goede Hemel geeft.
Dat Willem lange leeft.
Schenkt hem de Kroon der Grysheid:
Verleen hem Saal'mons wysheid;
En Davids Heldenmoed,
Terwyl zyn vyand woed,
Wil steeds zyn stamhuis spaaren,
Tot aan 't eind' der Jaaren,
Ja blyf Oranle by,
Tot dat geen tyd meer zy.

4.

Viva Oranje leeft,
Een Stem die 't hart kan raaken,
Hy zal voor Neêrland waaken,

Schoon hem de hel weêrstreef:,
Viva Oranje leeft,
Het Schip der Zeven Landen,
Behoed hy voor 't stranden,
De felste Staats Orkaan,
Blyft Willem wederstaan,
In 't midden der gevaaren,
Der bulderende Baaren,
Is hy den Toeverlaat,
Van Neêrlands vryen Staat.

5.

Viva Oranje leeft,
Zoo lang de Regenboogen,
Door 's Hemels Alvermogen;
Aan ons dat schynsel geeft.
Viva Oranje leeft;
Dat teeken in de wolken,
Vertoont aan alle Volken,
Hoe dat des Heemels Hand;
Oranje houd in stand.
Dus blyft (by 't Hof der Hoven)
Altoos Oranje booven,
Schoon d'afgrond hem weêrstreeft,
Viva Oranje leeft.

No. 34.
Lied,

Stem:*van Figaró.*

1.

Toomloos Volk, wilt eindlyk staaken,
Al uw haat en plunderzucht,
Schoon de Keezen hun gal braaken,
Zy zyn thans niet meer geducht,
Zints Oranje U kwam genaaken,
Zyn wy als in de oude tyd,
Vry voor 't woeden van de nyd. *bis*.

2

Laat u dan ten beste raaden,
Kiest voor wraakzucht, vreede en rust,
Twist en opr{problem}er kan u schaaden,
Maak van de Eendracht al uw lust,

Laat de wroeging aan de kwaaden,
Dien is steeds de grootste straf.
Voor hunne eereloos geblaf. *bis*.

3.

Houd dan op met Removeeren,
Zulks verstrekt u maar tot hoon,
Zoek u roem staag te vermeeren,
Volg U Overheids geboôn,
Dan zal ieder u waardeeren,
Als het allerbeste Pand,
Van het vrye Nederland. *bis*.

4.

Wilt U steeds alom verblyden,
Gy getrouwe Burgerschaar,
Nassouws vuist zal voor U stryden,
En ontrukken aan 't gevaar,
Hy verloste U van U leiden,

Door des Heemels wondre magt,
Die alleen Uw ramp vernacht. *bis*.

No. 35.
De stem van Neerlands volk aan *Zynhoogheid*.

Stem: *Climeen, waarbeen*.

1.

Zing mee, Hoezée,
Zo Juichen Batos neeven,
Die voor Oranje geeven,
Lyf en Goed
Wil men hun 't recht berooven,
Dan vol moed
Is het al Oranje boven;
Weg dat snood gebroed.

2.

Die Vorst! Die torst
Al Nederlands belangen,
Zal haast de snoodaarts vangen
In den Kuil;
Door hun voor hem gegraven.
Hy de Zuil,
Voor alle Neerlands braaven,
Tart het snood gehuil.

3.

Ons Goed en Bloed
Besteên wy voor Oranje!
Hy hoed ons vry Germanje,
Overheerd;
Door snoode Lasteraaren
't Recht verkeerdt
Hersteld by zyn verjaaren,
Daar men Illumneerdt.

4.

Hoezée 's Lands bee

Ten Hemel opgeheeven,
Doet 's Lands verdrukkers beeven,
Ons, volmoed,
De Stem by 't Speeltuyg paren,
Snood gebroed!
Wie drygt gy met gevaaren,
Daar ons God behoedt.

5.

Het Regt, ontzegt
Aan Ed'le Batavieren,
Die smaaden Vrycorps dieren,
Maar getrouw
Nog voor Oranje leeven;
't Staatsgebouw
Word door dien Vorst verheven
Boven druk en rouw.

6.

Uw nood, vergroot,
ô Monsters! door uw grillen,
Maar hoe zult gy gillen,
Eens ten top

Van uw woên gesteegen,
Als g'een strop,
Hebt tot uw loon gekreegen!
ô Myn Kop! myn Kop!

7.

Maar wy, Die bly,
En trouw den Vorst beminnen,
Zullen eens verwinnen,
En, door God,
Met hem triompheeren,
Om ons Lot,
Daar de Heer der Heeren
Al uw doen bespot.

8.

ô Heer! Verëer
Aan onzen Vorst veel daagen,
In Uw Welbehaagen.
Spaar ons Land;
Zyn Gemalin en Spruiten,
Hoed uw Hand.
Stoot alle twisters buiten,
Herstel d'Eendrachts band.

9.

ô Heer! ai leer
Al die uw Willem haaten,
Hun boos gedrag verlaaten.
't Blind gezicht,
Van Neêrlands onheilzoekers,
Word verlicht;
Leer Hun, dat Gy uw vloekers,
Door uw oordeel richt.

No. 36.
Een ander.

Stem. ***van R..... benje mal,***

1.

Vivat deeze agtste Maart!
Dat WILLEM weer verjaardt:
Dien braaven Prins, wiens taay geduld
Der braaven Burg'ren hart vervuld,
Met vreugd, met vreugd;
Dat Voorbeeld van de Deugd!

2.

Laat vry het snoode Rot;
Dat Vaderland en God,
En alles wat naar Waarheid Zweeft
De laatste trap op 't harte geeft,
Maar woen, maar woen,
God zal den Vorst behoen.

3.

Geen saemgeruiden hoop
Van Roovers stuit den loop
Die Willems Glorie hebben zal.
Geen Vrycorps stelt Oranje pal;
Zyn Naam, zyn naam,
Herleeve op Neerlands Faam.

4.

Hy die de Prins verdoemt,

En Landverrader noemdt,
Of voor een dwingeland erkendt,
Die Neerlands oude Vryheid schendt,
Die zal, die zal,
Haast nad'ren tot zyn val.

5.

Geen Eerlyk Batavier
Stoor zig aan 't Monsterdier,
Dat Monster dat 's Lands Eendragt rooft,
En aan de Hel zyn Ziel belooft,
Brengt hy, brengt hy,
Ons eens in slaaverny.

6.

Ons Leeven, Goed en bloed,
Staan vyl, in dezen gloed,
Van Stookebranden, die door schyn,
Van voor het Vaderland te zyn,
Niet doen, niet doen,
Dan op de Vryheid woên.

7.

Zo lang Oranje leeft,
En 't roer der Staaten heeft:
Zo lang Vorst Willem leeven mag,
Gedenken wy aan deezen Dag,
Tot spyt, tot spyt,
Van hem die ons benydt.

8.

Zo lang aan 't Firmament
De dagtoors is bekendt;
Zo lang dees aarde, de aarde zy,
Al kwam heel Utrechts Burgerey,
Geen nood, geen nood,
Wy vreezen Hel nog Dood.

9.

Dit Leyden, dat weleer.
De Spanjaard sloeg ter neer,
Zal nimmer dulden dat den Vorst,
Die zo getrouw 's Lands zaaken torst,
Door haat. door haat,
Geschopt word uit den raadt.

10.

Gryp. dappere Prins! Gryp moed,
Vreest geen Armyns gebroed;
Vreest geen Tirannen van het land,
Zo lang hier Helden moet ontbrandt,
Zyt gy, zyt gy,
Voor zulke snoodaarts vry.

No. 37.
Een ander.

Stem: *Een braave Jager voelt goen kouw*.

1.

Het Vrycorps ging ter Burgerjagt, ha, ha,
Maar ziet het heeft niet t' huis gebragt, ha, ha,
De Burgers waren te loos, en te plat,
En riepen geen juk om de dit en dat. ha, ha, ha, ha, ha, ha!

2.

Het Vrycorps boodt, aan groot en klein, ha, ha,
Van alle heerszugt vry te zyn, ha, ha,
En riep: drinkt 's Princen Dood met ons mee,
Maar alle de Burgers riepen, Hoezée*!* ha, ha, ha, ha, ha, ha!

3.

Het Vrycorps sprak: Wy zyn wel goed, ha, ha,
Wy waagen voor U ons goed en bloed, ha, ha,
De Burgers zeiden: dat voelen wy fel,
Het Land gaat daarom, God betert! 't zo
wel; ha, ha, ha, ha, ha, ha!

4.

Het Vrycorps riep! 't Is Leugentaal, ha, ha,
De Staaten zyn Leugenaars altemaal, ha, ha,
De Burgers schreeuwden: verdoemdt verraat!
Schendt Gy den Prins, en ook den Staat*!*
ha, ha, ha, ha, ha, ha,

5.

Het Vrycorps keek toen op zyn Neus, ha, ha,
Het wou zo graag een oproerleus, ha,ha,
Maar altemaal riepen zy: weg van hier,
In Leyden duldt men geen Lasterdier, ha, ha, ha, ha, ha, ha,

6.

's Lands Vad'ren, trouw, en geen tumuld, ha, ha,
Prins Willem heeft aan ons geen schuld, ha, ha,
Den Prins getrouw zo blyven wy vry,
Gy Schenders gij zoekt ons slavernij, ha, ha, ha, ha, ha, ha,

No. 38.
Een ander.

Stem: ***Laat de Faam maar blaazen.***

1.

Juich, Batavieren,
Dat zich het Vrycorps schaamdt.
Die Lasterdieren,
Al wat betaamd;
Word door hun snood veracht!
Zingd, daar gy hun belacht,
Vivat, Hoezée,
Vivat de Prins Oranje, Hoezée.

2.

Zie nu gekomen,
De schoone Agtste Maart,
De glippers schroomen;
De Prins verjaardt!
Zy zoeken wel zyn val!

Maar nu nu juicht het al:
Vivat, Hoezée,
Vivat de Prins Oranje, Hoezée.

3.

Zou gy tans zwygen,
Die God en Prins bemind?
Of, Rekels drygen,
Aan 't Staats bewind;
Aan Prins, aan Vaderland,
Zyn wy, van ouds verpand,
Vivat Hoezée*!*
Vivat de Prins Oranje, Hoezée!

4.

Gy, Burgerheeren!
Gy die geen Vrycorps schraagt,
De Prins blyft eeren,
Word Gy belaagt,
Vreest niet, wy staan, in nood,
Voor U tot in de dood.
Vivat, Hoezée*!*
Vivat de Prins Oranje, Hoezée*!*

5.

God spaar hem 't leeven,
Hy, Neêrlands Vorst en Heer,
Wy altoos geeven,
De Lof en Eer;
Aan hem aan 't Vaderland,
Is goed en bloed verpand.
Vivat Hoezée*!*
Vivat de Prins Oranje Hoezée.

No. 39.
Vreugde - lied Omgezongen te worden ter Eere van den *prins* van *Oranje* Neerlands geliefde en dierbaare Erfstadhouder; op zyn Heugelyke Verjaardag den 8 Maert 1787,

1.

Komt nu braave wel gezinden,
Die altydt den Prins beminden,
Laat ons nu same Vreugde bedryven,
Laat ons nu vrolyk zingen,
Ons hart niet meer bedwingen:
Want dees' dag is het dubbeld waart.
Het is reeds den Agste Maart.

2.

Vrolyk moeten wy nu weezen,
Ja al wierd het ook mispreezen,
Van die hoop die 't Staatsgebouw omvroeten
Die onse Prins benyden,
Zyn deugd niet kunnen lijden.
En hem daarom stout versmaen,
Maar dat Volk gaat ons niet aan.

3.

Wij willen niet aan U denken,
't Souw onze Vreugde maar krenken,
En gij zult uw doel nooit berijken,
Want alle braave menschen,
Doen haar beste wenschen,

Voor de Prins en voor zijn Huijs,
Dat is uw wel het grootste Kruis.

4.

Vieren zullen wij branden,
Gij meugt vrij knerse tanden,
En van spijt ons tragten te vernielen;
Wij blijven de Prins beminnen,
Met onze Ziel en zinnen,
En wij vallen hem nooijt af,
Maar getrouw tot aan het Graf.

5.

Waarom zou wij het ontveinsen?
En nu te rugge gaan deinsen,
Neen ô neen! wij durven het wel zeggen,
Al het bloed in onse Aderen,
Is als dat van onse Vaderen,
Het is het egte Neerdands Bloet,
Het ontbreekt ons aan geen moedt,

6.

Laat ons nu ook onze beeden,
Die wij steeds heimelijk deeden,
Opentlijk voor onze Prins uijtspreeken,
Wij wensche hem van herte,
Een eijnd van al zijn smerte,
Dat hij spoedig al het verdriet,
Vergeet het geen hem tans geschiedt.

7.

En dat al die hem beminnen,
Eijndelijk eens overwinnen,
En de Lasters zelvers mag doen zwijgen,
Dan zullen al zijn haters,
Zijn trouwelooze Verlaaters,
Van hun booze weg afgaan,
En hem weer ten dienste staan.

8.

Dan zal Neerland weer floreren,
Den Nabuur zal ons dan weer Eeren,
Rust en Voorspoed zal ons weer ontmoeten!
Tweedragt ons land verlaaten,
Dan zulle de Heere Staaten,
Eensgezint met onze Vorst,
Die zijn last nu willig Torst.

9.

Nu eens helder ingeschonken,
Tot de grondt toe uitgedronken,
Want wij moeten dog regt Vrolijk weezen,
Roepen wij Viva Hoezée!
Alle menschen doen dog mee:
Want het is den Agtste Maart,
Onze Prins van daag Verjaart.

10.

Nog eens Helder ingeschonken,
En nog weer eens uijtgedronken,
Ter Eer van onze braave Vorstinne:
Roepen wy, Viva Hoezée,
Alle braaven doen tog mee,
't Is van daag den Agste Maart,
Onze Prins is 't die Verjaart.

11.

Nu nog eens een Frisse Beeker,
Want wij meenen het voorzeeker,
Tot Eere van de Jong Orangie Spruiten.
Roepen wij! Viva Hoezée,
Patriotten doen niet mee,
Want dees dag al lang Verjaart,
Is ons blydschap dubbelt waart.

12.

Nu eens helder opgesprongen,
En ook uit den Borst gezongen,
Tot vreugd van de Prins en de Princesse,
En niet min voor 't Jonge Kroost:
Want dat is tot Neêrlands troost:
Roepen zingen Wy, en loven,
Duyzent maal Orangje...., Orangje boven.

No. 40.
Vreugdelied, *Om op den 8ste Maart door al wat goed en braaf is in Nederland aan Prins* Willem de Vyfde, te worden toegezongen, *By het Illumineeren*.

1.

Hoe schoon licht ons de Morgenster,
d'Oranie Zon schiet ook van ver,
Zyn straalen in ons oogen,
Hier schitterd ook 't Oranje licht,
Zeer heerlyk in ons aangezicht,
En flonkerd op de boogen,
Dit meld, verteld,
Blyde dingen, om te zingen,
d' Eer t'ontvouwen,
Van Wilhelmus van Nassouwen,

2.

't Is nu de Heugelyke dag,
Toen Neerlands Vorst eerst 't Zonligt zag,
En voor ons werd gebooren,
Hoe helder scheen d'Oranje Zon,
Hoe vol was toen die Vreugde Bron,
Dit klonk alom in d'ooren,
Hoe wier, toen hier

't Opperweezen; hoog gepreezen,
Die vereerden,
Ons, 't geen wy van hem begeerden.

3.

Dus vinden wy ons duur verplicht,
Om heeden by dit vreugde licht,
Des Heeren lof te uiten,
Daar Hy Prins Willem weer verjaard,
Zyn dierbre Echtgenoot bewaard,
Met haar Oranje Spruiten,
Hoezée, Hoezée,
Lang moog leeven, God wil geeven,
't Weelrig bloeijen,
Dat Oranjes Stam mag groeijen,

4.

Zoo zal nog lang d'Oranje gloed,
Waar by het goud verdooven moet,
Haar glorie af doen schynen,
Zoo zal nog lang dit heerlyk ligt,
Dat hier geduurig word gesticht,
Door Nevels nooit verdwynen,
Zoo zal, dit al,
Ons tot zingen, staag aandringen,
Van Nassouwen,
Dat wy hem nog lang aanschouwen.

5.

Hy blyf nog lang tot heil cieraad,
Van Neerlands Kerk en Burgerstaat,
Gelyk in vroeger tyden,
God schenkt hem Saalmons wys beleid
En Davids moet en dapperheid,
Een Gidion ten strydee,
God zy, na by,
Met zyn zeegen, t'ajler weegen,
Voor gevaaren,
Wil hy Neerlands Vorst bewaaren.

6.

Och dat men eens die blyde dag,
Van Vreede, Liefd' en Eendragt zag,
Voor Neerlands echte Zoonen:
Zoo leefden wy weer Vry en Bly,
o Groote Vreede-Vorst, wilt Gy,
Hier meede ons bekroonen,
Gy zyt, altyd,
Ons in noode, by gevloode,
Wilt in deezen,
Ook nog Neerlands Redder weezen.

7.

Wees onze Vorst een Toeverlaat,
Behoed hem voor all' hoon en smaad,
Van hun die op hem smaalen,
Beziel hem met een heldenmoed,
Op dat hy daar Gy hem behoed,

Nog eens mag zegepraalen,
Uw macht, en kracht,
Moet hem schraagen, t'allen daagen,
En verzellen,
Wilt zyn luister weer herstellen.

8.

Laat nog ons dierbaar Vorstlyk Huis,
Bevryd van alle ramp en kruis,
In voorspoed weeldrig bloejen,
Bescherm het zelve door Uw macht,
Laat tot in 't laatste Nageslacht,
d'Oranje Stamboom groejen,
Zoo doch, zal noch
's Prinsen leeven, stoffen geeven,
U te looven,
Schenkt ons zoo dit heil van booven.

9.

Laat weer de liefd' en Eendrachtsband,
Met Vree en Vryheid hand aan hand,

Elkander bly ontmoeten,
Zoo zullen wy weer hier ter Stee,
Met handgeklap en bly Hoezée,
Vorst Willem vaak begroeten,
  En hem, met Stem,
  Lofschal geeven, lang moog leeven,
    Van Nassouwen,
  God doe ons U lang aanschouwen.

10.

O Vorst! o Neerlands lust en vreugd,
Gy zyt het die ons hart verheugd,
Reeds al van vroeger dagen,
Gy zyt geteeld uit Neerlands Bloed,
Uit zulken, die hun lyf en goed
Voor 't Vaderland dorst'n waagen,
  Hun eer, moet weer
  U beklyven, zoo zal 't blyven,
    In gedagte,
  Tot in 't laatste Nageslagte.

No. 41.
Een nieuwer wetschlied Op den Zes en Dertigste Verjaardag van Z.D.H. den Heere *Willem den Vyfde*, prins van oranje, &c. &c. &c. Den 8. Maart 1784.

Stem: *Wilhelmus van Nassouwen*.

1.

  Prins Willem is weer Jarig,
  Zingt vrolyk uit de Borst,
Geen agste Maart valt kaarig,
  't Is voor Oranjes Vorst.
Wie kan zich zelf bedwingen,
  Van op zoo blij een tijd.
Voor onzen PRINS te zingen,
  Al wie hem haat ten spijt?

2.

Wij draagen vrije nekken;
  Zoo zingt al 't Hollands bloed;
Wie zou zijn vreugd bedekken;
  Elk Zwaai den vrijen hoedt!
Wen wij deez' dag zien lichten,

Verbannen wij den druk.
De bitse nijd moet zwichten,
Dees dag brengt ons geluk.

3.

De PRINS wil voor ons waaken:
Hij is aan 't Vaderland,
Altijd in alle zaaken,
Getrouw aan alle kant.
Nooit is zijn min bezweeken
Voor dit Gemeenebest
Des juichen deeze Streeken,
Daar Vrijheid is gevest.

4.

Hij blijf op God betrouwen,
Hoe zeer men hem ook smaadt,
Die op die Rots kan bouwen,

Vreest nimmermeer den haat.
Zijn schuldeloos geweeten,
Nooit met verraad bevlekt,
Schond nimmer eervergeeten,
't Geen tot een pligt hem strekt.

5.

Nooit hield hij 't met de Britten,
Nooit heeft hij 't Land verraên.
Ach zag men dat nooit zitten,
Bij die hem 't meest versmaan!
Dankt vrije Batavieren.
Dankt WILLEM voor zijn trouw!
Lang blyve Hij bestieren,
Ons vrije Staatsgebouw.

6.

Wy zyn Oranjes Vrienden,
En 't is ons tot veel lof,
Dat wy ons nooit bedienden,
Van Leugentaal, door 't hof
Des duivels uitgevonden,
Op dat door tweedragt eens
De Vryheid word verslonden;
Want dat's tans iets gemeens.

7.

Sta op Heer! toont voor de oogen
Dat allersnoodst gebroed:
Verbryzel zyn vermoogen,
Bescherm den vryen hoed,
Laat elk Oranje roemen,
En nimmermeer dat Huis,
Dan met diepste eerbied eoemen,
Al raast het boos gespuis.

8.

Laat elk met lof vermelden,
Oranjes Vorsten Stam,

Uit wien een reeks van Helden,
Voor ons ten voorschyn kwam,
Hy kan geen Nederlander,
Geen dankbaar mensch zelfs zyn,
Die Willems eerestander,
Bezwaddert met fenyn.

9.

Zoo dat onzinnig tieren,
Niet vond een tegenstand,
Waar ras vol monsterdieren,
Dit vrye Nederland,
Te pryzen zyn die geenen,
Die 't met Prins Willems eer,
En zyn Persoon wel meenen,
Al vloekt de nyd hem zeer.

10.

Daar zyn nog braave mannen,
Die stoutelyk 't lasterrot
Te keer gaan en 't verbannen,
Hoe zeer 't met alles spot.
Die zullen nu ook zingen,
Vol edle vreugd, en tans
Het Vorstlyk hoofd omringen,

Met een geboortekrans.

11.

Die durven uit te koomen,
Van 's Prinsen goed bestuur,
En weeten van geen schroomen,
De waarheid is hun muur.
Die zyn getrouw den Staaten,
Prins Willem als 's Lands Hooft;
En al hun Magistraaten,
Van eer nog deugd beroofd.

12.

Die laaten honden bassen,
En zwynen zig in drek,
Van modderpoelen wassen,
Den slaafsgekromden nek.
Maar als ze op 't laast hun pylen
Afzenden, moet het dier
Naar broertje Cerbrus ylen,
En het zwyn moet weg van hier.

13.

Zoo zal het al die geesten,
Die leugenspreekers gaan,
Die, wreeder dan de beesten,
Als slangen aan de paan,
Prins Willems daan beloeren,
En syflend met hun spog.
Het gantsche Land beloeren,
Door allersnoodst bedrog.

14.

Maar onze Prins zal klimmen,
In Jaaren en in eer,
Dan zal geen beer meer grimmen,
Dan blaast geen ringslang meer.
De ontzaggelijke Koning,
De grootste Regter komt,

En vonnist uit zyn Wooning,
Het Leugenrot verstomt.

15.

Prins Willems Jaaren rollen,
In Vrede en Welvaart voort;
Daar is een einde aan 't hollen,
Het Vloekrot is gestoord,
Zyn smertelyke dagen,
Verwisselen in geluk,
En vreedzaam welbehaagen,
Verre af van hoon en druk.

16.

Hij ziet aan zijn Vorstinne,
Al wat hem vreugd verwekt.
Zulk eene Gemalinne,
Die elk ten wonder strekt,
Hij ziet aan zijn drie Spruiten,
Al wat hij bidden kon,
Niets kan dien zegen stuiten,
Zoo klimt d'Oranje Zon!

17.

Zoo zal zijn roem ook rijzen,
En alle nazaat Hem
Als grootsten Willem prijzen,

Naar dees Voorzeggingstem.
Bedrieg ik my?. . . wat oogen
Slaat GEORGE FREDERIK op!
Word hem de Ziel bewoogen?
Ryst dan zyn vreugd in top?

18.

Ja Prinsezoon 't zal koomen,
Daar nadert blyder tyd!
Dan word U zonder schroomen,
Ook een gezang gewyd,
Wanneer gy zult verjaaren.
Ons treft uw schranderheid!
U moog veel heils weervaren,
Jong Prinsje vol beleid!

19.

Dat uw jong medelyden,
Met de armen op den duur,
In barre wintertyden,
In zoet verkeere 't zuur.
Dan klimt gy op gebeden,
Der schaamlen opwaards aan.
Dan zal by Christus Leden,
Uw Naam in zeegening staan.

20.

PRINS WILLEM sta Voorspoedig,
Nog lang aan 't roer van Staat.
Hij zie zijn vijand moedig,
Afleggen alle haat!
Dan zullen blijde dagen,
Verheugen dit vrij Land,
En ons geen twist belagen,
Die allen zegen band.

No. 42.
Verjaargroet aan den *doorluchtige prins* Willem Frederik, van Oranje en Nassouw, Oud Elf Jaaren

Stem: ***Prins Carel, of Viva roeit al gelyk*.**

1.

Prins Willem Fredrik viert,
Zyn elfden Jaardag heden,
't Is vreugd in Neerlands Steeden,
't Oranje Vaandel zwiert,
's Lands Erfprins hoog Verjaaren,
Geeft ieder lust en moed,
Hoe klimmen reeds uw Jaaren, bis.
Prins, uit 't Oranje Bloed!

2.

Oranjes Erfprins groei,
Die hoop der Nederlanders,
En vrygevogte Standers,
Dat hy steeds meerder bloei.
Wasch op in alle wysheid,
En overwin al vroeg,

Daar in ook zelfs de grysheid, bis.
Dat in de Troon best voeg.

3.

Wasch op in dapperheid!
De Oranjes waren Helden,
Wier lof men mag vermelden,
Met tevens hun beleidt.
Zy zyn de braafste lieden,
Die Neêrland ooit nog had,
De dwingelandy moest Vlieden, *bis.*
Waar 't land toen onder zat.

4.

Gy zyt uit Pruisisch bloed,
En Nassouws voortgesprooten,
Aan onze Landgenooten,
Geeft dit een nievwen moep.
Elk moet Oranje pryzen.
Dat Huis gaf ons altyd,
Van zyne deugd bewyzen, *bis.*
Elk is met regt verblyd.

5.

Onze Erf-Prins, dit geeft vreugd,
Is heden elf Jaaren.
Laat zang en spel zig paaren.
Hy is een Prins vol deugd.
Nu eens in 't rond geschonken,
Voor WILLEM FREDERIK,
En vrolyk uitgedronken, *bis.*
Als in een ogenblik.

6.

Oranje vaar steeds wel!
Lang moet ons Erf Prins leeven,
En altyd zyn verheven
Met Zang en Snarenspel,
Paart samen uw gebeeden,

Al wie Oranje mint,
Gy hebt nu Juichens reden, *bis.*
Zyn twaalfde Jaar begint.

7.

Viva lang leef de Prins!
Laat ons te samen zingen;
Verheugt U Stedelingen,
Zyt gy iets goeds van zins.
Dat kunt gy heden toonen,
Onze Erf Prins is het waard.
Vlegt hem geboorte Kroonen,
Dees dag ons blydschap baard.

8.

Dat lang ons Erf Prins leeft!
Hy koom' tot hooge Jaaren,
Dat hy der Burgerscharen,
Veel lof tot vreugde geeft;
Hy moog gezond zyn dagen
Afleven en word oud,
Hy blyve ons welbehagen, *bis.*
Met vreugd van elk beschouwd.

No. 43.
Lied. voor 't Gemeen, van Pr. Langendyk, Veranderd op den tegenwoordigen tyd, by de Herstelling van *zyne doorlugtige hoogheid* Willem den Vyfde, enz. enz. enz. *In alle zyne Rechten*.

1.

Wilhelmus van ORANJE,
Geteeld uit Nassous bloed,
Verzwagerd aan Germanje,
Smaakt na veel zuur weêr 't zoet.
Zich Kerk en Staat te wyden,
Is deeze Held van zins,
Hy zal het Land bevryden,
Vivat! lang leev' de Prins!

2.

Hebt dank ô Heeren Staaten!
Die deez' Oranje Held,
Tot spyt van die hem haaten,
In voor' gen luister stelt.
Nu staan de snoode *Keezen*,
Te kyken hier en gins,
Met schaamte in 't oog te leezen,
Vivat! Vivat! de PRINS!

3.

God liet ons niet bezwyken,
In onzen bangen nood,
Laat ons niet van hem wyken,
Looft, looft hem, klein en groot.
Wilt vreugde lichten branden,
Gelyk men is van zins,
Roept nu door Stad en Landen,
Vivat, lang leev' de PRINS.

4.

Nu jaagen alle Braaven,
Van ons Gemeenebest,
De *Keezen*, die als raaven,
Ons dreigden, uit hun nest,
Die ons wil massacreeren,
Zal vluchten hier en gins,

Wy moogen triumpheeren,
Vivat, Vivat de PRINS.

5.

Der Pruissen wakkre Koning,
Erbarmt zich over ons;
ORAN JE, (wat vertooning:)
Geeft 't *Keezen* rot de bons;
Hoort Pauken en Trompetten
Nu speelen hier en gins,
Wie zal de vreugd Beletten?
Vivat lang leef de PRINS:

6.

De Leeuw schrikt nu voor 't kraaijen,

Van 't *Keezen* rot niet meer,
De Oranje Vlaggen waaijen,
Tot Vyfden Willems eer.
Men zweert op nieuw hem trouwe,
En zingt vast hier en gins;
Wilhelmus van Nassauwe,
Vivat! vivat! de Prins.

7.

Van Hof en Torentransen,
Waait nu de Oranje Vlag:
Wat onverwachte glanfen!
ô Aangenaame dag!
God zegen de Eed'le Mannen,
Die rustig zyn van sins,
De *Keezen* te verbannen,
Vivat! vivat! de Prins.

8.

Men ziet Oranje treeden,
Van groot en klein begroet,
In Neêrlands vrije Steden,
Herleeft weêr de oude moed,
Om Vryheid te onderschraagen,
Gelyk wy zyn van sins,
Elk roept in 's Gravenhagen,
Vivat! vivat! de Prins.

9.

Speelt klokken en kartouwen,
In Stad, op Dorp, aan 't Strand,
Wilhelmus van Nassauwen,
De wellust van ons Land
Word door de Burgerheeren
Verwellekomt alsins.
Nu mag hy triumpheeren!
Gods zegen volg den Prins!

No. 44.

De van den hemel afgebeeden, in alle verdrukking, nog bloeiënden Oranjeboom

Zegenwensch Op de Verjaardag van Neêrlands *erf-prins* Willem Frederik.

Op de Wys: *ô Ziels verrukkende Avondstond.*

1.

Wie zou niet met een blyde geest,
Nu zingen in het rond,
Op WILLEM FREDRIKS vreugdefeest,
Van zyn geboorte stond.

2.

De Nederlanders zyn verblyd,
Zy wenschen op dit stond,
Veel zeegen op dees blyde tyd,
Verheugd met hart en mond.

3.

ô Nassauws Telg, ô edel' Stam,
Ons Vorst zyn Naamgenoot,
Hoe wensch'lyk was het toe gy kwam,
In Neêrlands liefde schoot.

4.

Leef lang, ô Vorst! nog menig jaar,

Tot nut voor Kerk en Staat,
Dat wysheid, magt, zig zamen paar:
ô Neêrlands toeverlaat.

5.

Blyft gy beschut door Neêrlands Godt
In deeze droeve tyd,
Welhaast vlugt weg dat schand'lyk rot
Dat hoonen, en die nyt.

6.

Dan blyft Oranjes Huis in stand,
Tot lust voor groot en kleen;
Den zegen op het Vaderland,
En liefde in 't gemeen.

7.

Schenk vreede Heer door uw bestuur,
Geef eendragts liefde band,
Dan blyft die Neêrlands Palinuur,
De hoop van 't gantsche Land.

8.

Bewaar nog lang dit Vorst'lyk Kroost
Bevreid van ramp en druk.
Dan strekt dit Huis tot heil en troost,
En Nederlands geluk.

9.

Bewaar ons groot en waarde Vorst
En Neêrlands Voester Vrouw:
Hy zy, die 't Land zo bitter torst,
Beschut voor smert en rouw.

10.

Dan vieren wy eerlang de tyd
Van eene Prinse dag,
In weerwil van de bitsen nyd,
Met een vereende magt.

No. 45.
Op het Vertrek van de N. patriotten.

Op de Wys: *van Figaro*.

1.

Keziaanen en Salmieten,
Lecht je stompe waapens neer,
Al dat vegten, al dat schieten,
Is maar drygen en niets meer,
Dat gesnork moet elk verdrieten,
Vlugt maar vaardig uit het Lant,
Of je raakt voor vast van kant.

2.

Zints dat Brunswyk kwam verscheinen,
Op zyns grooten Vorst bevel,
Moet je als de rook verdwynen,
Of licht raaken in de knel,
Je kunt ons niet ondermynen,
Met je raazen en getier,
Pak je biezen maar van hier.

3.

Wilt ons langer niet braveeren,
Steunt niet op je zwakke macht,
Gaat te saamen Exerceeren,
In des Afgronds duistre nacht,
Daar zal Heintje Pik je leeren,

Hoe de boosheid werdt gestraft,
Schoon je daar ook tegen blaft.

4.

Al de Nickers zullen schreeuwen.
Op Vorst Plutoos streng bevel,
Haal by ons die barsche Leeuwen,
Uit de stal hier in de Hel,
Dan zullen die naakte Spreeuwen,
Allen beeven als een riet,
In het Onderaards gebiet.

5.

Maar dit Lied wierdt niet gepreezen,
Kwam Kees Salm niet by dien stoet,
Als het hooft van al de Keezen,
Voegt hy mee by 't Helsch Gebroet.
Waar Prins Willem niet verreezen,
Om te keeren het gewelt,
Was ons Land needer gevelt.

6.

Laaten wy dien Held dan eeren,
Om dees vroolyke ommekeer,
Door zyn moedig Triompheeren,
Bloeit de gulde Vryheid weer,
Wy genieten ons begeeren,
En het treuren heeft nu uit,
Wyl het woeden is gestuit.

No. 46.
Een nieuw lied, Op de Verjaaring van Neêrlands *erf-prins* Willem Frederik.

Op de Wys: *Van de Oost-Indievaarders*.

1.

Juicht Batavieren;
Verheugt in hart en geest,
Vlegt weer Lauwrieren,

Op het Geboorte-Feest,
Van Nassauws oudste Zoon,
Verhef weer dankbaar toon.
Viva Hoezée,
Viva de jonge FREDRIK, Hoezée.

2.

Ziet eens Gods wegen,
ô Brave Burgerschaar!
Hoe hy zyn zegen,
Zo voor als naar
Aan den Oranje Boom,
Zo helder steld ten toon.
Viva Hoezée,
Viva de Vorst Oranje, Hoezée.

3.

Dees Boom verheven,
Scheen wel eens zond'r Loot,
Den geest te geeven,

Doch in den noot,
Schonk 't God'lyk raadsbesluit,
Weer een Oranje Spruit.
Viva Hoezée,
Viva 't Oranje Stamhuis, Hoezée.

4.

't Is ons geschonken,
Dat aan dat Vorst'lyk Hof,
Drie Paarlen pronken;
Vol eer en lof,
Ons Erf-Prins zeer vermaart;
Op dezen dag verjaart,
Viva Hoezée:
Viva de Prins Oranje, Hoezée.

5.

Uw jonge leeven,
ô Vorst! ô Neêrlands troost,
Doet al herleeven;
Voor Batoos Kroost,
Een Zuil, een Palinuur,
Een Held in 't Staatsbestuur.
Viva Hoezée,
Viva de jonge Erf Prins, Hoezée.

6.

't Is nu geleden
Een reeks van elf Jaar,
Dat Neêrlands Steeden
Dees blyde maar
Van uw Geboorten dag
Met blydschap voor haar zag,
Viva Hoezée,
Viva de Prins Oranje, Hoezée.

7.

Op al uw wegen,
O WILLEM, WILLEMS Zoon,

Schenkt Godt zyn zegen,
Hy zy uw loon,
Uw Schilt en Beukelaar,
Verjaar nog Jaar op Jaar!
Viva Hoezée,
Viva de Jonge Erf Prins, Hoezée.

8.

Uw Jeugt en Leeven
Zy reeds aan Godt gewyd,
Al uwe weegen
Alleen bereid
Tot heil van Kerk en Staat,
Der Vroomen toeverlaat,
Viva Hoezée,
Viva Oranjes Telg, Hoezée.

9.

Wat helpt uw haaten,
O lasterziek gespuis,
Zou Godt verlaaten
't Oranje Huis?
Beloftens in haar kragt,
Schenkt hy aan 't Nageslagt.
Viva Hoezée,
Viva de Prins Oranje, Hoezée.

10.

O Heer der Heeren!
Uw zegen en uw troost,
Wil die vermeeren,
Op 't Oranje Kroost.
Het Hoog Doorlugtig Paar,
Bewaar nog Jaar op Jaar.
Viva Hoezée,
Viva het Huis van Oranje, Hoezée.

No. 47.
Neerlands zegen, Uitgeboezemd op de Verjaardag van onze Erf-Prins, Willem Frederik, op den 24. Augustus 1783.

Stem: *Zoutmans Glory*.

1.

Zoude wy nu konne zwygen,
Nu ons Erf-Prins verjaart?
Wie zou dat van ons verkrygen,
Nederlanders? regt van aart:
Het is alweer Oranje boven,
't Is den Erf-Prins zyn dag,
Laat ons weer met blydschap loven.
Nu dit ons gebeuren mag.

2.

Komt myn waarde Stadgenooten,
Die Oranjes Huis bemint,
En aan laster zig niet stooten,
Gy blyft altyd Prinsgezint,
Laat de leugen geest maar schelden,
't Korags-rot moet dog op 't lest,
Na het Ryk van Pluto's Helden,
Dat's voor haar tog allerbest.

3.

'k Zie die Loevesteinse benden,
Nu weer beeven van de nyt;
ô! Wat droefheid en ellenden,
Radeloos en vol van spyt,
Dat wy weer Oranje zingen,
Op deez' Vorst Geboortedag,

Dat wy weer in 't ronde springen,
Vrolyk met vereende magt.

4.

't Is nu dertien volle Jaaren,
Dat ons Prins het ligt eerst zag;
Zingt nu op vereende Schaaren,
Het is WILLEMS FREDERIKS dag;
't Oogelyn van Neerlands Staaten,
Toevlugt voor ons Land en Kerk;
Wie kan tog Oranje haaten,
Die Gods Wonderen hier in merkt?

5.

Dat al de Nederlanders zagen,
Haar verpligting op dit Huis;
Laaten zy het de Outheid vraagen,
Hoe de Heere het gedruis,
Van de bulderende Orkaanen,
Door deez' Vorsten heeft gestild;

Hoe die Helden al te zaamen,
Goed en Bloed voor 't Land verspild'.

6.

Wy smeeken dat Godt zyn zeegen,
Storte op ons Erf-Prins neêr,
Als een frisse en malse reegen.
By het lieflyk Zomerweêr:
Ziekte, pyn of droeve dagen,
Zy geweert van zyn Persoon,
Hy neemt weg zyn stof tot klagen;
De Heer blyft zyn schilt en loon.

7.

God bevryd zoo al die Loten,
Die tot Nederlands geluk,
Uit Oranje zyn gesproten,
Ook voor ziekte, smert of druk;
God wil ook zyn zegen geven,
Aan ons Neêrlands Voetstervrouw,
Lang moet haare Hoogheid reven,
Lang leeft WILLEM VAN NASSOUW.

8.

Lang moogt ons de Prins bestieren;
Wy wenschen den agtsten Maart,
Met Gezangen weer te vieren,
Als ons braave Vorst verjaart;
Loof! men zal zyn Naam verhogen,
Zoo lang schynt de Zon of Maan,
Als het ruim der Hemelbogen,
Zal zyn roem nog blyven staan.

No. 48.
Op 't Verlaaten van Utrecht, *Den* 10. *September* 1786.

Wys: *Adieu schoon Rozalinde*.

1.

Adieu! verhangt uw Keezen,
In uwe sterke Stad!
Wie donder zou uw vreezen,
Gy Kaerls van myn gat?
Met al uw Roovers benden,
Hebt gy nog niets gedaan,
Het heiligst recht te schenden,
Dit dorst gy onderstaan.

2.

Toen uwe Vloek-Trawanten,
De Hollandsche Cabaal,
Zig durfden teegenkanten.
En zelfs met vuur en staal,
ORANJES Recht vertreeden,
Dit deed gy, ô snood gebroed!
Verbasteraars der Zeeden,
Gy haakte naar ons bloed!

3.

Neen Utrecht zal niet treuren
Um uw lafhartigheid!
In 't hart zult gy bespeuren,
De wroeging, angst en nyd,

Hoe gy ook pleeg te blaffen,
Gy hebt reeds afgedaan.
De Pruisch die zal uw straffen,
Voor al uw snood bestaan.

4.

Waar zyn nu al uw Helden,
Gekogt voor Hollandsch geld?
Die het Cabaal vertelden,
Ter aard te zyn geveld,
Eer dat zy 't overgaaven,
Met Salms aan het hoofd,
Gy Pensionaris, Slaaven!
Wat is uw moed gedooft!

5.

Nu juichen Utrechts Wallen,
Daar WILLEM zich bevind!
Hy vreest geen donderballen,
Hy is uw te gezwind!
Zyn braave Leeger benden,
Die hebben uw verrast,
Koomt uw naar Holland wenden,
En werd daar aangetast.

6.

ô Schandelyke Keezen,
Bangmakers zonder hart,
Van Utrecht reeds verreezen,
Gy werd nu uitgetart;
Koom toon eens uw bravouren,
Dog met geen Kruid en Lood,
Met Roode Wyn en Hoeren,
Viel gy liever dood.

7.

Dank zyn die WILLEMS Raden,
Die met voorzigtigheid,
By ogtend vroeg en spade,

Door eerlyk en fyn beleid,
Uw doel deeden mislukken,
Hem zyn ons dank gebragt,
Voor hun zult gy nog bukken,
Tot 't laatste Nagestaht.

8.

Bezie de Kerk en Toorens,
Van 't gantsch Utrechtse Sricht,
Daar branden voor uw hoorens,
De Oranje-Zon verlicht;
Zie daar de Wimpels waaijen,
Denk om uw stout bestaan,
De Fransche Haan zyn kraayen,
Heeft ons veel nut gedaan.

9.

Leef WILLEM met uw Telgen,
Met tweede CATHERIEN,
Tot lof van Hollands Belgen,
Uw trouw die deed ons zien,
Hoe wy uw moeten eeren,
Nimmer hebt gy gefaalt,
Dog zult Gy ons Regeeren,
Terwyl 't Cabaal verdwaalt, -

10.

Adieu dan Hollandsch Zuylen,
Van 't bitter Keezendom,
Als honden zult gy huylen,
Uw Moordkreet is reeds stom,
Ga berg uw uit deez' streeken,
Met uw gestoolen buit,
Eer dat wy 't aan uw wreeken,
Uw Vloekryk is reeds uit -
Ex Tempore, en uit overmaat van Vreugde.

No. 49.
Aan de Lasteraars van Neêrlands Eminent Hoofd, den erf-stadhouder, *Kapitein en Admiraal General van deeze Zezen Landen*

Op de Wijze: *Mamaatje ik heb een Man getrouwt.*

1.

'k Bemin Oranjes Prins opregt,
'k Bemin Oranje,
Viva de Prins.
'k Heb mijn hart hem toegezegd,
Ja, ja, 'k bemin Oranje,
Ja, ja, ja, de Prins.

2.

'k Heb alles over voor dien Vorst,
'k Bemin Oranje,
Viva de Prins,
Hij heeft nooit zijn gemoed bemorst,
Ja, ja, 'k bemin Oranje,
Ja, ja, ja, de Prins.

3.

Het heeft 'er al te vuil gegaan,
'k Bemin Oranje,
Viva de Prins
Men heeft met hoon hem overlaên,
Ja, ja, 'k bemin Oranje,
Ja, ja, ja, de Prins.

4.

Hy waakte als Neêrlands Admiraal,
'k Bemin Oranje,
Viva de Prins.
Nu blinkt alom zyn zegepraal,
Ja, ja, 'k bemin Oranje,
Ja, ja, ja, de Prins.

5.

Men schold nooit iemand zo als hem,
'k Bemin Oranje,
Viva de Prins.
De Duivel haal die laster stem,
Ja, ja, 'k bemin Oranje,
Ja, ja, ja, de Prins.

6.

De loogens zoogenz' uit hun poot,
'k Bemin Oranje,
Viva de Prins.
Om 't kwaad te redden uit den nood,
Ja, ja, 'k bemin Oranje,

Ja, ja, ja, de Prins.

7.

Zy kreegen voor dat schelden loon,
'k Bemin Oranje,
Viva de Prins,
Nu staan de guiten al ten toon,
Ja, ja, 'k bemin Oranje,
Ja, ja, ja, de Prins.

8.

Zy waaren daar toe omgekogt,
'k Bemin Oranje,
Viva de Prins,
Zy hebben *Willems* val gezogt,
Ja, ja, 'k bemin Oranje,
Ja, ja, ja, de Prins.

9.

Hun lastersmoel is al gestopt,
'k Bemin Oranje,
Viva de Prins
Hun eige list heeft hen gefopt,
Ja, ja, 'k bemin Oranje,
Ja, ja, ja, de Prins.

10.

Des Prinsen daan verdienen eer,
'k Bemin Oranje,
Viva de Prins.
Hy blinkt na 't lasteren des te meer,
Ja, ja, 'k bemin Oranje,
Ja, ja, ja, de Prins.

11.

Nu vlugten zy als rekels heen.
'k Bemin Oranje,
Viva de Prins.
Zy kruipen weg van bang geween,
Ja, ja, 'k bemin Oranje,
Ja, ja, ja, de Prins.

12.

Elk hunner word een helsche draak,
'k Bemin Oranje,
Viva de Prins.
Hier mee geeft hen de Satan taak,
Ja, ja, 'k Bemin Oranje,
Ja, ja, ja, de Prins.

No. 50.
Manmoedig besluit der verschopte schoppen,

Op de Wys: *Zout-man, is voorwaar, enz.*

1.

Vry-heid,
Die het Volk in 't Juk leid,
Burger Tweedragt uitbreid.
Doemen wy, als braave Batavieren:
Laat Traiters het Land bestieren,
Nog vlegten wy Eer Laurieren,
Om het hooft van Neerlands Vorst,
Die 's Lands zorg gewillig torst.

2.

Moord-Rot!
Die met Staat en Prins spot,
Lacht maar vry om ons lot:
Ons, die voor de Vryheid zyn gebooren:
Eer ge onze moed zult smooren,
Gaat het Vaderland verlooren,
Drygt ons dan met dwing'landy,
Haast vegt elk Bataav' zig vry.

3.

Nooit-zult
Gy, Tyrannen! de onschult,
Hoe gy op haar aanbrult,
Door uw lastertong voor u-zien bukken,
En, als gy Haar wilt drukken,
Dan slaan wy u aan stukken,
Voor Verraders is geen quartier,
By een eerlyk Batavier.

4.

Waagt-niet,
Dat ge ons trots het hooft bied,
Of boosaardig aanziet,
Want wy zullen U wat anders leeren,
Dan Land en Burger-Heeren,
Met Wapens te trotseeren,
Die Oranje mint sterft voor
Staat en Prins: of slaat 'er door.

No. 51.
Op de heuchelyke wederkomst van Haare koninglyke hoogheid, mevrouwe Frederica Sophia Wilhelmina,

Princesse van Oranje en Nassouw, &c. &c &c. Van haare Hoogheid's gedaane reize naar Breda, en behouden overkomst over de Maaze te Rotterdam, in de Maand Augustus 1785.

1.

Juicht nu vry, verdrukte Schaaren!
Juicht nu Rotterdammenaaren!

Bly van geest, bly van geest,
't Is van daag een vrolyk Feest,
's Lands Vorstin, die wy beminnen,
Vaart den Maas stroom weder binnen.
Z'is weerom: Z'is weerom,
Vivat, zy is wellekom. *bis*.

2.

Ziet de Maas met Schepen pryken!
Vlag en Wimpels doen nog blyken,
Waar men vind, waar men vind,
Daar Oranje word bemind.

Ziet! dat Jagt, wie kan het deeren?
Vlagt, die dierb're Vrouw ter eeren.
Al 't gedruis, al 't gedruis,
Spyt het Loevesteins gespuis. *bis.*

3.

Laat de Muitzucht ons bestryden,
God zy dank voor Zyn gelyden,
In deez' tyd, in deez' tyd,
Vol van tweedracht, haat en nyd!
Hy heeft haar nu weer beveiligd.
Van ons zy Zyn doen geheiligd!
't Is zyn hand, 't Is zyn hand,
Die nog stryd voor 't Vaderland, *bis.*

4.

Kunnen wy meer vreugd genieten?
Hoord het Jagt eens helder schieten!
't Speel geluit, 't Speel geluit,
Van Wilhelmus lokt ons uit;
Wilt den Vorst nog meer verheffen:
Want dat kan ons harte treffen
Gy doed goed, gy doed goed
Aan ons Vaderlandsch gemoed. *bis.*

5.

Veerlui! laat uw vlaggens waajen:
't Spyt slegts die, die oproer zaajen,
Wie doed mee? Wie doed mee?
Hoord dat lieffelyk Hoezée!
Bosch en Veld schynd te beweegen,
Alles is tot vreugd geneegen.
Ziet, de vloed! ziet de vloed
Speelt rondsom dien blijden stoet. *bis.*

6.

Die de Vryheid doen bezwyken,
Staan als Jongens weer te kijken,
Hoe bedest, hoe bedest,

Staan zij met hun kraaijenest?
Zij vergeeten te exerceeren:
Want die Nieuwerwetsche Heeren,
Zijn vol schrik, zijn vol schrik,
Om die heuchelijk oogenblik, *bis.*

7.

Wat gedaan, voor deeze vuigen!
Al hun arbeid legt in duigen.
Zij zien klaar, zij zien klaar,
Dat hun Plan lijd groot gevaar:
Want zij kunnen niet verkrijgen,
Dat de Prins-Gezinden zwijgen:
Wij geen voet, wij geen voet,
Wijken voor dat zwart gebroed. *bis.*

8.

Nu tot lof met dankb're tongen,
Voor Oranjes naam gezongen!
Braave Stad! braave Stad,
Och! dat gij veel volgers had,
Dan zou haast het eind gelukken,
Van 's Lands braven te onderdrukken,
Blijft getrouw! blijft getrouw!
Waak voor WILLEM en zijn VROUW. *bis.*

No. 52.
Een Nieuw Lied, op zeker vry-burger officier, door de Wandeling genaamt *capteinregen-bakje*, alias Rooije Daantje.

Op de Wijs: *Ons Katreintje*.

1.

Kaptein Daantje, is een Haantje,
Zou je 't wel gelooven?
By 't wyntje, en by Tryntje,
Aan - de zwier.
Hy is een braaf Soldaat,
Daar 't op een krotten gaat,
By de Hoeren, Ploerten, Snoeren,
Zeer - pa - raat.

2.

't Brouwers Mofje, heeft het snofje
Van de beste snollen,
En van blesjes, en Matresjes:
Jeu knol - Jeu.
Dan gaan zy naar Jan Prang,
Daar eeten z'koek uit de pan:
Vloeken, zweeren, daar als Heeren.
ô! - zoo - lang.

3.

Ons Kaptyntje, heeft een klyntje,
Als een Aape Keesje;
't Heeft rood haartje, als zyn Vaartje,
ô! - zoo - rood.
Zy houden 't Kindermaal,
By Pokneus, moeder Aal,
Met mooy Grietie, en rotte Pietje,
Trots - maar - kaal.

4.

Dan, na 't Zuipen aan het kuipen,
By de zwarte boonen,
Lings om keertje, of ik zweerje:
Pie - pae poe
Dan springt hy uit zijn vel.

Met zijn Monsieur Colonel,
En Bijleveldje, 't Ezels heldje,
Snot - te - bel.

5.

Dan aan 't ronken, en half dronken,
Naar 't Stadhuis Marcheeren:
Met van Schellen, en gezellen,
Van 't vuil - goed.
Dan is het: Exerceer,
Laat kijken jouw geweer.
Geen Oranje; of ik ban je,
Voort - Mar - cheer.

6.

Dan een pretje. Heeren! zetje,
Drink met volle Glaazen.
Dat's ter eeren, van de Heeren,
Van - ons - Corp.
Dan schreeuwen zij, Hoezée,
't Is morgen Frickassée,
Bij 't Majoortje, dat stinkoortje.
Kom - gaa - mee.

7.

Tot spijt der Burgerij, die niet doen zoo als wij,
Zullen wij nu gaan rinkinken,
Met de kwasten, op haar basten,
Voort - na - huis,
Ons Monsieur Kastelijn
Die zal de Baas wel zyn,
Wij wij zetten, nu de Wetten,
Groot - en - klijn.

8.

Maar die knaapjes, Oproer Aapjes,
Zullen nooit regeeren,
Geen Colnellen, uit de Hellen,
Nog - zulk - Vee.
Zij moeten op een pad,
Kom jaagtse uit de Stad.
Voor die Beesten, zijn de Veesten,
Van - mijn - gat.

No. 53.
Den lof des adelaar, voor zyn getrouwe bystand en behoud van den leeuw en de harten.

Op de Wys: *'t Kuipertje vol jalourse pyn*.

1.

Een troepje Hondjes uit de buurt,
Meest al waaren 't zwart en witten,
Met een Apenrok gehuurt,
Zouden eens op Schildwagt zitten

Met een stokje in heur poot,
By een vuile Kikkersloot,
Zy basten en keften gelyk een Kees, *bis.*
Vol vuur en moed en zonder vrees. *bis.*

2.

Wel te vrede in Govaards wout,
Weiden veel Oranje Harten,

Dog de Keezen fier en stout,
Kwaamen hun geduurig tarten,
Dreigden zelf hun dood te slaan,
Met drie Witte Lelyblaan;
Zy baften en keften gelyk een Kees, *bis.*
En toonden schier voor niemand vrees *bis.*

3.

Een oude gryze tamme Leeuw,
Sperd zyn muil en schud zyn maanen,
Op dat wild en woest geschreeuw,
Doch zyn kragt was reeds aan 't taanen,
Want hy was een ruimen tyd,
Zyn getrouwe Leidsman kwyd!
Dus tarten zy Harten en nog daar by, *bis.*
Bragten den ouden Leeuw in ly. *bis.*

4.

Een dubb'len Arend snel van vlucht,
Spits van snavel, fors van pooten,
Kliefde onverwagts de Lucht,
Kwam die Keezen weg te stooten,
Die toen byna dood van schrik,
Vlooden in een oogenblik!
Zy liepen al piepende een voor een, *bis.*
Met heur staaretjes druipend heen. *bis.*

5.

Toen was 't vreugd in Leeuwendaal,
Vreugd by all' Oranje Harten,
Vreugd in Vryheids Tempelzaal,
Vreugd verdreef toen alle smarten,
't Leeuwtje kreeg zyn Leidsman weer,
Den Adelaar alöm de Eer,
En zugtend en vlugtende zonder stok, *bis.*
Kroopen de Keezen in heur hok. *bis.*

Register der liedjes in het *eerste stukje*

	Voorreeden	pag. 3
No. 1.	Wy armen Schoppen zyn in druk	7
2.	Voor de Vryheid voor de Staaten	9
6.	Daar zoude vier Heertjes uit jagen gaan	12
7.	Ach! ach! ik arme Vrouw	13
8.	Komt braave Vrouwen	15
3.	Heb dank, ô Heer der Heeren	ibid.
4.	Men zal nu gaan Marcheeren,	10
5.	Wat ziet men thans voor nieuwigheden	11
9.	Juicht, juicht, ô braave Rey	16
10.	Ondankbaar Volk	17
10.	Ondankbaar Vaderland	ibid.
11.	Wat baat hier langer zwijgen	19
12.	Tooverlantaaren mooy curieus	21
13.	Wel wat wonderbaaren dingen	22
14.	Wat hoort men nu al nieuwigheden	23
No. 15.	Zinge wy tot vreugd der Belgen	pag 24
16.	Schoon tweedracht enz	ibid.
17.	Nieuwbakken Patriotten enz	25
18.	Vivat Oranje enz	26
19.	Keesje laat je moet opwekken	27

20.	Wie van Nederlands brave Belgen	28
21.	Staartparuik verlooren enz	29
21.	Origineel Lied van Willem de I. 1572	30

Register van het *tweede stukje*.

22.	Willem van Nassauw	pag. 33
23.	Juicht vrye Nederlanden	35
24.	Deezen achtste Maart	36
25.	Wy zullen zingen	37
26.	Wat vreugd is 'er door het gantsche Land	39
27.	Oranje Kousseband enz	40
28.	Waarom zoude wy niet zingen	41
29.	Leydsch Oranje enz	43
30.	Komt jonge Spruit zingt met my	44
31.	Zoude wy niet vrolyk zingen	45

No. 32.	ô Vreugd de Vyfde Willem leeft	pag. 45
33.	Viva Oranje leeft	49
34.	Toomloos Volk enz	50
35.	Zing mee, Hoezée	51
36.	Viva de Achtste Maart	52
37.	Het Vrycorps ging ter Burgerjacht	53
38.	Juicht Batavieren	54
39.	Komt nu braave wel Gezinden	55
40.	Hoe schoon licht ons de Morgen ster	57
41.	Prins Willem is weer jarig	59
42.	Prins Willem Frederik vieren	62
43.	Lietje van Pr. Langendyk	62
44.	Wie zou niet met een blyde geest	65
45.	Kezianen en Salmisten	66
46	Juicht Batavieren	67
47.	Zoude wy nu konnen zwygen	68
48.	Adieu verhangt uw Keezen	70
49.	Ik bemin Oranje Prinsoprecht	72
50.	Verschopte Schoppen	73
51.	Juicht nu vry verdrukte Schaaren	74
No. 52.	Kaptein Daantje is een Haantje	76
53.	Den Lof des Adelaars	77

Register van het vervolg op de Oranje-boom.

1. Geluk oprechte Nederlanders.
2. Tooverlantaarn voor de Patriotten.
3. Alle druk en kruis verschoven.
4. Een groote Troep stroopertjes op het geluit.
5. 't Keezendom begon zyn lot te zien.
6. Plukt 't Hoen kaal en naakt.
7. Blyde inkomst van het Vorstelyk Huis in 's Hage.
8. Oranje Boven.
9. Arlequin met zyn Rarekiek.
10. Nieuw Lied. Op de Keezen.
11. Zingen wy verkeering schaaren.

Einde van het Register.

Het vervolg van den *nog bloejenden* Oranje-boom, of verzameling van liederen, op de blyde inkomst van zyne doorl. Hoogh. en haare koninglyke hoogheid, en *vorstelyke telgen, in 's Hage*.

No. 1.

Stem: ***Damon is myn Vreugd en Leeven*.**

1.

Geluk! oprechte Nederlanders,
Geluk, geagte Burgerschaar,
Het heilig recht, hoe kan het anders?
Dat zegenpraalt: o blyde maar,
d'Oranje Vorst, de Kroonvorstinne,
Het Vorstelyk Kroost keert tot ons weer
Hoe streelt zulks dan ons hart en zinnen,
Gods goedheid zy alleen de eer.

2.

Komt laaten wy nu vrolyk weezen,
En al het leed ons aangedaan,
Vergeeten daar het Opperweezen,
Met zeegening ons heeft belaan,
Vergeeven wy uit 's harten gronde,
Aan ieder die een waar berouw
Betoond, en die ten allen stonde,
Aan Land en Vorst zal zyn getrouw.

3.

Hier toe zyt gy opregt geneegen,
Zulks is der Batavieren aart,

Uw hart liet zig altoos beweegen,
Door waar berouw, met deugd gepaart,
Prins Willem wil het voorbeeld geeven,
Van liefde en van zagtmoedigheid,
Hy bid den Regter om hun leeven,
En zegt: myn Volk dat is verleid.

4.

Wie moet dien Vorst dan niet beminnen,
Niet agten, niet zyn toegedaan,
Niet tragten zulk een hart te winnen,
Met vreugd voor hem ten stryde gaan,
Ons leeven in de waagschaal stellen,
Ja sterven voor d'Oranje Stam,
Zyn Vyand moedig needervellen,
Zoo hy ooit tot ons weder kwam.

No. 2.
De tooverlantaarn voor de patriotten.

1.

Kom vrienden kom dog hier ik zal uw eens gaan zingen,
Van 't geen 'er is gebeurt van al die fraaje dingen,
Kyk altemaal regt uit,
Hoe 't Spel nu is verbruid,
Van 't Patriotsche gebroed, wat schand
Tooverlantaaren zoo fraaij charmant.

2.

Eerst zal ik uw de Stad van Utregt gaan vertoonen,
De schandelyke Vlugt van al die Vryheids Zoonen;
Ze leggen op hun kniën,
Ach, 't zal niet meer geschiên,
Wy waaren verleid door Bedriegers zoo loos,
Tooverlantaaren mooij fraaij curieus.

3.

Daar ziet gy nu den Pruisch, de waaren Heldenzoonen,
Den bloem van 't Oorlogs Volk voor Gorcum aangekoomen,
Vry Corpers 't Beulenrot,
Bevreest voor het Schavot.

Die vlugten de Poorten uit, wat schand;
Tooverlantaaren mooij fraaij charmant,

4.

Ey ziet nu maar regt uit, de hoofden van de Bende,
Die al gevangen zyn, hun rol die is ten ende,
Capellen maakt de baan,
Den Bult komt agter aan,
Twee van de ondankbaarste Fielten van 't Land,

Tooverlantaaren mooij fraaij charmant.

5.

Daar gaat helaas, Piet, Paulus, 't Land uit vlugten,
Van Berkel en Westmaas, ach hoorze nu eens zugten,
Zeeberg den Huichelaar,
En Geevers, Gyselaar, ie trekken de haaren uit het hooft, wat schand;
Tooverlantaaren mooij fraaij charmant.

6.

Plaats, plaats, ey maakt wat plaats, daar komt het hooft aantreeden,
Daar ziet ge nu Hansworst, hoe beeven hem zyn leeden,
Hy bid dog om genaê,
Dog 't is nu veel te spaê,
Daar hangt hy tot een Exempel in 't Land,
Tooverlantaaren mooij fraaij charmant.

7.

Nu Vrienden lagt tog niet, daar komt 'er een gekroopen,
't Is den Alonge Pruik, hy kan van angst niet loopen,
Wat ziet hy wonder zot,
Hy moet meê na 't Cachot,
Den grootste Veinsaart van 't gantsche Land,
Tooverlantaaren mooij fraaij charmant.

8.

Daar koomen nu de petits Commissaires,
Costerus en de Beul ma foi cela plait guerres,
Daar hangt het Dievenrot,
Elk ten exempel spot,
Zy krygen den loon van Verraaders van 't Land,
Tooverlantaaren mooij fraaij charmant.

9.

Nu Vrienden is 't gedaan, ik zal draa weederkoomen,
Om uw den bleidsten dag voor Neêrland te vertoonen,
Van Brunswyk en den Pruis,
Ook van 't Oranje Huis,
Hoe dat door hun is gered ons Land,
Tooverlantaaren mooij fraaij charmant.

No. 3.
Vredelievenden vreugde-zang, der burgery te Maastricht, op de stadhouderlyke en vaderlandsche wedervereeniging in de vrye nederlanden.

Wyze: ***Je ne suis qu'une Bergere*****.**

1.

Allen druk en rouw verschoven,
Daar den blyden zaal'gen Vreê
Op ons nederdaalt van boven!
MAASTRICHT juicht de Vreede meê.
Vrede komt ons leet verzachten;
Vreê is ieders beste pand,
Geeft aan Staat en Land de kragten;
Vreê is 't heil van 't Vaderland.

2.

Eendragt! lang verward, geschonden,
Dat de Tuinmaagd zugten deê,
Word weêrom te saam' gebonden;
WILLEM plant den boom van Vreê.
'Nassou plant op nieuw d'Olyven,
Zegt ons hier de snelle Faam,
En de Oranje Zon zal blyven
In haar luister en haar naam'.

3.

Is het zoo? ô! bly geheugen,
Dat ons Nazaad hebben zal,
En de Zee zelf nektarteugen
Gieten zal in Batoo's dal.
Steeden, Dorpen, Beemden, Haagen,
Juichen steeds aan ééne ry,
En wy helpen onderschraagen,
Wat wy kunnen 't Vreêgety.

4.

G'lyk de Tweedragt, by de Vad'ren
Van het dierbaar Vaderland,
Wegvlood, en den Vreê kwam nad'ren,
Knoopen ieder hand aan hand;
Zoo moet uit ons Stad verdwynen,
Alle Tweedragts misverstand;
Niemand mag ter Feest verschynen
Zonder ééndragts heil'gen band.

5.

Zie Vorst WILLEM 't voorbeeld geeven
Als hy winnaar binnen treed:
'*Alles*, zegt hy, *misbedreeven*
Is voor eeuwig in vergeet.'
Laaten wy dan Burgers weezen,
G'lyk een Burger weezen moet;
Want Oranje liet ons leezen
Wat alleen den Vrede voed.

6.

Slaan wy thans naauwkeurige oogen,
Op de Vad'ren van den Staat,
Wanbegrip is weggevlogen;
Niemand kent meer wrok noch haat.
Ieders hart van Liefde teder,
Keert weêr tot zyn heil'ge pligt,
En d'Oranje Zon schynt weder,
Met een nog veel schoonder licht.

7.

Hebt dan dank Europens Helden,
Die een bloedbad hebt verhoed
Eeuwig zal men Fredrik melden,

Die den Vreê herleeven doet
Josef, Lood'wyk, schrandre Britten,
Spanjen, Zweed, en braaven Deen,
Gy zult mede 't hart bezitten,
Van ons Stad, in 't algemeen.

8.

Gy helpt onze vreugd vergrooten,
Achtb're Vad'ren van ons Stad:
Vrede zy u niet ontschooten,
Gaat ons voor op 't Vredepad:
Ondersteund ons blyde toonen,
G'lyk gy altyd hebt gedaan:
Daar wy 't Vaderland zien kroonen,
Met de blyd'Oranjevaan.

9.

Dat des Hemels hoogen zegen,
Voor ons uwe zorg betaal!
En gelyk een malschen regen,
Gunstig op u nederdaal:
Dat de Vad'ren, Batavieren,
Leeven in Gods zegening.
Recht en Eendragt zal hun sieren,
By den Dorp- en Stedeling.

10.

Dat Oranjes doen en laaten
Zy van 's Hemels hand gestouwd.
Dat hy leef het Land te baaten,
En niet als op ééndragt bouwt.
G'lu kig leef hy lange Jaaren,
En zyn Koninglyk geslagt.
Vreed' olyf bezwaai zyn haaren,
Tot hy word in 't graf gebragt.

11.

Mogt thans, 't geen wy nimmer hoopen,
Vreê nog niet zyn vast geplant;

Laaten wy ten tempel loopen,
   En met opgeheve hand,
Smeeken 't eeuwig alvermoogen,
   Dat hy van den hoogen zie,
En in g'naâ op 't Land gebogen,
   Ieders hart en wil gebie.
H. PACIFICUS.

No. 4.
Op het in hegt'nis zetten van 9 Heeren te *Delft*.

Op de Wys: *van 't Jagertje*.

1.

Een groote troep stroopertjes, op 't geluit, ha, ha!
Van 't bekkegeklop die kwaamen uit, ha, ha!
Beslooten tot een groote Jagt.
't Geen yder een ter kennis bragt, ha ha! ha ha! ha ha!

2.

Toen vloogen 'er veele uit de Stad, ha ha!
En koozen veel liever 't haazenpad, ha ha!
Een party liepen naar het strand,
En and'ren regt naar Gelderland, ha ha! ha ha! ha ha!

3.

Vervolgens kwaamen de stroopertjes aan, ha ha!
't Verlangen van hun wierd niet voldaan, ha ha!
Zy kreegen dog een Neegental,
En bragten die vast naar de Hal, ha ha! ha ha! ha ha!

4.

Maar daarop verscheenen uit 't Hoogerland, ha ha!
Een meenigte Jaagers, vol met brand, ha ha!
Toen vlugten al de Stroopers heen,
En Buyser kreeg men gantsch alleen, ha ha! ha ha! ha ha!

5.

De grootste der schelmen is wel gezogt, ha ha!
Een Fynje die reeds lang had verkogt, ha ha!
Den duivel zyn vervuilde ziel,
Waar Gerrit Paape mee voor kniel, ha ha! ha ha! ha ha!

6.

De neegen Gevangenen kwaamen vry, ha ha!
Het gantsche Gewest was eeven bly, ha ha!
Het Hooft van 't Land kwam in de buurt,
De Stroopers hebben uitgevuurt, ha ha! ha ha! ha ha!

No. 5.

Op de Wys: *j'entends frapper*.

1.

't Keesdom begon zyn lot te zien,
En noodzaakte veele Delft t'ontvliên,
Door de berugte Vloekgespannen,
En in het uiterste der nood,
Zweerde hun satans hooft de dood,
Aan neegen aller braafste mannen,
Houd doch moed, Batoos kroost,
Houd doch moed, houd courage,

d'Oranje Zon geeft avantage, *bis*.

2.

Onschuld blyft altyd vol van moed,
Zoo als van Hoecke in teegenspoed,
En als van Royen lieten blyken,
Onderdewyngaart toond zyn geest,
Lambrechts is niets bedugt geweest,
Waar voor de Bruin niet hoeft te wyken,
Houd doch moed &c.

3.

Toen kwam Geregtigheid naar hier,
Pruissen die droegt voor haar 't Rapier,
Alle de Keesen gingen vlieden,
Fynje, die galg en rad verdient,
Pape wiens rug dient uitgetient,
Pakten zig weg met veele Lieden,
Houd doch moed &c.

4.

Kransen te vlegten is onze pligt,
Voor Hem, die ons zoo heeft verligt,
En die het Vloekrot heeft verdreeven,
Zingen wy dan tot Brunswyks Eer,
Die door zyn arm en Pruissisch speer,
Holland haar heil heeft weergegeeven,
Houd doch moed &c.

No. 6.
Op de schotschryvers.

Plukt 't Hoen, kaal en naakt,
Klopt de Klopper dat 't kraakt,
Stroopt den huid de Paling af,
Kapt Verlem zo kort als kaf,
Kruyd de Kruyer na de Zee,
En verzuipt ook Schuurman mee,
Wybo Fynje niet vergeeten,
Moet worden in de Hel gesmeeten,
Dat zyn zeeve Patriotten,
Landverders, vuile zotten,
Oproermaakers, weg met hen,
Weg met hun vervloekte pen.

No. 50.

1.

Eh! oui je veut chanter moi l'heureuse nouvelle,
Qui doit à jamais remplir, nos cœurs d'un nouveau zêle,
Nous jouissons du bonheur,
De voir, malgré l'envie,
Triompher le bien faiteur,
De toute nôtre vie.
Eh! oui je veut chanter moi l'heureuse nouvelle,
Qui doit à jamais remplir, nos cœurs d'un nouveau zêle.

2.

Un conseil bien dirigé,
De l'Auguste Princesse,
A pour jamais decidé.
Ce moment d'Allegresse,
Eh! oui &c.

3.

Ce grand Duc, dont la valeur,
Est egale à la gloire,
Doit exister dans nos cœurs,
Autant que dans l'Histoire.
Eh! oui &c.

4.

Si le passé nous à fait,
Un Chagrin bien sensible,
l'Heureux avenir promet,
Des jours doux & puisible.
Eh! oui &c.

5.

Si nos vœux sont exaucés,
Pour la famille illustre,

Son regne heureux va briller,
Toujours d'un nouveau lustre,
Repetons mille fois Vivat pour la nouvelle;
Qui doit à jamais remplir nos cœurs d'un nouveau zêle.
Eh! oui &c.

6.

De nos Ennemis Secrets,
Plaignons le sors funeste,
Le remord, de leurs forfaits,
Est tout, ce qui leur reste,
Bornons nous à chanter l'heureuse nouvelle,
Qui doit à jamais remplir nos cœurs d'un nouveau zêle.
Eh! oui &c.

7.

Ce refreinchir a nos cœurs,
Que sans cesse on repête;
Aux sentiments de l'Auteur,
Doit servir d'interprête.
Eh! oui &c. *l'Auteur en est Mademoiselle*.

No. 7.
Op de blyde inkomst van het *vorstelyk huis* in 's Hage.

Op de Wys van: *Jan van Doorn*.

1.

Een best Lied zal ik zingen gaan,
't Is van Oranje wilt verstaan,
Ho! Ho! vivat Oranje, vivat zyn Huis:
Weg met al 't Patriotsch gespuis,
Zy zyn tot gruis.
Vivat Oranje, vivat zyn Huis.

2.

Lang leev Oranje onzen Vorst,
Maar naar den drommel met Hansworst:
Ho! Ho! vivat Oranje, ook de Vorstin,
Die waard is onzer aller min,

Wat Engelin!
Vivat Oranje met zyn Vorstin.

3.

Hoe zag een ieder Hun niet graag,
Weer eindelyk koomen in den Haag:
Ho! ho! vivat Oranje, 't Vorstlyk Huis,
Wat hoor ik thans een bly gedruis,
't Is niet kwansuis,
't Is voor Oranje en 't Vorstlyk Huis.

4.

Ik sprong van vreugde, als ik zag,
Wat dat de Oranje min vermag;
Ho! ho! Haagsche Burgers, tot hun lof,
Trokken de Koets naar 't Binnenhof,
Wat blyheids stof,
'k Weet zulks 's Prinsen harten trof.

5.

Ik zag ook naar een korten tyd,
Dat niet min heeft myn hart verblyd:
Ho! ho! 't was Prins Willems Gemalin,
Die z'op die wys ook haalden in,
ô Kroonvorstin,
Wat kan niet onze Burgermin.

6.

De Keezen zyn ter neer geveld,
De Prins in al zyn regt hersteld;
Ho! ho! laaten wy nu maar vrolyk zyn,
Zoo oud als jong, en groot en klyn:
Komt, geeft ons Wyn,
't Zal steeds Oranje Boven zyn.
Ex tempore.

No. 8.
Oranje boven.

Gezang, op de Wys: *Eh! oui je veux chanter &c.*

1.

Ja 'k wil nu vrolyk zyn, zingen uit den treuren,
Wie dagt, dat zoo groote zaak, zoo spoedig zou gebeuren;
't Stygert boven ons verstand,
Wie kan het schier gelooven?
Dat men hooren zou in 't Land,
Het bly Oranje Boven.

2.

Ja 'k wil nu vrolyk zyn, zingen uit den treuren,
Nu dat ons het grootst geluk en heil weer mag gebeuren,
'k Zie Oranje weer herstelt,
En ons geluk herbooren,
Dat door snood en boos geweld,
Geheel schier was verlooren.

3.

Ja 'k wil nu vrolyk zyn, zingen uit den treuren,
Nu gebeurt is, dat ik dagt dat eerlang zou gebeuren.
Nu den Noordschen Adelaar,
De schrik brengt in de Keezen,
De eene voor, en d'andere na,
Doet voor zyn klaauwen vreezen.

4.

Ja 'k wil nu vrolyk zyn, zingen uit den treuren,
Nu gebeurt is, dat elk heeft gehoopt dat zou gebeuren;
'k Zie de heerschzucht en 't geweld,
Op onzen Vorst gebeeten;
Op het onverwagst geveld,
Geklonken aan een keeten.

5.

Zoo moet het allen gaan, die ons deeden treuren,
't Geen zy andren deeden, ziet men thans aan hun gebeuren.
Utrecht bukt en Gorcum vlugt,
En alles staat verlegen,
d'Amstel zelf, hoe zeer geducht,
Vreest Brunswycks Helden-degen.

6.

Maar laat ik vrolyk zyn, zingen uit den treuren,
Daar elk eerlyk hart nu ziet, het geen hy wenscht gebeuren,
'k Zie het Vorstlyk Geslagt,
Tot ieders groot behaagen,
In triumph te rug gebragt,
In 't Vorstlyk 's Gravenhage.

7.

Ja, 'k wil nu vrolyk zyn, zingen uit den treuren,
Mogt ik zien al 't geen men thans, ziet in den Haag gebeuren!
Dan was myn vreugd volmaakt,
En niets kon die vergrooten,
Dan myn liefde en iever blaakt,
Met myne Stadsgenooten.

8.

Ja, 'k wil met hun vrolyk zyn, en den
Hemel looven,
Die ons roepen doet Hoezée, vivat Oranje
Boven!
Vivat Fredrik, die ons mind!
Vivat Hoezée! Brittanje,
Weg met al de Fransche wind,
Hoezée vivat Oranje,

9.

Ja, 'k wil met hun vrolyk zyn, en den
Hemel looven,
Die ons roepen doet Hoezée, vivat Oranje
Boven!
Vivat 's Prinsen Gemalin,
Nooit na waardy te looven,
Vivat 't Vorstlyk Huisgezin,
Vivat! Oranje Boven.

No. 9.
Arlequin met zyn rarekiek.

1.

A la Messieurs sa wilse kyken,
La Rareté, la Rareté,
Dingen jou siet nooit zyns kelyke,
La Curiosité;
Alle soorte van kekke sotten,
Die wil pronk met de skone naam
Van koede brave Patriotten,
Daar zy zyn vuilken al te zaam,
Oh! oh! oh! la merveille,
Oh la merveille sans pareille!

2.

Hier zel jou ras en klaar ontdekken,
La Rareté,
Iets dat jou tot een les moet strekken,
La Curiosité,
Dat als de aap hoog klimmen willen,
Men, kelyk als de spreekwoord zek,

Straks ziet hun kaale naakte billen,
Hun toonen duvels kwaat of kek,
Oh! oh!

3.

Daar zie jou eerst van Berkel koomen,
La Rareté,
't Krote Kopstuk van Hollands Rome,
La Curiosité,
Zie hum daar eed en plikt verzaken,
En stout, wat onkehoorde zaak,
Propria Auctoritate maken,
Een verdrak met d'Amerikaan.
Oh! oh!

4.

Daar heb se Jonker van Capellen,
La Rareté,
Le Demagoge des Rebellen,
La Curiosité,
Hy ontfank van een troup Canaille,
Die voor hum mooy Soldaatje speel,
Een kroote skone gou Medailje,
Hankt met de lind die aan zyn keel,
Oh! oh!

5.

Zie daar de Amsterdamsche Heeren,
La Rareté,
Hoe druk zy ben aan 't besoigneeren,
La Curiosité,
Zy weet niet hoe zy 't maken zullen,
Nu zy zien, hoe zy als de sot,
Zik van d'Amerikaan liet sullen,
En al den duvle heb verbrod,
Oh! oh!

6.

Daar heb ze nou het Dortenaartje,

La Rareté.
't Kwaat en keffende Gyselaartje,
La Curiosité,
Uit zyn kezigt, men kan wel leezen,
Hy vrees voor duvle nok voor dood,
Zoo hum maar aankezien mag weezen,
Pour Jean de Wit, of Huig de Kroot,
Oh! oh!

7.

Daar wil hum door de Hofpoort ryden,
La Rareté,
Dat wil Monsr. Morant niet lyden,
La Curiosité,
Hy pakt de Paart en hout se tegen,
Mais voyez vous, de man is sat;
Monsr. van Nispen trek de deegen,
Schoon men hier nix te vreezen had.
Oh! oh!

8.

Ok! ok! daar word Morant kevangen,
La Rareté,
d'Armen drommel wil men hangen;
La Curiosité,

Daar ziet se de skavot al bouwen,
Wat zyn de Patriotten bly!
Maar ze bekryp dit zou hun rouwen,
Morant blyf van de kalge vry,
Oh! oh!

9.

Daar heb se nou die krote baazen,
La Rareté,
Jean de Roye van Westmase,
La Curiosité,
Kent ze de Vent niet koeje vruitje.
ô Het is zo en keleerden Heer.
Die om de kleln onnosel pruitje,
De Staatsverkadring convoieer.
Oh! oh!

10.

Daar hebt se Spaan met zyn twee Jongen,
La Rareté,
Wat doen die aapen kekke sprongen,
La Curiosité,
Zie hoe die dronke duvele zwayen,
Hoe hum staat als een Oojevaar,
Op de Stadhous, romtom te drayen,
ô Fraai curieus, ô dat is raar!
Oh! oh!

11.

ô Le Prevôt, by volle flessen,
La Rareté,
Zie daar zyn Wyf die mal Princesse,
La Curiosité,
Zie hun daar zitten met hun beiden,
Zoo opkeblazen als de Pad,
Door de Stadhoudre Poort hem ryden,
Tot walkens toe van glory zat.
Oh! oh!

12.

Daar zie jou veel kebeste knapen,
La Rareté,
Kunsjes doen net kelyk de aapen,
La Curiosité,
Snaphaan op schoer: Eerwaarde Heeren,
Die thans den brui heb te studeer,
Maar als Soldaat wil exerceeren,
Of leer behandlen het keweer.
Oh! oh!

13.

Zie! zie! waar zag ze ooit huur kelyken,
La Rareté,
Zie! zie! hoe boos zy staan te kyken:
La Curiosité,
Elk pronkt, Hemel welk een wonder!
Met een postiche knevelbaart,
Ziet zoo brutaal als een Hans donder,
Of als Schoppe Boer in de Kaart.
Oh! oh!

14.

Sa prenez garde op dees vertooning,
La Rareté,

Voila le plus grand Apekoning;
La Curiosité,
Monsr. van Salm, zie zie hum springen,
Hy stap of niemant hum kom deer,
't Is of hum zou den duvle dwingen,
Hun zie zoo bars kelyk een beer.
Oh! oh!

15.

Zie! zie! hum daar in kroote sakken,
La Rareté,
Al zyn kestool ducaren pakken,
La Curiosité,
Zie! zie! wat maak hum kekke grappe,
Hy krap de kop, hum wou graag vort,
Uit Holland na Parys opstappen,
Eer hum hier opgehangen word.
Oh! oh!

16.

Wie ziet ze daar zoo trots aankoomen?
La Rareté,
Le Dictateur van Amstels Roomen,
La Curiosité,
Monsr. Goudoure met zyn benden,
Qui les Elits du Magistraat,
Schop van 't Stadhous, en henen zenden,
ô! die verduvelde Democraat!
Oh! oh!

17.

Ha! ha! nu zal ze moeten lakken,
La Rareté,
Dat ze schier in de broek zou kakken,
La Curiosité,
Ken jou daar niet die maagre Ritter,
Die Balnewis zoo hep keplaagt,
Die Pagattre, die van Sitter,
Die de Soldaat hep wekgejaagt.
Oh! oh!

18.

Zie hum daar daar in zyn hemt staan pronke,
La Rareté,
Hum is parbleu half slape drenke,
La Curiosité,
Kyk! kyk! wat trekt hum viese bekke,
Nu hum Balnewis schoon badot,
En uit zyn slaapt hem op komt wekken,
Hum Conduiseer na het Casjot.
Oh! oh!

19.

Schrikke non niet c'est detestable!
La Rareté,
Le pourtrait du plus laide Diable,
La Curiosité,
Quel visage de Contrabande!
Quel foutu nez! twee vuisten lang,
Kyk wat een bult, kyk wat voor handen,
Een figuur als een kromme tang;
Oh! oh!

20.

Se kent hun wel dat 's vast en zekere,
La Rareté,
Suljart de grootste Eedverbrekere,
La Curiosité,
Zie, heb se van jou leeve daagen,
Wel kezien wat die beul bedryf?
Hy laat de braaf Sergeant wegjaagen,
Kort hem de tres, snyd de kleed van 't lyf.
Oh! oh!

21.

Daar zied ze nou die kroote baazen,
La Rareté,
Die als verwoede duvle raasen,
La Curiosité,
Alles zy zal tot Huspot kappen,
Eer ze verlaat de Stat van Wyk,
Kyk ze daar nou de broek vol kakken,
A la Messieurs, sa kyk, sa kyk.
Oh! oh!

22.

Ha! ziet ze daar den Oproer krayer,
La Rareté!
Van der Kempe die Twedragt zayer,
La Curiosité,
Een Dominé en Uniforme.
En dat nok wel een styf Menist,
Die de Hel zelf wel zou bestormen,
Zie hoe hum zik van angst bepist,
Oh! oh!

23.

Non, non Monsieur, hier valt keen preeke,
La Rareté,
Nous connoissons jou duvle streeken,
La Curiosité,
Jy zelt ons hier niet ligt ontglippen,
Non, non parbleu kom spoedig voort,
Kyk hoe 2 hum pakken by de slippen,
Hum conduiseer naar Amersfoort.

Oh! oh!

24.

Ha! nog een blyk hoe dat de Keesen,
La Rareté,
Voor spook, nok dood, nok duvele vreeze,
La Curiosité,
Daar gaan hum Soesdyk attaqueeren,
Tien tegen een. ha! dat is puik,
Maar zien hun schielyk retireeren,
Hals over kop, in heg, en struik.
Oh! oh!

25.

Zie jou daar wel die Pruikebollen,
La Rareté,
Parbleu hum kop ze zyn op hollen,
La Curiosité,
Ventre saint gris, se kryg de stuipen,
Ze vrees, ze raken haast van kant,
Zy willen mensch en beest verzuipen,
Gaan Inundeer de gansche Land!
Oh! oh!

26.

Mais quel bruit komt my verbaazen,
La Rareté,
Parbleu se hoor trompetten blaazen,
La Curiosité,
Hoor! hoor Messieurs de Paarden bruissche,
Se loop eens kyken gins en weêr.
Ventre saint gris, het zyn de Pruissen,
Sufficit dan, voor deeze keer.
Oh! oh! oh! la merveille, *bis*}.
Oh! la merveille sans pareille. *bis*}.

No. 10.
Nieuw lied. op de Keezen.

1.

Opgeworpen heerschzuchts Benden,
Monsters, die de Vryheid schenden,
Volkverdrukkend Dondersgoed:
Satams muitziek roof gebroed

2.

Al wat onheil baart bewerkers,
Al wat ondeugt is versterkers,
Tirannische Vloekcabaal,
Neêrlands Plutoos altemaal.

3.

Pligtverzaakers, Rustverstoorders,
Wetverbreekers, Burgermoorders,
Landverdervend Eedgespan,
Zyt vervloekt van man tot man.

4.

Dat de blixem u verslinde,
Wenschen alle Prinsgezinde;
Hemeltergend Tweedrachts-Rot,
Wagt een strop van Neêrlands God.

5.

Nassauws Vorst door u geschonden,
Gehoont, gedoemt, ô Keezen Honden,
Lydt al onrecht met gedult,
Tot dat de maat zy vervult.

6.

Dan zal Willem zich herstellen,
Dwang en Heerschzucht nedervellen,
Vryheids Troon en Batoos recht,
Door hem worden opgerecht.

No. 11.
Vreugde lied, op de *verjaring* van onze Erf - Prins Willem Frederik,

Op de Wys: *Adieu dan Roselinde*.

1.

Zingt vry vereende Schaaren,
Op dit Geboorte - feest:
Verheft weer stem en snaaren,
Verheugd met blyde geest;

Ons Erf - Prins moet'n wy loven,
Op zyn Geboorte dag,
Hoe dat hem d'Heer van boven
Aan dit ons Neêrland gaf.

2.

Komt trouwe Vaderlander,
Die Nassauws - Huis bemint,
Die voor d'Oranje Stander,
Getrouw blyvt Prins gesint,
Het is Elf Jaar geleeden,
Dat God d'Oranje Stam
Verhoorden haar gebeeden;
En onze Erf - Prins kwam.

3.

Die steun van Neêrlands Staaten,
Die waarde Palinuur,
Waar op men zig verlaaten!
Voor Kerk en Land een Muur.
Een Spruit van Neêrlands Helden,
Een Fred'riks naamgenoot,
Wie kan uw roem vermelden,
ô Telg uit Nassauws schoot.

4.

Wy wenschen U veel zegen,
Van Neêrlands Opperheer,
Dat z'als een zagte reegen,
Daal' op uw Hoogheid neer,
Dat nooit geen druk of smerten,
Aantreffen uw Persoon:
Dat wenschen wy van herten,
ô Grooten WILLEMS Zoon.

5.

Dat uwe jonge Jaren,
Versieren d'edele deugd,
Godsvrugt met wysheid paren,
Tot aller vroomen vreugd.
Wyd zoo aan Godt uw leeven,

Hy zal u in den noot
Verlaaten nog begeeven,
Zelfs niet tot in den doodt.

6.

Schenk zoo, ô Heer! uw zegen
Aan 't gantsche Vorst'lyk Huis,
Troost haar in al uw wegen,
Bewaar het voor 't gespuis,
Dier snoode laster benden,
Stel 's Vorsten zaak aan 't ligt.
Wil Heer dit gunstig wenden.
Leer Neêrlanders haar pligt.

Eynde van het Vervolg van den Oranje - Boom, zyn te bekomen in 's Hage by J.F. JACOBS DE AGE.

Het eerste vervolg van den *nog bloeijenden* oranje-boom, of verzameling van liederen, op de gelukkige omwending der *publieque zaaken* in Holland, *Den* 19 *September* 1787.

No. 12.

Op de Wys: *Ach! Ach! Ik Arme Vrouw.*

Terwyl 't nu is geschied,
Dat 't *Vrycorps* is te niet,
Door tyds omwentelingen,
Terwyl 't nu is geschied;
Zoo zullen wy te zaam,
Van vreugd Victorie zingen.
Nu triumpheeren wy...
Oranje op ons zy...
De Barnevelders beeven.
Nu triumpheeren wy.

2.

De *Prins* van ons bemint,[a]
Zyn haaters nu verwint,
Laat ons van blydschap springen,
Hy is ons beste vrind,
Nu zullen wy te zaam
Van vreugd victorie zingen. Nu enz.

3.

De Fyne kuypery,
Die veelen bragt in Ley
Door *Armiaansche* benden;

[a] In 's Hage terug gekeert in volle Zeegenpraal 20 Sept. 1787.

Die syne kuypery,
Van 't *Moordrot* is ondekt,
En ingetrapt de lenden. Nu enz.

4.

Nu zal geen *Gyzelaar*[b]
Het land meer in gevaar,
Of tweespalt kunnen brengen,
Nu zal men *Gyzelaar*,
Zoo listig, als Brutaal,
Nooit in den Raad gehengen. Nu enz.

5.

Laat die Aap van de Wit
Aan 't Y, daar hy nu zit,
Zyn troubel bier maar brouwen.
Het zal dat snoode Lit,
Schoon t' Amsterdam gevlucht,
Hier na wel Eeuwig rouwen. Nu enz.

6.

Een *Bleiswyk*[c] zal nu niet
Tot yder eens verdriet,
Zyn loozen rol meer speelen;
Een *Bleiswyk* zal nu niet,
Wiens snoodheid is ontdekt,
Sireenen zang-meer kweelen. Nu enz.

7.

Van *Berkel*[d] zal niet meer
Met *Visscher*, naar begeer
's Lands welvaart ondervroeten:

[b] Beruchte Pensionaris van Dordrecht, na Amsterdam gevlucht, en aldaar een Brouwery gekogt hebbende.
[c] Raadpensionaris van Holland, die zich ten eenemaal onkundig hield van de bewuste Acte van Consulentschap.
[d] Pensionaris van Amsterdam, bekend Ontwerper van het preallabel Tractaat met de Noord-Americaanen, buiten weeten der Staaten.

Verbonden maaken weer
Waar van de Staat niets weet
Maar hunne snoodheid boeten. Nu enz.

8.

Casteel en *Zeeberg*[e] zal
Tot *Haarlems* ongeval,
Geen nieuwe wet meer maaken;
Wy zien met bly geschal
Hen van hun post ontzet:
Zy moesten 't alles staaken Nu enz.

[e] Pensionarissen van Haarlem, eerste Fabrikeurs van het nieuwe Regeerings-Reglement aldaar.

9.

't *Defensie-weezen*,[f] dat
Haar Hoogheid had gevat,
Moest meê zyn biezen pakken.
't Verkwiste wel een schat:
Verhief zich boven al'
Maar liet den Moed ras zakken. Nu enz.

10.

Een *woeste Legermacht*,[g]
Wie had het ooit gedacht,
Mogt strafloos Burgers drukken.
Nu is haar kragt verkragt,
Gesmolten en gevlugt,
Betreuren zy die nukken. Nu enz.

11.

Cartouches Bende[h] zal,
Vervult met bitt'ren gal,
Den Burger niet meer plonderen.
Cartouches Bende zal
Geen vloeken op de PRINS
Thans opentlyk meer donderen. Nu enz.

12.

Een *Schuurman* en *Verlem*[i]
Zyn deerlyk in de klem;
Om hunne schandgeschriften.
Nu zal geen *Jan Verlem*
Meer geeven ryke stof
Tot voedsel van de driften. Nu enz.

13.

[f] Blok van Leyden, cum suis.
[g] Het vliegend Leger der Vry-Burgers.
[h] Gelyk door het vliegend Leeger der Vry-Burgers te Alphen by den Heer Superbille &c. geschied is.
[i] Twee beruchte Amsterdamsche Uitgeevers van de Nederlandsche Schand-couranten.

Costerus[k] 't galgeäas,
Nog *Fynje*[l] maakt geraas.
Zy moesten meê al vluchten,
Met *Post*[m] en *Kruijers* baas;[n]
En komen zy eens weer
De galg staat hun te duchten. Nu enz.

[k] Ex-Burgemeester te Woerden, Compilateur der Zuid-hollandsche laster-courant.
[l] Courantier van Delft.
[m] Post van den Neder-Rhyn.
[n] Politique Kruijer.

14.

Geen *Klopper, Enschedé*,[o]
Nog *Utrechts Lasteraar* meê
Durft thans van Nero kikken
Geen *Klopper, Enschedé*,
Vloekt thans meer op den PRINS,
Maar beeft alle oogenblikken. Nu enz.

15.

Geen *Sluis* en *Delfsch' Rot*,
Dat Recht en Wet bespot
Zal nu meer braaven kwellen,
Of dryven boos en zot,
Al het Oranje Vee
Voor in de spits te stellen.[p] Nu enz.

16.

Ja! GOD heeft ons gered,
Door PRUISSEN perk gezet,
Aan heerschzucht, en doen beeven,
Die 't moordzwaard had gewet
Looft GOD! - En roept te zaam,
Dat PRUISSENS *Koning* Leeve! Nu enz.

17.

Lang leef ook, onze VORST!
Die zo veel laster torscht;
Met zyne-GEMALINNE!
Elk roept uit volle borst.
Lang leef hun dierbaar KROOST!
Dat elk hun teer beminne! Nu enz.

18.

Een BRUNSWYKS dapper Held,
Die Muitzucht heeft geveld,

[o] Leidsche en Haarlemsche Courantiers.
[p] Zie de Moord-Declaratoiren van het Delfsche en Maasland-sluische Vry-Corps.

Moog lang in voorspoet leeven!
Zyn roem zy steeds vermeld!
Hy deed de snoodaarts beeven. Nu enz.

19.

Lang leef *Graaf* BENTINCKook![q]
Hy deed in damp en rook,
Het muiters plan verdwynen.
Lang leef *Graaf* BENTINCK ook!
Hy moog steeds als een Zon,
Aan Neêrlands Hemel schynen! Nu enz.

20.

Elk zing dan overluit;
Roept NASSOUWS glorie uit,
Laat ons dat Stamhuis loven!
Hier mee is 't Liedje uit.
Koomt! - Drinken wy een glas,
En roept; ORANE BOOVEN. Nu enz.

[q] De Edelste Burger-Vriend, en waardig Voorstander der Oprechte Vaderl. Societ.

No. 13.
Vreugde-zang, Op de Verjaaring van Zyn doorluchtige hoogheid Willem de Vyfde, Den 8 Maart 1788.

Stem: *Je ne suis qu'une Bergere.*

Spaar ô Neêrland, spaard geen toonen
Op dees aangenaame tyd,
Toond nu dat gy egte Zoonen,
Van de waare Vryheid zyt:
Niets kan thans uw Vreugde stuiten,
Wyl g'uw Vyand overwind,
In uw muur thans mag besluiten,
Neêrlands Hulp, en Troost en Vrind,

2.

Wilt dan uwe stemmen paare,
Op dees aangenaame dag,
Daar op heeden mag verjaaren,
Dien uw weer uw Vryheid gaf:
Dankt ORANJE vreije Telgen,
Pryst zyn Deugden, roemd zyn Moed,
Waagt voor hem als braave Belgen,
In den nood uw heldenbloed.

3.

Wilt met hem de vrede minnen,
Ziet U Landgenooten aan;
Ziet de wroeging die van binnen
Hun verteert om hun bestaan:
Laat de dierb're Eendragt groeijen,
Onder zulk een Staatsbestuur,
Dan zal Nederland weer bloeijen
Met den PRINS haar Palinuur.

4.

Laat ons bidden om het Leeven,
Van den VORST die in deez' tyd,
Zoo veel blyken heeft gegeeven
Van zyn Edelmoedigheid,
'k Hoop ô VORST dat God U spaare,
En beschermt in alle nood;
Hy schenkt U nog veele Jaare,
Met U KROOST en ECHTGENOOT.

5.

Dat *Jehova* U gelyden,
En bestieren door zyn hand,
Op dat gy nog langen tyden,
Blyft een steun voor 't Vaderland,
Laat ons dan de Godheid danken,
Die U haaters heeft verneert;
Roemt ô Volk met blyde klanken,
Hoe VORST WILLEM triumpheert.
Door M.J.v. HOOGENHUYZEN.
Zynde de Maakster van Ondankbaar Volk,
welk Nederland bewoonen, enz.

No. 14.
Vreugde-zang, Ter verjaaring van haare doorluchtigste en koninglyke hoogheid Frederica Sophia Wilhelmina, princesse van Oranje, en Nassau, &c. &c. &c. Op den 7 Augustus 1788.

Stem: ***Ondankbaar Volk, enz.***

1.

Dees blyde tyd doet ons thans ZEEGENPRAALEN,
En zy vervult ons Hart met waare Vreugd,
Men kan weer vry en vrolyk Adem haalen,
Wyl men weer ziet het PRONKSTUK van de Deugd;
Daar dees VORSTIN op heden mag verjaaren,
Toond Nederland dat niets uw Vreugde stuit
Wilt voor Haar Roem de Eendragt nu bewaaren,
Dan blaast de Faam alöm Haar Deugden uit.

2.

Zy heeft voor uw het alles willen wagen,
En voor uw Rust haar in 't Gevaar gesteld;
Haar teder Hart hielp uwe smerten draagen,
Gy ziet, door Haar uw Vryheid thans hersteld.
Wilt dan dees Daad in uw gedagten houwen,
Roemt Haar Verstand, pryst Haare Moedermin.
Noemt Haar't Cieraad! Ja, het Juweel der Vrouwen!
Geeft dus uw Dank aan WILLEMS GEMALIN!

3.

Laat ons Verheugd Haar onze Wensche toe weiden;
Gy hebt uw beê, Juigt dus, ô Nederland!
Wilt voor u VORST en uw VORSTINNE stryden,
Maar legt den Twist en Tweedragt aan den band;
Daar uw Vorstin 't uw een voorbeelt heeft gegeeven,
Wyl dat Haar Deugd den schuldigen bevryd,
En Zy vergeeft al wat 'er is misdreeven,
Toond Zig aan hun, Haar Edelmoedigheid,
Leeft dan, ô VORST, VORSTIN en dierb're TELGEN!
Leeft lang, tot Heil van 't gantsche Vaderland
En tot uw Roem, tot Nut van Bato's-Belgen,
Dan blyft de Deugd en Waarheid in haar stand

En Neêrlands GOD, daar Gy uw hoop op stelden,
Heeft, door Zyn magt, uw Hateren verneêrd,
Ea (wie het Spyt) de Faam die zal steeds melden,
Dat WILLEM en SOPHIA Triumpheert!
M.J. van Hoogenhuizen.

No. 15.
Tot lof der officieren, welke aan hun eed vorst en vaderland, getrouw gebleeven zyn.

Op wys: *Avec le Jeu dans le Village*.

1.

Moest ik wel eer myn Stem bedwingen,
Met zugten om de bitteren smaad,
Die Braaven Krygsliên ondergingen;
Door Ondermyners van den Staat.
Thans zing ik vry tot Lof dier Helden,
Dien aan hun Eed en Pligt getrouw,
Voor 't Regt zig in de bresse stelden.
En voor Wilhelmus van Nassau. bis.

2.

Geen Goud kon ooit haar Deugd vervringen
Nog geen verneedering van staat,
Schoon Dwinglandy haar moogt omringen,
De Hoop bleef steeds hun toeverlaat,
Ja schoon hun Soldy wierd onthouden,
Zy bleeven aan hun Pligt getrouw,
't Was op de Deugd waar op Zy bouwden
En op Wilhelmus van Nassauw. bis.

3.

Zyn Zy door Neêrlands Aterlingen;
Van hunne Waardigheên ontzet,
Geen nood daar wy het Triumhplied zingen,
Den trots dier Dwingeren is ontzet,
Zy door een laagmoed gedreeven,
Aan Deugd en Pligt zelfs Eed ontrouw.
Zien wy Uw Waardigheên hergeeven,
Door Vorst Wilhelmus van Nassauw. bis.

4.

Triumph, triumph, beroemde Mannen.
Gy voert het Staal voor 't Vaderland,
Gy vreest geen moedwil der Tirannen,
Maar zyt thans onzen regterhand.
Laat vry de nyd uw scheel begrimmen,
Gy krygt nu Loon voor uwen trouw,
De Schand moet hun in 't aanzigt klimmen,
Lang leeft Wilhelmus van Nassauw. bis.

No. 16.
Vreugde-zang op de herstelling.

Stem: *Daar komt Paul Jones aan*.

1.

Veels geluk myn Vorst geluk,
Gy hebt de Keeze overwonnen,
Ach! wat was het regt aan stuk,
Wie zou dat gedoogen konnen,
Zoo te stryden voor Willems eer,
Hem doemen in den Afgrond neer,
Alles op een valsche grond,
ô Vervloekte Keeze Hond. bis.

2.

Blyke zyn hoe zy altyd,
Op een valsche Vryheid roemde,
Dat heeft meenig een misleid,
Dat men Muitzucht Vryheid noemde,
Daarom zeg ik Keeze Hond,
Steek je Zabel in de Grond,
Want een Zabel hoeft niets schoon,
Voor een laffe Vryheids Zoon. bis.

3.

Keesje legt je Wapens af,
Scheid 'er uit uit met Exerceeren,
Want gy zyt dog veels te laf,
Pruissen kon jy dog niet keeren.
Daarom roept nu voor en na,
Vorst ik bid U om genâ,
En dat zonder veinzery,
ô Vervloekte Keezery. bis.

4.

Kees voort scheerje uit de Hal,
Dat is voor jou vervloekte plage,
Met moetwil kwam jy in 't geval,
Dat jy jou lieve Vorst wou plage,
Daarom roep ik overluid,
Kees jy hebt het mooy verbruid,
Gooid je Snaphaan in de Vaart,
En ook mee jou Knevelbaard, bis.

5.

Jy wist immers van 't geval,
't Waaren niet dan Schelmstukken,
Weerligs tuig jy was te mal,
Dat kon immers niet gelukken,
Daarom Dieven keer nu weer,
En betoond aan Willem eer,
Want die Vorst die is het waard,
Geroemd te zyn op al de Aard. bis.

No. 17.
Prinse lied, op een vrolyke by een komste van princeluiden.

Op een vermaakelyke wys.

1.

Wie kan, wie kan de Wyn waardeeren,
Als die de Fles heeft in zyn hand,
Ik laat geheel de Wereld regeeren,
Maar Willem blyft Vorst van ons Nederland.

Hetik, hetak, drinke wy ons Glas,
Hetik, hetak, drinke wy ons Glas,
Zo klinke wy, zo drinke wy,
Zo klinke wy, zo drinke wy,
Ons volle Glas.

2.

De Wyn is goed al voor een reisje,
Maar het moet niet te dikwils zyn,
Het is niet goed voor een jong Meisje,
Want het verstrekt tot veel fenyn.
Hetik hetak, enz.

3.

De heele Wereld moet veranderen,
By een volle Kelk met Wyn,
Den eene Burger verheugd den and'ren,
Maar Willem moet Vorst van Neêrland zyn
Hetik hetak, enz.

No. 18.
Wensch, van allen oprechte oranje vrinden,

Op de wys: *Daar zou'er vier Heertjes*.

1.

Wy danken Neêrlands goede God, Hoezée
Die ons verlost heeft van dat Rot, Hoezée
De God van Neêrland is getrouw,
En ook aan Willem van Nassouw,
Vivat Oranje Hoezée.

2.

Van harte welkom ô Vorst, Hoezée
Wy betuige uit een zuivere borst, Hoezée
U komst is ons hoogst aangenaam,
Wy moogen zingen nu voortaan,
Vivat Oranje Hoezée.

3.

Hy die Oranje heeft geplant, Hoezée
Die U bewaard heeft door zyn hand, Hoezée
Die schenkt U Heil in overvloed,
Bewaar U in zyn gunste goed,
Vivat Oranje Hoezée.

4.

Wy strooijen Bloemen op U neer, Hoezée
Wy zingen nu tot uwer Eer, Hoezée
Gedankt zy God van Nederland,
Die U en ook den Burgerstand,
Herstelt heeft nu Hoezée.

5.

Gezegent zy U Gemalin, Hoezée
Ons lief en waardige Vorstin, Hoezée
U dierbaar Spruiten met malkaar,
Die werde Gezeegend Jaar op Jaar,
Vivat Oranje Hoezée.

Neemt dit in gunste van ons aan, Hoezée
Dees wensch van ons Zevenen gedaan, Hoezée
Wy zyn wel laag en onbekwaam,
Dog uit een oprecht hart gedaan,
Vivat Oranje Hoezée.

No. 19.
Lied, op het gek worden van eenige patriotten.

Wys: *La Dance n'estpas ce que j'aime.*

1.

De Prinsgezinde Triumpheeren,
De Keeze zitten in de Muit,
Zy moeten 'er nog lang niet uit,
Tot al die verkeerde Veeren,
Ruijen van hun Exerceeren,
Of anders komt het oude weer,
Komt weer, komt weer, komt weer, komt weer,
Met het Geweer, met het Geweer,
En wie weet wat meer, en wie weet wat meer

2.

Wat zal het Gekkehuis floreeren,
Want die Keeze worden dol,
Of zy zuipen zig zomtyds vol,
Of zou 't haar aan 't Gelt mankeeren,
Of om als Baron t'Ageeren,
Nu roept men uit was 't nooit gebeurt,
Gebeurd, gebeurd, gebeurd, gebeurd,
Dat ik was Kees, dat ik was Kees,
'k Had nooit Gek geweest, 'k had nooit Gek geweest.

3.

't Is niets, gy moet beter leeren,
Tot dat gy alle zyt bedaart,
Gy zy nog niet genoeg vervaart,
Of moet gy by Pruissen weezen,
Om uw kwaalen te geneezen,
Gaat weg uit 't Land na dien Doctoor,
Doctoor, Doctoor, Doctoor, Doctoor,
Daar is 't goed, daar is 't goed,
Voor oproerig gebroed, voor oproerig gebroed.

4.

Ach had dat spel maar nooit begonnen,
Te haaten het Oranje Huis,
Want nu krygt gy u loon en kruis,
Had u by u zaak gehouwen,
En geen haat mee helpen brouwen,
Het helpt niet, gelyk gy ziet,
Gy ziet, gy ziet, gy ziet, gy ziet,
Oranje leeft, Oranje leeft,
Zo lang men adem heeft, zo lang men adem heeft.

No. 20.
Helden zang, op de geremoveerde patriotten.

Op de wys: *Gy die met nu zyt ter Jagt.*

1.

Als het Gezang de zorg verpoost, ha, ha,
Dan Zingt de Bloem van Bato's kroost, ha, ha,
Oranje houd nu weêr de hand,
Aan 't wreed gefolterd Nederland....

2.

ô Patriotten tot u spyt, ha, ha,
Veschimmeld nu door wrok en nyd, ha, ha,
Wy lachen met uw snood gebroed,
En juichen by den Vryheidshoed....

3.

Ach Heeren van de Societeit, ha, ha,
De Staat vereischt een Achtbaarheid, ha, ha,
Maar niet zo als uw leden zyn,
Verzoopen in den Drank en Wyn...

4.

De Maffe Jonker van 't Salet, ha, ha,
Te Zwak voor Roosje op het Bed, ha, ha,
Speelde als een twede Don Quichot,
't Verwaande Gekje Patriot....

5.

Had nog zoo'n kaale sobre bloed, ha, ha,
Een Pluimpje op zyn Smousse Hoed, ha, ha,
Schoon hy leezen nog schryven kan,
Dog was hy een Weldenkend Man....

6.

De Snyder speelde de Advocaat, ha, ha,
De Schoes droeg zig als Magistraat, ha, ha,
De Kruijer scheen een 's Lands Fiscaal,
De Hospes was een Generaal....

7.

Geconstitueerde 't gaat verkeert, ha, ha,
Want als een Aap zyn Meester leert, ha, ha,
Dan komt het dier in ongena,
En zyt gy niet zyn wederga....

8.

Defensie Heeren wat een spyt. ha. ha,
Gy zyt uw Magt en Helden kwyt, ha, ha,
Genaakt de Doelen nimmermeer,
Ach uitgediend Defensie Heer....

9.

Gy hebt voor eeuwig afgedaan, ha, ha,
Nu kunt gy wel op Sloffen gaan, ha, ha,
Hoe zeer uw gedrag berouwd,
Uw word geen Staatlyk Ampt betrouwt...

10.

Ach Held tot nut der Schuttery, ha, ha,

Wat staat gy 'er nu ook lastig by, ha, ha,
Gy leek waaragtig wel een Heer,
Met Matz en Lubbens in 't Geweer....

11.

Maar ach wat is die kans verkeerd, ha, ha,
Van al uw Mooys geremoveerd, ha, ha,
Is 't sprookje niet van ouds geweest,
Ach Schoesje houd je by je Leest....

No. 21.
Vreugdezang ter veertigste verjaringe van zyne doorluchtige hoogheid Willem de Vyfde, Op den Agtste van Lentemaand 1788.

Stem: *Onderwater moet Marcheeren*.

1.

Juicht nu, brave Nederlanders,
Zwaaid vol vreugd de Oranjestanders,
't Is den blyden Agtsten Maart.
't Is Oranje die verjaard. bis.

2.

Wilt uw Huizen weer verçieren
En Oranjes jaardag vieren;
Rigt nu Eerepoorten op,
Hyst de Oranje-Vlagt ten top. bis.

3.

Vlegt nu Boogen, Kranssen, Kroonen,
Wilt uw liefde nu betoonen
Voor Oranje onzen Vorst,
Zingt nu helder uit uw borst. bis.

4.

Koomt, oprechte Oranjevrinden!

Koomt, ô waare Prinsgezinden!
Vierd den teugel aan uw vreugd,
En weest op deez' dag verheugd. bis.

5.

Lang genoeg in druk gezeeten,
Wilt uw voorig druk vergeeten,
Nu den brave Oranjeheld
Weer in Luister is hersteld. bis.

6.

Wilt u op deez' dag verblyjen,
Gaat weer vrolyk aan de Ryjen;
Zingt tot lof van Nassauws bloed,
Met Oranje op den Hoed. bis.

7.

Koomt nu, Stad- en Dorpelingen!
Wilt met vreugd het Liedje zingen:
In den Haag en op het Hof,
Zingt men van Oranjes lof. bis.

8.

Niemand zal uw blydschap stooren,

Zingt dan weer gelyk te vooren,
Breekt den Tak en buigt het Riet.
Egter treurd Oranje niet. bis.

9.

Onzen Vorst wierd nooit verlaaten,
Vuige laster kon niet baten:
Want al is de leugen snel,
Waarheid agterhaald ze wel. bis.

10.

Wie zouw thans zyn blyschap spaaren,
Nu Prins Willem Veertig jaaren,
Op deez' aangenaamen dag,
Tot ons heil bereiken mag? bis.

11.

Gy die Neerlands onheil stigten,
Moet nu voor Oranje zwigten?
Wykt van hier, ô snood gespuis,
Haaters van 't Oranjehuis! bis.

12.

Had gy 't ooit wel durven denken,
Dat men u genaê zou schenken?
Dankt den Vorst en onzen Staat,
En beteugelt uwen haat. bis.

13.

Hebt berouw, erkend uw schanden,
Geeft Oranje hart en handen,
Die verleid zyt en verblind,
En blyft altyd Prinsgezind,

14.

Laat ons dan in vreede leeven,
En vergeeten en vergeeven;
Wordt tog nooit weer dol en zot,
En geen valsche Patriot. bis.

15.

Legt dan af uw moordgeweeren;
Wilt Oranje met ons eeren;
Eerd met ons 't Oranjebloed;
Draagt Oranje op uw hoed. bis.

16.

Laat ons zaamen dan eens klinken,
En op WILLEMS welzyn drinken;
Doet met ons dan altoos meê,
Roepen wy Hoezée! Hoezée! bis.

17.

Eert den Prins en Prinsgezinden.
Laat u nooit by Muiters vinden;
Leeft met ons in vrede en rust;
Laat het twist-vuur zyn geblust. bis.

18.

Wilt met ons in Oranje looven!
Roept met ons Oranje booven![(a)]

(a) Dat is te zeggen: Oranje boven zyne lasteraars en valsche beschuldigers; maar geenssints boven 's Lands Staaten: die zyn en blyven, onze (door wetten bepaalde) Hooge en Wettige Overigheid!!!.

Toont dat gy thans zyt verblyd,
En ook braave Burgers zyt. bis.

19.

Zyt gehoorzaam aan de Staaten;
Wilt Oranje nooit verlaaten.
Als uw Regt ooit wordt verkragt,
Doet aan Hem dan uwe klagt. bis.

20.

WILLEM zal het vonnis vellen,
En uw Regten weer herstellen;
Want hy heeft een Eed gedaan,
Om 's Lands Regten voor te staan. bis.

21.

Hy is 't Hoofd der Burgerschaaren,
Om hun Regten te bewaaren;
't Is uw Voorspraak by den Staat;
't Is uw Hulp en Toeverlaat. bis.

22.

Dat hy leev tot onze blyheid,
Voor de Godsdienst, voor de Vryheld!
Dat geen ramp of tegenspoed
Onze braven Vorst ontmoet! bis.

23.

Dat Oranje's Gemalinne,
Neêrlands Moeder en Vorstinne,
Heil en Zegen, Roem en Eer,
Moog verkrygen van den Heer! bis.

24.

Dat de Vorstelyke Looten,
Uit de Oranje stam gesprooten;
Vol van Heldenmoed en Deugd,
Leeven tot 's Lands heil en vreugd! bis.

25.

Dat de Oranjestam moog groeijen!
Dat Hy geurig staa te bloeijen!
Dat Hy vrugten draagen mag,
Tot aan 's Weerelds jongsten dag! bis.

26.

Lang leev WILLEM VAN ORANJE!
Met FRED'RIKA VAN GERMANJE!
Drinken wy tot een besluit,
Deezen vollen Beker uit. bis.
Uit Liefde voor ORANJE,
en de Herstelde Vryheid.

No. 22.
Klapperman, waakende voor de Oranje burgery.

Stem: *Waakt op waakt op Jeruzalem*.

1.

De Patriotten zyn in nood,
Zy treuren en zy klaagen,
't Defensiewezen is reeds dood,
Hun Volkstem legt verslagen;
Hun Collonelen afgezet,
Garnaalen Krygsraad legt verplet,

't Verlies is niet te dragen,
Tien heeft de Klok geslagen,

2.

Weg Amstels dappere Societeit,
Weg gy Genootschaps Heeren,
Wy zyn de Landsverdervers kwyt,
Wy hebben hun Geweeren,
Nu kan het Patriots gebroet,
Die Dieven van der braven goed,
Den Burger niet meer plagen:
Elf heeft de Klok geslagen,

3.

Weg Ruiters van het Koningsplein,
Weg gy brutaale snaaken,
Gy mist den Wafelkraam, ô pyn,
Wie zal die nu bewaaken,
Gy kreeg u Paspoort voor altyd,
Gy zyt u Paard en Glans nu kwyt,
Gaat Vader Hooft nu klaagen,
Twaalf heeft de Klok geslaagen.

4.

Vivat Oranje is herstelt,
Met Neêrlands brave Heeren,
De Kezen zyn ter neer gevelt,
De Deugd zal triumpheeren,
Wy brave blyven steeds getrouw,
Aan de Overheid en aan Nassauw,
Waar voor we ons leven wagen,
Een heeft de Klok geslagen,

5.

Vivat wy leeven nu in vreugt,
't Regentendom ter eeren,
Oranjes heil ons hert verheugt;
Des wy vry Illumineeren,
Oranje draagen w' op den hoed,
Hoe 't Keezendom ook raast en woed,
Zy moeten 't zelfs draagen,

Twee heeft de Klok geslaagen,

6.

Vivat Amstels Magistraat,
Wier trouw met haar moet stryden,
Den braven Burger toeverlaat,
Wier heil ons hart verblyden,
Vivat wy offeren hen ons bloed,
God heeft hem voor 't gewelt behoed,
Die rekke hun levens daagen,
Drie heeft de Klok geslaagen.

7.

Dus juigen door gantsch Leeuwendaal,
d'Oranjes ware Vrienden,
Dus triumpheeren overal,
Wie regt en deugd beminden,
Dus juicht den braven Burgery,
Daar zy tot heil der Maatschappy,
d'Oranje Zon zien daagen,
Vier heeft de Klok geslaagen.

No. 23.
Elk zyn beurt is niet te veel.

1.

Neen Ontaarden Patriotten,
Heerschzucht was alleen uw doel,
Gy zult ons niet meer bedotten,
Met uw haatelyk gewoel,
Niet dan Vryheit was uw Snappen,
Daar door werd gy Baas geheel,
Zie uw valsheid nu betrappen.
Elk zyn beurt is niet te veel.

2.

Weg gevloekten Ar*i*stocraaten,
Wiens gezag nooit paalen kent,
Die ons wist zoo mooi te praaten,
Teegen het wettig Reglement,
Nu lagt elk om die franje,
Men ontdekt uw list geheel,
Tans roept elk, lang leeft Oranje,
Elk zyn beurt is niet te veel.

3.

Leugenaars en laagen zielen,
Kruijer Post der Neder-Rhyn,
Hoevenaar en andere Fiel n,
Volks verleiders in het geheel,
Vlucht met Gordon na Brittanje,
Want gy zyt nu hier te veel,
Gy vervl ekers van Oranje,
Elk zyn beurt is niet te veel.

4.

Burgers die naar Vryheid tragten,
Eert uw wettige Overheid,
Laat ons het schadelyk rot veragten,
Dat ons listig heeft misleid.
Denkt hoe dat een Lit de Jeude,
Vol van wind zyn schorrelkeel,
Ons deed hooren op de Neude,
Elk zyn beurt is niet te veel.

5.

Waar is Eyk zyn torts gebleeven.
Hy beschreid zyn dwaalens kuer,
Waart gy in uw kring gebleeven,
Thans berooiden Gouverneur.
Het gezag is uw ontvallen,
Het was een korten wyl uw deel,
Staaten Volk ziet men op de Wallen,
Elk zyn beurt is niet te veel.

6.

Auxillairen zotten klanten,
Zwetzers, Vloekers veeltyds zat,
En gy Sociteits holanten,
Wakkeren baazen by het nat,
Roemt vry op uw Heldendaaden,
Wy veragten die geheel,
Nu moet gy uw zien versmaaden,
Eik zyn beurt is niet te veel.

7.

Zalm zien wy hier niet meer Eeren,
Die vol zotten hovaardy,
Onze Staat kwam Overheeren,
Tot bederf der Burgery.
Hy is weg, zyn Volkje meeden,
Niets blyft van hem in het geheel.
WILLEM kwam, met hem de VREEDEN.
Elk zyn beurt is niet te veel,

8.

Goeden Hemel wilt dog geev*e*n,
Dat wy in ons Vaderland,
Vreeden en Eendragt zien herleeven,
Dat 's het behout der Eendragts Band,
Doet Oranje in voorspoet bloeijen,
Zoo behouden wy het Geheel,
Vry van Patriotten Boeijen,
Elk zyn beurt is niet te veel.
VADERLANDER,

E I N D E .

Zyn te bekomen, in 's Hage, by J.F. JACOBS DE AGE.